

[NaLu] Đại Tỷ Và Lớp Trưởng

Contents

[NaLu] Đại Tỷ Và Lớp Trưởng	2
1. Chap 1 : Huyền Thoại Trường Học	2
2. Chap 2 : Làm Quen	3
3. Chap 3 : Phốt Đầu Tiên Của Natsu	5
4. Chap 4 : Giọng Hát Mê Hồn	7
5. Chap 5 : Cảnh Tượng Hoàn Hảo	8
6. Chap 6 : Trốn Trại	10
7. Chap 7 : Lucy-sensei	12
8. Chap 8 : Lucy Lên Sàn	14
9. Chap 9 : Lucy Ốm	15
10. Chap 10 : Chuyện Gì Đã Xảy Ra Ở Phòng Y Tế ?	17
11. Chap 11 : Về Cô Gái Có Giọng Hát Tuyệt Vời	19
12. Chap 12 : Về Cả Hai	21
13. Chap 13 : Thừa Nhận	22
14. Chap 14 : Thích Á ?	24
15. Chap 15 : Cẩm Trại Đuê	26
16. Chap 16 : Lạc Mất	28
17. Chap 17 : Natsu Lên Sàn	30
18. Chap 18 : Tổ Tình Rồi :v	31
19. Chap 19 : Tổ Tình Part 2 =)))	33
20. Chap 20 : Có Biến	35
21. Chap 21 : Đừng Che Giấu Nữa	37
22. Chap 22 : Luôn Luôn Ở Bên Cạnh	38
23. Chap 23 : Ngày Tội Tệ Của Natsu (1)	40
24. Chap 24 : Ngày Tội Tệ Của Natsu (2)	42
25. Chap 25 : Không Như Tưởng Tượng	44
26. Chap 26 : Bye Trường Lớp	45
27. Chap 27 : Hẹn Hò	47
28. Chap 28 : Vì Lo Sợ	49
29. Chap 29 : Lucy Ghen	51
30. Chap 30 : Natsu Sau Khi Lucy Đi	53
31. Chap 31 : Lucy Sau Khi Đi	55
32. Chap 32 : Gặp Nhau	56
33. Chap 33 : Thú Vui Mùa Đông	59
34. Chap 34 : Không Ở Bên Cạnh	62
35. Chap 35 : Màn Song Ca	63
36. Chap 36 : Cánh Đồng Mimosa	65
37. Chap 37 : Một Cơ Hội ?	67
38. Chap 38 : Những Việc Cần Làm	70
39. Chap 39 : The Last Day	71
40. Chap 40 : Kết	74

41. Ngoại Truyện : Tuyển Tập Các Mẫu Chuyện Về Natsu Và Lucy (1)	76
42. Ngoại Truyện : Tuyển Tập Các Mẫu Chuyện Về Natsu Và Lucy (2)	79

[NaLu] Đại Tỷ Và Lớp Trưởng

Giới thiệu

Ác quỷ sẽ lập một giao kèo với con người , thực hiện những điều ước của người đó để đổi lấy linh hồn.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nalu-dai-ty-va-lop-truong>

1. Chap 1 : Huyền Thoại Trường Học

Bụp !

Cô gái có mái tóc vàng ánh lên như màu nắng quăng chiếc cặp qua bên kia bức tường , sau đó cô nàng lấy đà và nhảy qua phía bên kia . Một tiếng động khác vang lên , báo hiệu rằng cô nàng đã tiếp đất thành công .

- Chà , nhanh hơn mọi khi 3 phút . - Cô ấy nhìn đồng hồ đeo tay rồi mỉm cười , trong lòng đang tự khen chính bản thân cô .

Cô nhặt chiếc cặp lên , chỉnh lại mái tóc rồi rời thông thả bước về lớp .

- Ê em kia , đây là lần bao nhiêu tôi nhắc em không được trèo tường rồi hả ? - Một ông thầy giám thị từ đâu xuất hiện đuổi theo cô .

- Em nhảy qua mà , có trèo đâu . - Cô ấy chạy vượt hẳn ông thầy già chậm chạp , lại còn cố tình trêu lại thầy .

- Cô kia ! Đứng lại ! Lần này tôi nhất định sẽ bắt được cô . - Một thầy giáo khác , cỡ lẽ là giáo viên thể dục cũng bắt đầu đuổi theo cô nàng nghịch ngợm này .

- Không có chuyện đấy đâu . - Cô nàng nhếch môi , và trong vòng một nốt nhạc , vận tốc chạy của cô tăng nhanh hơn hẳn khi nãy (vốn đã quá nhanh quá nguy hiểm) .

- Lucy Heartfillia ! Tôi nhớ mặt em rồi đó ! - Thầy giám thị và thầy thể dục hét lên từ đằng sau .

Lucy lè lưỡi , các thầy thật ngây thơ khi nghĩ rằng có thể bắt cô chịu kỉ luật tại trận . Đừng có mà nghĩ đến chuyện đấy , Lucy đây không phải dạng vừa đâu !

Mãi vênh váo , cô nàng đâm sầm vào một người . Đang định cúi bản thì thấy vẻ thư sinh nghiêm túc của cậu chàng , cô chán nản mặc kệ . Đã đâu hồng bê dê lại còn bonus cho quả kính như hai cái đít chai , chán !

- Đi cẩn thận đấy . - Cô nói to để người vừa nãy nghe được .

Khi Lucy đi khuất , kẻ thù sinh nghiễm tức nào đó tháo kính ra , vò lại tóc của mình cho nó về với hình dạng tự nhiên , lũ mất nét lớp 11-1 còn không biết nể mà tha cho lớp trưởng một con đường sống , nhất quyết bắt cậu ta phải đi quanh trường với bộ dạng ngớ ngẩn như vậy chỉ vì thua game . Đã thế cậu sẽ cho chúng nó ăn hành tơi tả . Cơ mà , cô gái lúc này ... Ở cô ta có điều gì đó thật đặc biệt ấy nhỉ ?

Câu chuyện chính thức bắt đầu vào buổi sáng , lúc 9h20 ngày hôm đó , khi đội bóng rổ nữ của trường trung học phổ thông Fairy Tail thiếu người do có một thành viên bị chấn thương . Lại còn là trận bán kết đấu với trường Lamia Scale mới nắn . Do tình hình quá nguy cấp , Levy - quản lý đội bóng đã vội vã chạy đi nhờ Lucy Heartfillia thế chân , dù cô đã lường trước hậu quả của lựa chọn này .

Lucy Heartfillia , con người đi vào huyền thoại của trường trung học Fairy Tail với những thành tích bất hủ : đi học muộn liên miên , hay cúp học, kẻ đầu tiêu hầu hết những trò chơi oái oăm của lớp 12-5 và là một cô nàng hồn nhiên , hồn nhiên đến mức không thể so sánh với cô tiên được mà phải dùng một từ có đẳng cấp cao hơn : con điên . Thế nhưng các thầy cô giáo lại chẳng làm gì Lucy được , bởi lẽ tuy quậy phá nhưng Lucy học rất giỏi , đứng đầu toàn khối , vượt xa cả lớp chọn 12-1 , thậm chí khi đi thi với các trường khác cũng mang lại những thành tích rất cao . Vậy cho nên dù nói là sẽ phạt cô nhưng họ lại chẳng làm tử tế , chỉ dọa thôi . Dù sao cô cũng đã mang lại tiếng cười cho cả giáo viên và học sinh trường này mà .

Đã qua phần giới thiệu , bây giờ chính thức bắt đầu tiết mục của Lucy : siêu nhân bóng rổ . Cô rất giỏi thể thao , điều này là không thể phủ nhận . Tuy nhiên cũng vì thế nên Lucy luôn chiếm hào quang của người khác , luôn giành cướp bóng , chuyền bóng và ghi bàn một mình . Và nếu như phấn khích quá đà , Lucy sẽ càn quét tất cả những gì cản trở đường lên đến đỉnh vinh quang của cô , kể cả đồng đội hay kẻ thù .

- Cái chị tóc vàng đấy ... - Cậu trai tóc hồng đứng từ trên khán đài nhìn xuống , miệng lẩm bẩm . - Sức mạnh thể chất thật đáng kinh ngạc .

- Đấy là cậu chưa chứng kiến giờ nổi điên của cậu ấy đâu . - Một cô gái nhỏ nhắn tóc xanh đứng gần đó lên tiếng khi nghe được lời bình của cậu ta .

- Nổi điên ? - Cậu ta hỏi lại .

- Ủ . - Cô ấy cố nhịn cười , và khi nghe tiếng còi trọng tài huýt liên tục , cô quay ngoắt ra . - Đến rồi , nhìn đi kia .

Ở dưới sàn đấu , có một cô gái tóc vàng hung hăng , ánh nhìn , nụ cười đều toát ra vẻ nguy hiểm . Cô ta giữ bóng , vượt qua mọi đối thủ và cả đồng đội , bỏ qua cả những cơ hội chuyền bóng chỉ để tự mình ghi bàn .

- Ta là kẻ chiến thắng ! - Lucy hô to như thế trước khi ném bóng vào rổ .

- Có vẻ như chị ấy được đào tạo để tiêu diệt mọi đối thủ . - Đầu hồng ngậm ngùi nhìn toàn đội hai bên tê liệt , chỉ có riêng Lucy đang nhảy nhót ăn mừng chiến thắng . Natsu rùng mình , chị ấy khác hẳn với lúc sáng nay .

Bỗng một bàn tay đập bốp một cái vào vai cậu ta .

- Yo Natsu , đứng đây làm gì ? - Cậu trai tóc xanh đen hỏi .

- À , không . - Natsu - tên của đầu hồng - lắc đầu và nói . - Đi về lớp thôi .

=> Hè này tung tiếp 1 fic khác :v cũng là tình chị-em :v nhưng không bựa như fic này =))))

2. Chap 2 : Làm Quen

Natsu Dragneel , lớp trưởng tập thể lớp chuyên nghiêm chỉnh ngoan ngoãn nhất từ trước đến nay - lớp 11-1 . Từ trước đến giờ , ai cũng phải nể phục cậu lớp trưởng này : thông minh , đa tài , mặt cũng cứ gọi là ...

hơi hơi đẹp trai . Nổi tiếng với khả năng bóng rổ , cậu cũng có kha khá fan nữ . Tiếc là cậu chẳng để ý ai , lạnh nhạt với phái đẹp đến mức nhiều người đồn cậu là ... g-a-y .

Thực ra Natsu đâu có g-a-y , chẳng qua cậu không thích những cô gái mà mình không quen cứ sấn vào mình . Cậu luôn thích một cô gái khiến cậu có ấn tượng ngay từ lần đầu gặp gỡ , và đó là Lucy . Tiếc một nỗi là sau đó , cô ấy đã tạo cho cậu một ấn tượng cực mạnh . Mạnh đến nỗi Natsu khi nghĩ lại vẫn còn rùng mình . Chị ấy lúc đó quả thật , vô cùng đáng sợ !

- A , cậu này . - Một giọng nói quen quen vang lên

Natsu quay lại . Là chị ấy , huyền thoại của Fairy Tail .

- Cậu giúp chế bê chồng giấy này lên phòng giáo viên được không ? - Lucy nói .

- À , vâng . - Natsu nhanh chóng lấy một nửa chồng giấy ra rồi cùng Lucy bê về phòng giáo viên .

Trên quãng đường , Natsu có nghe Lucy ngậm nga cái gì đó , nhưng cậu không nghe rõ , nên không thể thẩm định rằng nó hay “hay” “dở” . Chị ấy luôn khiến cậu tò mò .

- À tiền bối này . - Natsu mở lời . - Sao chị ...

- Tôi bị ông thầy thể dục phạt . - Lucy tỉnh bơ ngắt lời Natsu . - Có lẽ do không thích tôi cướp mất cơ hội tỏa sáng của ông .

- Toả sáng ? - Natsu thắc mắc . Đúng ra cậu định hỏi về việc đổi mode nhanh như chớp mắt của Lucy , nhưng vì Lucy đã ngắt lời trước , nên đành đi theo câu chuyện của cô . Dù sao thì cậu cảm thấy ở Lucy có gì đó rất thú vị .

- Thì ông là giáo viên thể dục nên rất giỏi thể chất rồi , nhưng cứ mỗi lần tôi tham gia thể thao là ông cứ cáu loạn lên . - Lucy nói .

- Chẳng phải do chị vi phạm luật thi đấu sao ... ? - Natsu chán nản nghĩ .

- Mà ... Ủa , cậu tên gì ấy nhỉ ? - Lucy định nói gì đó thì ngờ ra .

- Em là Natsu Dragneel . - Natsu đáp . - Còn chị là ai , em cũng biết rồi .

- OK , Natsu này . Bây giờ , tôi và cậu thi xem ai chạy nhanh hơn nhé ? Đích là phòng giáo viên ? - Lucy nói .

- Chị à ... Bê cả đồng giấy thể này thì chạy bằng niềm tin à ? - Natsu bật lại .

- Bỏ đồng giấy ra là ngon luôn . - Lucy nói rồi đặt đồng giấy xuống dưới đất . - 1 , 2 , 3 ... Chạy !

Thế là cô nàng chạy biến luôn , mắt tích không còn một dấu vết nào nữa .

Natsu thở dài chán nản , đành thực hiện nốt nhiệm vụ của Lucy . - “Cứ thừa nhận là chị muốn trốn việc đi cho rảnh nợ .”

Sáng hôm sau , Natsu lại gặp nữ siêu quậy đang nhăm nhe nhòm ngó trước cửa phòng giáo viên . Con tò mò nổi lên , cậu tiến đến gần cô .

- Chị làm gì thế ? - Natsu hỏi .

- Á ... - Lucy giật thót . - Giới ạ , ra là cậu à Natsu .

- Em xin lỗi đã làm chị giật mình , nhưng chị đang làm gì thế ? - Natsu lịch sự , nhân nhượng hỏi Lucy .

- Hôm nay là ngày Cá tháng tư đúng không ? Tôi định troll thầy dạy văn một vỏ . - Lucy trả lời , mắt vẫn quan sát động tĩnh trong phòng giáo viên .

“Đến giáo viên mà bà này cũng không tha hả ?” - Natsu nhìn Lucy ngán ngẩm . Đúng là siêu quậy có khác . - Chị định troll kiểu gì cơ ?

Lucy đưa một khung ảnh ra . Trong ảnh là một cô nữ sinh xinh xắn đang đứng cạnh thầy dạy văn già nua . Natsu suýt thì sặc nước bọt khi thấy tấm ảnh ấy .

- Nhìn là biết có photoshop trợ giúp rồi , nhưng tôi vẫn muốn trêu thầy một lần . - Lucy khúc khích cười . Ngay lúc ấy , Natsu chợt nghĩ nụ cười ấy thật dễ thương . Và cũng ngay lập tức , cậu gạt ngay ý nghĩ đó ra khỏi đầu .

- Nhưng mà ... chị bảo nhìn là biết ảnh ghép thì có vẻ hơi sai lầm . - Natsu nhìn tấm ảnh và nói . Nó giống như được chụp thật chứ không phải gán ghép gì cả .

- Trời , bình thường mà . - Lucy nói , nhưng cũng liếc qua tấm ảnh . - Có khi tôi làm hơi lố thật .

Rồi khi thấy thầy dạy văn bước vào nhà vệ sinh , cô nàng hành động , nhưng kéo theo cả Natsu .

Lucy bước vào phòng giáo viên rất hiên ngang , sau đó cô đặt khung ảnh xuống bàn làm việc của thầy dạy văn .

- Này Heartfillia , em làm gì thế ? - Một cô giáo khác thấy khó hiểu trước hành động của Lucy thì hỏi lại .

- À , em nghĩ là thầy dạy văn lớp 12-5 đã đánh rơi cái này . Nó có vẻ rất quan trọng nên em muốn trả lại cho thầy . - Lucy diễn rất đạt , cô nở nụ cười hiền hoà , kiểu phiên bản lỗi của hoa hậu thân thiện .

- Thôi , bọn em xin phép ạ . - Natsu sợ bị vạ lây liền kéo Lucy phẩn nhanh ra khỏi phòng giáo vụ .

Thế nhưng chính cậu cũng bị thu hút , cũng đứng lại với Lucy hóng hớt bên trong . Tình hình là đã có rất nhiều giáo viên xúm xúm lại quanh tấm hình , ai cũng có vẻ sốc và bàng hoàng . Khi thầy văn đi ra , thầy bị tất cả kéo lại truy vấn về tấm ảnh . Thầy ấy thật tội nghiệp , hét lên một tiếng kinh hoàng xong thẳng luôn , không í ới gì nữa . Tất cả sợ quá vội vã đưa thầy về ngồi vào ghế để nghỉ ngơi .

Ở bên ngoài , có hai con người đang ôm bụng và ngoác miệng ra cười .

- Hahahaha Vui thật đấy . - Natsu cố nhịn cười để nói .

- Tôi đã bảo mà . - Lucy cũng gắng không cười nữa . Và đột nhiên cô nhìn thẳng vào Natsu . - Lần sau tham gia với chế không ?

- Có chứ ! - Natsu đáp không do dự mà không ngờ đó là một bước ngoặt trong đời học sinh của mình .

3. Chap 3 : Phốt Đầu Tiên Của Natsu

Natsu ngồi vắt vẻo trên một cái cây ở sân sau trường , mắt nhắm hờ , tóc bay nhẹ theo cơn gió thoảng . Nắng chiếu lên người cậu , làm cậu sáng bừng .

“Trời hôm nay đẹp thật ...”

Natsu nghĩ , rồi mở mắt ra . Bây giờ là tiết thứ hai , nghĩa là cậu đã cúp cua hơn 1 tiết học . Không phải do bị Lucy lôi kéo trở nên dị biệt , mà từ trước đến giờ cậu vẫn luôn như vậy . Môn văn là thứ cậu ghét nhất , và cũng là môn kéo cậu xuống hạng 2 của bảng xếp hạng toàn khối . Vậy nên Natsu rất lười học văn , và cậu đã luôn vắng mặt tiết văn trên lớp , lấy lý do là ốm hoặc hội học sinh cần giúp việc . Chỉ đến khi gần thi hoặc kiểm tra mới hiện linh để rồi lao đầu vào học ngày học đêm , còn đầu Natsu sẽ đi lượn ở đâu đó , giống như hôm nay vậy .

Tâm hồn đang vắt vẻo trên cành cây , bỗng cậu nghe thấy tiếng động nào đó vang lên . Natsu mở mắt , và nhận ra có một chiếc cặp vừa được ai đó ném vào .

“Không lẽ ... ?” - Natsu thầm nghĩ , rồi đầu óc phong phú của cậu bắt đầu tưởng tượng . Có thể nào là một cô bạn dễ thương , do muộn học nên mới phải đi đường này không nhỉ ? Rồi biết đâu cậu có thể làm quen được với cô bạn đó .

Cảm xúc đang thăng hoa , đột nhiên từ bên ngoài ném vào cả một đồng thứ nữa . Bao gồm một bộ váy cổ động viên , một bộ quần áo chơi bóng rổ , và một đôi giày thể thao . Tất cả đều mắc trên tán cây ngay

dưới chân Natsu . Cậu zai nuốt nước bọt , quả đấm nếu mà cao thủ đó ném cao lên một tí thì thôi , coi như cậu dứt .

- Thánh nào cao tay thế nhỉ ? - Natsu lầm bầm .

Rồi một bàn tay đeo chiếc đồng hồ nữ màu trắng đặt tay lên thành tường , cô gái đó lấy đà đu lên , rồi cuối cùng cũng đã ngồi trên bờ tường một cách rất thoải mái . Cô ấy nhìn lên tán cây , và thở dài .

- Mình lại quá tay rồi . - Cô ấy nhảy xuống bãi cỏ , tiếp đất ngon nghẻ rồi thì đứng lên , vuốt lại mái tóc vàng óng của mình rồi đi về phía gốc cây . Vâng , chỉ có thể là Lucy . Cô vẫn như mọi ngày : tóc xoã , áo đồng phục không đóng thùng , váy ngắn vừa phải , cà vạt được nới lỏng và đôi giày Adidas đen trắng đặc trưng . Kiểu cách này chỉ bắt gặp ở hội học sinh hư , nhưng Lucy lại là trường hợp đặc biệt . Cũng tại bản tính hoang dã của mình nên cô cần sự thoải mái để di chuyển linh động mà .

“Chị ấy thấy mình không nhỉ ?” - Natsu trầm nghĩ .

Lucy nhìn lên tán cây một hồi , rồi cô thả phịch người ngồi xuống , lưng tựa vào gốc cây .

- Mệt , đi ngủ ! - Lucy nói rồi bắt đầu giấc mộng .

“Đùa à má ? Ngủ ngay bây giờ và ở đây á ?” - Natsu trợn mắt trước hành động của Lucy . Cậu đưa tay lấy tất cả những thứ Lucy ném bị mắc trên cây rồi thả xuống vào người Lucy , thế nhưng cô vẫn không nhúc nhích .Natsu ném đôi giày xuống , và nó đập trúng đầu Lucy . -“Bỏ bà ...”

À thế nhưng cô nàng vẫn còn chẳng chịu tỉnh . Natsu nản quá nên đành nhảy từ trên xuống , ngồi bên cạnh cô . Cậu bỏ túi giày án binh bất động trên đầu cô ra , rồi đưa tay lên chạm vào mái tóc của Lucy . Lúc đầu là có ý tốt định phủ bụi thôi , nhưng ai dè cậu lại bị thu hút bởi mái tóc mềm mượt óng vàng như nắng , và thế là cậu ngồi nghịch tóc Lucy mãi , cho đến khi chính cậu cũng buồn ngủ .

Và thế là vào một sáng mùa hè đẹp trời , có hai bạn trẻ cùng nhau trốn tiết và ngủ dưới tán cây xanh , trong thời tiết mát lành .

- Natsu , Natsu . Cậu dậy đi ! - Natsu lơ mơ tỉnh dậy khi nghe tiếng gái gọi . À , là tiếng con gái gọi mình .

- Heh ? - Natsu chồm dậy , đầu lắc lư nhìn xung quanh . - Oh , chào tiền bối .

- Cậu với tôi ngủ gật ở đây nhỉ ? Cũng quá tiết 3 rồi , mau về lớp thôi . - Lucy nhìn đồng hồ rồi tỏ ra lo lắng .

- Chết , đang là tiết toán của em . - Natsu đứng bật dậy , chạy vội đi . - Lucy-senpai , cảm ơn chị rất nhiều .

- Ồ , học tốt nhé . - Lucy cũng quay lưng đi , cô nở một nụ cười nham hiểm rồi đóng nắp bút viết bảng vào .

Natsu chạy vào lớp , mở cửa cái xoạch .

- Em xin lỗi thầy , em vào muộn . - Natsu đứng nghiêm chỉnh nói rồi cúi đầu để xin lỗi . - Em ngủ quên ở phòng y tế .

- Ồ , không sao . Thầy nghĩ trong lúc em nghỉ ngơi thì đã có người chơi khăm em rồi . - Thầy giáo cố nín cười để nói .

Natsu khó hiểu với thầy , quay ra nhìn đồng bọn để tìm câu trả lời . Các bạn cậu cũng không nói gì , chỉ cùng nhau cười một trận dã man . Thằng bạn thân của cậu - Gray , cố diễn tả ý muốn nói bằng cách dùng khẩu hình . Sau một lúc Natsu mới hiểu nó có nghĩa là “Mặt mày kia” .

Cậu mượn luôn chiếc gương của cô bạn Juvia điệu đà đang để trên bàn , và tất cả những gì cậu thấy trong gương hoàn toàn đã làm cậu chết đứng .

Môi cậu bị tô đen , hai má chấm đỏ , lông mày màu xanh biếc lấp lánh ánh nhũ và dòng chữ “Trẻ đạo” to đùng trên trán .

Lucy Heartfillia , đến cả người mới gặp cũng không tha cơ đấy ...

Cùng lúc đó , khi Lucy thong thả vác cặp vào lớp .

- Em chào cô , em đến muộn vì bận vẽ mặt nạ . - Lucy hồn nhiên .
- Em nghĩ tôi là trẻ con lên ba à ? Về chỗ đi . - Cô giáo thở dài rồi chỉ Lucy về chỗ .

4. Chap 4 : Giọng Hát Mê Hồn

"I remember tears streaming down your face

When I said , I'll never let you go

When all those shadow almost killed your light

I remember you said , don't leave me here alone

But all that's dead and gone and passed tonight ..."

Giai điệu cũ "Safe and Sound" được ngân lên bởi một giọng ca trong trẻo xuất phát từ phòng của câu lạc bộ âm nhạc khiến Gray tò mò . Cậu đến gần đó , đứng trước cửa và lắng nghe .

- Anh Gray ? Anh ở đây làm gì vậy ? - Juvia từ đâu đi đến hỏi .
- À .. không ... Chỉ là tôi thấy giai điệu này rất hay , nên đứng lại nghe một lúc . Không biết ai hát nữa , hay thật đấy . - Gray đáp .
- Hehe ... Nếu Juvia bảo đây là do đại tỷ hát , thì anh có tin không ? - Juvia khúc khích cười , nhưng rồi giọng cô lại nũng nịu . - Anh có Juvia rồi , đừng có mơ tưởng đến người đang hát đấy .
- Nhiều chuyện , tôi biết rồi ... - Gray nhú mày , thở dài với sự nhõng nhẽo của cô bạn . - Cơ mà ... đại tỷ là sao ?
- Anh nhìn đi . - Juvia kéo Gray qua , ngó vào cửa sổ .
- Gray sốc vì những thú đang chuyển động trước mắt mình . Là Lucy đang vừa đàn vừa hát . Trái với cái vẻ phá phách , nghịch ngợm thì đây lại là một hình ảnh đẹp và dịu dàng nhất của cô nàng từ trước đến nay mà anh từng thấy . Gray liền lấy điện thoại ra chụp lại mấy kiểu ảnh giữ lại để đi khoe với tất cả mọi người .
- Dừng lại , anh Gray . Anh định làm gì thế ? - Juvia chặn lại không cho cậu tiếp tục .
- Chỉ là chụp lại thôi , làm sao ? - Gray nhú mày .
- Lucy-senpai không thích bị chụp đâu , lần trước có cậu năm nhất định chụp đã bị chị ấy đập nát cái điện thoại đấy . - Juvia nói . - Nhưng nếu anh thích , Juvia sẵn sàng kiếm cho anh một vài bài hát của chị ấy .
- À ... vậy thôi ... Gray cất điện thoại vào . Vậy thì nhờ Juvia lấy cho cậu vậy . Dù không phủ nhận rằng cậu hài hùng trước sức mạnh của chị ta , nhưng cậu cũng không thể không khẳng định Lucy có một giọng hát tuyệt vời như thiên thần . Gray mở cửa sổ ra , và bắt chuyện với người ở trong .
- Tiền bối , chị hát hay thật . - Gray vỗ tay ngợi khen .
- Chuyện , tôi mà lại . - Lucy hất tóc tỏ ra rất kiêu ngạo .
- Rất nhiều người đang tìm chị ngoài kia đấy . Ai cũng muốn nhìn tận mắt "thiên sứ ánh sáng" rồi "người con gái đẹp nhất hành tinh" , lại còn "nàng công chúa có giọng hát trong trẻo" nữa chứ . - Juvia cười . - Em nghĩ họ có nằm mơ cũng chẳng biết người đó lại là chị .
- Kệ đi , cho chúng nó mơ mộng tí cũng chẳng sao cả . - Lucy nhếch méo , tay lướt trên những phím đàn , bắt đầu tạo ra một giai điệu mới .
- "Senpai , chị thật là tốt bụng quá đi ." - Juvia và Gray chung suy nghĩ , họ cảm động nhìn huyền thoại trước mình .

- Vì sẽ đến một ngày tôi xé những mộng tưởng đó thành trăm nghìn mảnh . – Lucy cười kiêu ác quỷ , ánh mắt loé lên thứ ánh sáng màu đỏ nguy hiểm .

“Đồ độc ác ...” – Gray và Juvia nghĩ lại

- Mà ... hai đứa bay là ai thế ? – Tự nhiên Lucy thộn mặt ra nhìn Gray và Juvia . Trên đầu cô có dấu chấm hỏi to đùng .

“Bây giờ mới để ý đến chuyện này sao má ... ?” – Cặp đôi thộn theo Lucy , và chán nản nhìn cô . Sau đó lặng lẽ bỏ đi , mặc kệ kẻ ngơ ngáo ngồi lại tiếp tục chơi đàn .

Đến giờ ăn trưa , Gray bê khay đồ ăn đến ngồi đối diện với Natsu . Cậu phát hoảng với gương mặt thất thần của thằng bạn .

- Mặt mày sao mà nhìn nhàu nhĩ thế kia ? – Gray hỏi .

- Mày biết Lucy-senpai không ? – Natsu chỉ nói mỗi một câu .

- Cái tên đó đi vào huyền thoại trường mình rồi mà . – Gray thở dài . – Thế ngoài vụ vẽ bậy lên mặt mày , bả lại làm gì à ?

- Hôm nay chị ấy thay thằng Alzack vào sân tập với bọn tao . – Natsu úp mặt xuống bàn . – Chị ấy phá vỡ toàn bộ các luật lệ thi đấu , sẵn sàng tấn công cả bọn tao để tự mình chiến thắng . Cho đến cuối cùng , tất cả vì quá sợ hãi đã phải tránh xa khỏi quả bóng mỗi khi thấy nó ở gần mình .

- Bọn mày chơi bóng rổ thật đấy à ? Hay trò quái gì thế ? – Gray nhìn Natsu mà chán nản nói . Biết trước Lucy là quái thú bóng rổ rồi nhưng không ngờ nó khủng khiếp đến vậy .

- Đạo này tập bóng nhiều đã mệt thì chớ , về nhà tao còn bị mất ngủ cơ . – Natsu than thở .

- Quá nhỏ cho đội đàn rọ . – Gray nói . Cậu rút điện thoại ra định khoe Natsu mấy tấm ảnh chụp được Lucy lúc cô đàn và hát , ai ngờ bấm nhầm vào phím phát nhạc . – À nhầm , coi như mày chưa nghe thấy gì nhé .

Giai điệu nhẹ nhàng của Safe and Sound lại vang lên , và Gray cứng đờ người khi thấy Natsu khoan khoái , dễ chịu lắng nghe .

- Hay thật đấy . - Natsu cảm thán . - Mày bán bluetooth cho tao bài này phát .

- Tao khuyến mãi cho mày chục bài nữa luôn . - Gray nói rồi cậu và Natsu bắt đầu thao tác kết nối bluetooth .

Natsu để ý rằng Gray cứ nhìn đi nhìn lại một cái gì đó trong điện thoại , cậu nhanh chóng giật lấy để yêu cầu của Gray . Và bây giờ đã đến lượt Natsu thăng thiên khi thấy tấm ảnh Lucy vừa đàn và hát .

Gray định chụp lại thì Natsu đã ném trả . Và cậu bỏ dở bữa ăn , chạy đi tìm Lucy .

5. Chap 5 : Cảnh Tượng Hoàn Tráng

Natsu vội vã lao đi tìm Lucy , cậu không chắc về lí do cậu đột ngột bỏ đi như thế . Có lẽ chỉ là muốn khẳng định xem có đúng Lucy là người có giọng ca trong trẻo ấy hay không ? Đến cậu cũng không thể tin nổi Lucy lại có được tài năng tuyệt vời như vậy . Hình ảnh về cô gái có mái tóc màu nắng , tay lướt trên những phím đàn và đang cất cao giọng hát trong ánh nắng dịu dịu cứ tua đi tua lại trong đầu cậu suốt từ lúc này cho đến bây giờ .

Cậu chạy đến sân sau trường , nơi mà cậu và cô hay gặp nhau nhất . Và quả nhiên Lucy ở đó thật . Có điều cô không ở đó một mình , mà cùng với hai thằng đồ con khác .

- Ngón nhào vô đi mấy cưng . - Lucy vắn cao tóc lên , và chuyển sang mode “Côn đồ đất Cảng” .

- Đừng khinh nhau thế , dù con gái bọn này cũng *éo nhân nhượng đâu . - Một trong hai thằng phỉ nhỏ và văng tục .

Lucy chỉ mỉm cười nhẹ , cô đâu có biết nhân nhượng là gì . Và cũng đừng nghĩ Lucy là con gái mà khinh lại , dễ chết lắm đấy . Giống như hai thằng học sinh cá biệt của trường lúc này , mạnh mẽ mạnh miệng là thế nhưng chỉ với vài chiêu của Lucy đã hoàn toàn ngã gục .

- Mẹ nói cho các con trai của mẹ nghe nhá , đừng bao giờ trăn lột đồ của người khác , nhất là con gái . Nhục lắm đấy , biết chưa ? - Lucy dẫm một chân lên lưng cái thằng phỉ nhỏ , cô lại còn cố tình dí chân vào đúng chỗ bị cô thúc ban nãy .

- Senpai , em xin lỗi ... - Hai thằng đó van xin cô tha thiết rồi dọt lẹ .

Lucy tháo dây buộc tóc ra , và cô lại trở về với phong thái ngông nghênh của mình .

- Ô , Natsu ! - Lucy giơ tay lên chào , nhưng khi nhìn thấy vẻ mặt kiêu “Ôi vãi cả ...” của Natsu thì lại rút tay về . - Cậu thấy rồi à ?

- À ... vâng ... - Natsu căng thẳng đáp khi thấy Lucy đang bước đến gần cậu hơn , mà mắt chị ấy như đang soi xét cậu .

- Đừng nói với ai đấy . - Lucy trừng mắt với Natsu , cậu nuốt nước bọt cái ực . Đúng là đại tỷ mà , nói một cái là phải tuân theo ngay tức khắc .

Và rồi cô lại mỉm cười rất hồn nhiên .

- Gọi chế có việc gì hơn ? - Lucy nói với chất giọng thánh thiện .

- À ... chả là ... - Natsu lúng túng . - Em chỉ muốn biết ... chị có phải người đã hát và đàn trong câu lạc bộ âm nhạc không thôi .

- Ờ đúng đấy . Có vấn đề phỏng ? - Lucy đối lại .

- Chị hát cho em nghe được không ạ ? Một lần thôi , xin chị đấy ! - Natsu cúi gập đầu xuống . Căn cứ vào tấm ảnh của Gray lên chụp được và cả những bài hát thăng hãm đó mới tải được , Natsu nghĩ có đến 69% người hát là Lucy .

- Ờ ! - Lucy nhún vai , và cô lấy giọng để hát .

”Down on the West Coast they got a sayin’

‘If you’re not drinkin’ then you’re not playin’

But you’ve got the music, you’ve got the music

In you, don’t you? ...”

Natsu thộn mặt ra . Giọng Lucy là giọng trầm , không phải giọng hát cao mà cậu nghe được . Có chút hụt hẫng ở bên trong ánh mắt cậu .

- Nhìn mặt cậu như cái bánh bao nhúng nước ế , sao đấy ? - Lucy hươ hươ tay trước mắt Natsu .

- À ... em cứ nghĩ chị là người hát “Safe and Sound” em nghe được lúc này . - Natsu nói . - Cô gái có giọng hát đó thật tuyệt vời , em không đùa đâu , nó giống y như giọng thiên thần vậy đó . Em rất thích giọng hát của cô ấy , vì nó khiến em cảm thấy vô cùng dễ chịu và thoải mái mỗi khi lắng nghe . Cô ấy thật sự rất đáng khâm phục .

- Cái ... cái gì cơ .. ? - Lucy hơi đỏ mặt trước những lời nói của Natsu , và rồi cho chỉ tay vào cậu . - Nói ... nói lại cho chế nghe .

“WTF ? Chị bắt em tua lại từ đầu á ?” - Natsu thốn đến tận rốn . Nói đến phát ngượng mà bà cô này vẫn còn muốn nghe lại à ?

- Em không nói nữa đâu . - Natsu nhìn Lucy một cách lười biếng . - Mà chị chỉ cần biết là em muốn gặp được cô gái đó là được rồi .

Lucy mỉm cười , hai má hồng hồng . Cô kiễng chân , đưa tay xoa đầu Natsu .

- Rồi cậu sẽ gặp được thôi . Giờ thì đến canteen nào , chế đói .

- Vậy để em mời .

- Khỏi đi , chế mua bánh mì thôi mà .

- Ăn thế dễ đau bụng lắm đấy .

- Chế quen rồi .

Cuộc hội thoại của họ vẫn còn tiếp tục cho đến khi Natsu và Lucy về lớp mình sau bữa ăn trưa . Và hôm đó , có một bí mật mà Lucy đã giấu Natsu : Cô có giọng hát rất đặc biệt , có thể vừa hát giọng cao lại vừa hát giọng thấp . Cô không muốn để cậu biết mình là người đã hát bản nhạc buồn “Safe and Sound” đó , chỉ đơn giản vì cô vẫn muốn được lắng nghe những lời khen của Natsu dành cho cô . Ích kỉ quá nhỉ ?

Hơn nữa , Lucy không thích cho quá nhiều người biết về tài năng đó .

Con người ai cũng có một mặt muốn che giấu .

Natsu bước ra từ sau một con ngõ nhỏ , đằng sau cậu lớp trưởng nghiêm túc là vài ba thằng lưu manh đường phố nằm la liệt bên cạnh cái thùng rác phân loại .

Cậu xoa xoa nắm tay phải - nơi chịu đả thương nhiều vì đánh đấm bọn kia . Lũ mất nét đó định cưỡng bức một người con gái trẻ ngay trong con ngõ vắng tanh đó .

Cậu chưa từng nói với ai về chuyện này , kể cả thằng bạn thân . Đúng như thế , con người ai cũng có một mặt không muốn cho người khác biết .

Bước vội trên đường , cậu nghe được một bản nhạc quen thuộc . Không phải giọng ca ấy . Natsu chợt nghĩ đến Lucy , và cậu rút điện thoại ra .

Tin nhắn đến , từ Natsu : “Gửi tao mấy cái ảnh của Lucy mà mày đã chụp .”

Gray nhếch mép cười , thầm trách thằng bạn thân . - “Thằng đàn .”

6. Chap 6 : Trốn Trại

Bối cảnh Natsu và Lucy gặp nhau rất đỗi quen thuộc lại xuất hiện . Cũng lại vào một buổi sáng trời trong , gió nhẹ , nắng vàng óng ả . Vẫn là Natsu trốn tiết Văn ra sân sau của trường để ngủ dưới tán cây cổ thụ .

Bỗng một chiếc cặp sách dính tán ném thẳng vào Natsu khiến cậu giật mình tỉnh giấc . Natsu cuống cuống nhìn xung quanh , và cậu nhận ra đại tỷ đang bám trên bờ tường .

- Trốn mấy tiết vậy zai ? - Lucy hỏi hồn nhiên .

- Em trốn 2 tiết . - Natsu đáp .

- Thế cậu đi chơi với chế ha ? - Lucy cười tươi .

- Chế định đi đâu thế ? - Natsu thắc mắc .

- Cứ đi thôi . Cậu cứ lo lắng hoài sẽ bị lão hóa sớm đấy . - Lucy nói , cô bắt chước kiểu nhíu mày của Natsu .

Cậu lớp trưởng thở dài , rồi đứng dậy , phui bụi bám trên quần áo . Sau đó Natsu lấy đà , nhảy qua bức tường một cách chuyên nghiệp .

- Kinh nhĩ ? Cũng chất đấy . - Lucy vỗ tay một cách nhạt nhẽo . Khi thấy ánh mắt khinh khỉnh Natsu dành cho mình thì dừng lại . - Giờ đi thôi .

- Bình thường thôi chị . - Natsu nói . - Em đi cùng rồi , nên chị cho em biết chúng ta đang đi đâu được không ?

- OK . Ta đang đi đến công viên giải trí chơi . - Lucy trả lời .

- Chị đùa em à ?? Đi đến đây chơi xong cũng mất 3 tiếng , học gì nữa ? - Natsu nói như hét vào tai Lucy .

- Rõ khổ , để chế dạy bù cho . - Lucy bịt tai lại , chê trách Natsu . - Chế cũng thuộc top đầu đấy chứ ?

- Chị nói thật không đấy , hay định troll em quả nữa ? - Natsu lại hỏi .

- Chế nói thật mà , để chế dạy cậu . Cậu mà học với tỷ tỷ đây có khi đạt điểm Văn cao rồi chễm chệ xếp ở đầu bảng vàng cũng nên . - Lucy trả lời , rồi cô quay ra nhìn Natsu . - Cậu nhìn chế kiểu gì đấy ?

Natsu đang nhìn cô với ánh mắt ngưỡng mộ , cảm phục , xúc động và vô cùng đắm đuối .

- Ê thằng nhãi . - Một thằng nào đó chắn đường Natsu và Lucy . - Mà còn nhớ tao không ?

Natsu nheo mắt lại . Cậu nhận ra gã này , chính là kẻ đã bị cậu đập tới bời trong con ngõ hôm trước . Chắc muốn gỡ nhục nên mới gây sự đây mà .

Và cậu vừa mới nhận ra Lucy đã nấp sau lưng cậu từ bao giờ . Bà chị này phũ thật , trước mặt người quen thì hồ báo nhưng trước mặt người lạ thì lại ... Thôi , kệ vậy ... Con gái mà .

Nhưng cậu nhầm rồi , Lucy hành động như thế nào đều có lý do hết . Cô nấp sau lưng cậu , buộc tóc cao lên , mắt lườm đối thủ của Natsu , và tay thì giơ cái ngón cấm hay bị che đi trên màn ảnh .

“Muốn đánh nhau à ? Nhào vô .” - Cô đã nghĩ như vậy đấy . Thằng này chính là thằng định sàm sỡ cô đợt trước đây mà . Cô cá là hần vẫn chưa giác ngộ lý tưởng sống của thanh niên đâu .

Thằng đó nhìn thấy cô thì chạy toé khói . Hần nhận ra cô chứ , và hần hoảng loạn vô cùng .

- Chị vừa làm gì thằng đấy à ? - Natsu hỏi .

- Trả thù thôi mà . - Lucy lại tháo dây buộc tóc ra rồi vươn vai . - Còn cậu , cậu có quan hệ gì với gã đó ?

- À ... em thấy hần định ép một cô gái trẻ làm trò mười tám còng trong ngõ , thì em tấn cho hần 1 trận , mà em nhớ là cô gái đó đã báo cảnh sát rồi mà , sao hần vẫn thoát được nhĩ ? - Natsu nói .

- Sẽ bị bắt sớm thôi . - Lucy đáp lại lời cậu . Cô chăm chú nhìn cái bảng tin tức gắn ở gần đó .

- Ủ , chắc sớm thôi . - Natsu lặp lại lời Lucy khi nhìn vào cái bảng cô đang nhìn . cậu nhận ra tên này đang bị truy nã .

- Mà bây giờ chế mới biết cậu có võ đấy . Ngon ăn nhĩ ? - Lucy gọi chuyện .

- Em không thích đánh đấm cho lắm , nó khiến em thấy khó chịu . - Natsu nói .

- Tại sao ? - Lucy hỏi lại . Bản thân cô cũng đi choảng nhau rất nhiều , và cô thấy đó là một cách giải tỏa tốt .

- Em từng nghĩ đấy là một cách giải tỏa stress hiệu quả , nhưng dần dần em nhận ra nó thật vô bổ . Thay vì dành thời gian đi đánh nhau , ta nên dành thời gian đó để làm những việc khác có ích hơn . Như bây giờ , em dồn stress của mình vào quả bóng rổ , và giải tỏa nó bằng việc chơi bóng . À ... thì nó cũng khá có ích đấy . - Natsu từ tốn đáp .

- ... - Lucy trầm ngâm . Cô không biết nên nói điều gì vào lúc này nữa . Natsu ... thằng giai sinh nhiều khi cũng triết lí gớm .

Bỗng nhiên trời mưa rào . Những hạt mưa nặng trĩu thì nhau rơi xuống mặt đất . Lucy và Natsu không kịp trở tay nên gần như ướt hết .

- Phắc ... - Natsu nói nhỏ rồi kéo Lucy chạy đến trú mưa dưới một nhà hàng nào đó .

Và bây giờ có hai thanh niên đang có rúm người vì bị ngấm lạnh từ nước mưa . Natsu khẽ liếc sang Lucy , và cậu chàng chợt đỏ mặt . Cậu cởi chiếc áo đồng phục thể dục cộc tay của mình ra và đưa cho Lucy . Mặt cậu quay về hướng khác .

- Này . Chị mặc vào đi . - Natsu nói . Dù đã quay đi hướng khác rồi nhưng Natsu vẫn đưa tay lên che đi gương mặt đỏ lừ của mình .

- Sao chế phải mặc áo ướt của cậu chứ ? - Lucy vặc lại .

- Mặc vào đi ! Chị cũng là con gái đấy ! - Natsu gắt . Ngượng quá rồi đây~

Lucy mở to mắt , biểu lộ cảm xúc “Con lợn gợi tình” trước phản ứng của Natsu . Rồi cô nhìn xuống áo mình , và hiểu ra điều Natsu muốn nói .

- Cảm ơn . - Lucy nhận chiếc áo rồi mặc vào . Hai má cô ửng hồng , miệng thì cứ tùm tùm cười .

Có người vẫn coi cô là con gái .

- Coi như nghỉ chơi rồi . Để hôm khác chế đưa cậu đi . - Lucy nói .

- Thôi để em . Con gái lo làm gì mấy chuyện đấy . - Natsu lại bồi cho Lucy một hit nữa .

Một thời gian sau , tin đồn đại tỷ Lucy đi đánh nhau không còn xuất hiện nữa .

7. Chap 7 : Lucy-sensei

- Natsu zai ơi ~ - Lucy từ đâu nhảy ra trước mặt Natsu hù cậu .

- Dạ chụy ... - Natsu đưa gương mặt buồn xo như đi khóc mướn ra để nhìn Lucy .

- Zai làm sao mà nhìn nát thế ? Thất tình à ? - Lucy tỏ ra lo lắng .

- Em chưa thích một ai cả . - Natsu nói .

Lucy đưa đôi mắt nâu to tròn lạnh lợi nhìn cậu , và cô đền gần hơn , thì thào vào tai cậu .

“Zai gay à ?”

Natsu sốc tận óc , cậu há hốc mồm trước câu hỏi rất nhạy cảm của Lucy .

- Em không phải gay nhá ! - Natsu hét âm lên .

Và rồi tất cả những con người đang đứng ở hành lang quay ngoắt lại nhìn về phía người vừa phát ngôn . Natsu sượng chín người , cậu vò tóc mình như để bộc lộ cảm xúc khó tả lúc bấy giờ . Lucy đột nhiên trở thành mỹ nhân cứu anh hùng , cô nàng kéo vạt áo Natsu và lôi cậu trai non nớt ra một khu vực khác .

Khi cả ai đã sang hành lang của khu nhà phụ , Natsu ngồi thụp xuống , chán nản thở dài .

- Cậu có lỗi hơn vì đã nói to lên đấy nhé , chế vô tội . - Lucy ngay lập tức nói .

- Rồi rồi ... em biết . - Natsu lại thở dài . Rồi cậu ngẩng mặt lên nhìn Lucy . - Chị tìm gặp em có việc gì thế ? Hiếm khi thấy chị xuất hiện ở khu khối 11 lắm .

- Lady First . - Lucy nói , rồi cô cũng ngồi xuống để nhìn Natsu dễ hơn . Mà lại còn ngồi xổm . - Sao hôm nay nhìn cậu buồn thế ?

- Cái nàng hát hay mà em khen ý , dạo này chị ý chẳng hát gì cả , em có đi hỏi câu lạc bộ âm nhạc thì được biết dạo này cô ấy cũng không đến phòng sinh hoạt . - Natsu ủ rũ . - Hơn nữa ...

- Sao ? - Lucy nói .

- Trước hết chị ngồi lại đi đã , em thấy mắt rồi kìa ... - Natsu đỏ mặt lên , cậu giấu mặt mình vào hai cánh tay .

Natsu đã nói như thế rồi mà cô vẫn chẳng thấy ngại chút nào , có lẽ do bản tính hoang dã của mình nên rất phóng khoáng . Lucy sửa lại dáng ngồi , lần này là ngồi kiểu “néch tốp mo đồ” , một chân duỗi và một chân

co . Natsu lắc đầu . Cô sửa lại dáng lần hai , kiễng ngồi khoanh chân huyền thoại của cả thế giới . Natsu vẫn lắc đầu .

- Thôi ra ghế ngồi còn hơn . - Lucy kéo cậu ra ghế đá , và cả hai mới tiếp tục được .

- Điểm văn vừa rồi em được 56 điểm thôi . - Natsu bơ phờ .

- Chắc hôm ôn tập là hôm chế dất cậu đi chơi công viên hả ? - Lucy hỏi .

- Chính xác ... - Natsu đau đớn .

- Ui giời , tưởng cái quái gì . Chế đã bảo để chế dạy cậu rồi mà . - Lucy phẩy tay , giọng nói rất chi là hùng hồn .

- Soái tỷ của em , giúp em với . - Natsu cũng diễn theo Lucy , cậu chấp hai tay lại rồi bắt đầu khẩn .

- Vậy chiều nay , 2h ở thư viện trường . - Lucy hẹn , rồi cô đứng dậy . - Đi chơi đây .

- Cho em đi với , tiết này là tiết văn . - Natsu đứng dậy đi cùng .

- Ở lại học văn đi nếu muốn được điểm cao . - Lucy đưa tay ngang ra chặn Natsu lại , cô nhấn mạnh cụm từ “Ở lại” . - Lần này chế khát cậu rồi .

Và cô lấy đà nhảy khỏi bờ tường . Người đầu mà thánh dễ sợ .

Đến 2h chiều , Natsu mới hấp tấp chạy đến thư viện . Cậu lạc bộ bóng rổ tập lâu quá đi mất , cậu tập trung tới nỗi chẳng thèm để ý thời gian cho đến khi huấn luyện viên tuýt còi .

Và cảnh tượng cậu thấy khi đến thư viện là một cô gái tóc vàng đang ngủ bên cạnh những quyển sách dày cộp , nắng chiếu lên tóc cô khiến mái tóc như lấp lánh ánh vàng , vài sợi tóc con bay bay theo làn gió nhẹ . Đây là lần thứ hai Natsu thấy một Lucy dịu dàng , sau tấm ảnh chụp cô chơi piano . Natsu biết làm thế sẽ chẳng khác gì bọn biến thái thích đeo bám , nhưng cậu vẫn tặc lưỡi , lấy điện thoại ra chụp lại cảnh này . Nghìn năm mới có một lần Lucy đẹp , nên phải lưu giữ lại khoảnh khắc này .

Sau khi chụp xong , Natsu mới đến bên , ngồi cạnh , lay Lucy dậy .

- Lucy-senpai . - Natsu gọi nhỏ .

- Con lợn gặm tỏi ? - Lucy bật dậy . Khi nhận thức được người gọi mình dậy là thằng đệ , Lucy mới chỉnh đốn lại và bắt đầu quá trình giảng dạy .

Cả buổi học hôm đó , Natsu được Lucy chỉ cho cách nháy ý để lấy điểm tối đa , cũng được nạp thêm vào đầu vài kiến thức hay ho về văn chương trung đại , lại còn đút đởn được văn phong của Lucy để câu cú , ngữ pháp hay “nức lòng người” . Lucy những lúc như thế này thật nghiêm túc , tập trung , trái ngược hoàn toàn với hình tượng nổi loạn thường thấy . Natsu còn thấy được vài nét đáng yêu ở Lucy như phồng má , vuốt tóc hay mỉm cười bằng gươm .

- Lucy , chị tốt quạ ... Em biết làm gì để trả ơn chị bây giờ ? - Natsu đã nói như vậy vào cuối buổi học .

- Vậy cậu bị điểm kém tiếp đi xong để chế dạy cho . - Lucy hào hứng .

Vâng , Lucy vẫn sẽ mãi là Lucy .

Lucy tháo dây buộc tóc ra , quay bước bỏ đi . Đằng sau cô là rất nhiều thằng con trai bị hạ . Tin đồn rằng đại tỷ đi đánh nhau đã không còn lan truyền nữa , nhưng cô vẫn đi choảng nhau trong bí mật . Lucy nghĩ lại lời Natsu từng nói , rằng đánh nhau là một việc vô nghĩa . Nhưng cô không dứt được , có lẽ vì nó khiến cô giải tỏa được rất nhiều . Sau mỗi trận , Lucy luôn tự nhủ rằng đó sẽ là lần cuối , mà cứ thế “lần cuối” đã bị kéo dài thành rất nhiều lần vì ý nghĩ không rõ ràng của Lucy .

Và chỉ trong thoáng chốc , cô thấy có lỗi với Natsu .

8. Chap 8 : Lucy Lên Sàn

Trường Fairy Tail tổ chức cho học sinh đi dã ngoại 2 ngày 1 đêm ở bờ biển Frequencies vào một ngày hè . Đây là một bãi biển khá nổi tiếng vì có bãi cát luôn mát lạnh chơi lại thời tiết nắng nóng đến phát sợ . Nó không đặc biệt như Shiningboard - bãi biển có bãi cát phát sáng nhiều màu như một thiên hà thứ hai , nhưng cũng rất thu hút khách , mà nó còn rất gần trường nữa , nên thế là ổn nhất rồi .

- Khi mùa hè đến , nhất định chúng ta phải nói đến biển - thiên đường sung sướng của những kẻ vô công rồi nghề . - Lucy đứng rất bệ vệ , oai hùng , mắt đeo kính râm đang nhìn về phía ngoài khơi xa .

Natsu mặc quần đùi đen nhìn sang bên cạnh mình , tỷ tỷ của cậu có vẻ thích thú lắm đấy mới nói ra câu triết lý như thế .

Và rồi Lucy giật tung cái áo khoác mỏng màu xanh lam mình đang mặc ra , để lộ làn da trắng trẻo (dù chuyên đi phơi nắng) không tì vết (dù đánh đắm suốt ngày) được tôn lên nhờ bộ bikini hai mảnh màu đen (khá nữ tính so với nhân cách chần chừ) .

- Nào các em , hãy lại đây chiêm ngưỡng vẻ đẹp hoàn hảo nhất vũ trụ đi nào . - Lucy ngồi tạo dáng trên bãi cát của bờ biển Frequencies .

Rất nhiều người đổ xô đi chụp ảnh cô , họ còn yêu cầu cô làm những tư thế khác nhau , và đã có vài thằng ăn tát lệch mõm vì yêu cầu quá damduc . Sau khi đó , các nhiếp ảnh gia nửa mùa cũng ngoan ngoãn hơn , chỉ dám chụp chứ không dám há mồm nữa .

“Tại sao lại có cả con gái tham gia thế này ...” - Natsu ngậm ngùi nhìn cảnh trước mắt . Nhưng cậu bỗng thấy nóng mặt , có lẽ vì bộ bikini Lucy mặc quá khêu gợi , và vì bọn con trai cứ sầm soi ngực Lucy .

Cậu vớ lấy cái áo xanh mà Lucy đã vứt gần đó rồi chạy lại chỗ cô .

- Chị mặc cái này vào . - Natsu dúi áo vào tay Lucy .

- Sao chế phải mặc ? - Lucy vặc lại .

- Có rất nhiều người đang nhìn chị với ánh mắt lạ lắm , nên chị mặc vào đi . - Natsu nói .

- Nope ... Nóng đã man mà cậu muốn chế mặc lại áo này à ? - Lucy nhăn mũi .

- Chị mặc vào đi ! - Natsu nhấn giọng .

Lucy thoáng ngạc nhiên trước cách ăn nói của Natsu . Cuối cùng thì cô vẫn phải mặc lại chiếc áo khoác mỏng kia . Và cô rất bực mình , khó chịu , cáu bẳn và phẫn nộ .

- Dừng ngay việc cư xử như bạn trai chị . - Cô nói rồi giận dỗi bỏ đi chơi với đám bạn .

Natsu cũng ngạc nhiên , vì Lucy cáu gắt với mình , cũng là vì cô đổi cách hô với cậu .

Một lúc sau , có cô gái mặc bikini đen , khoác ngoài chiếc áo màu xanh ngồi bơ vơ trên bãi biển , dưới bóng râm của cái ô khổng lồ . Đang thơ thẩn , ngáo ngơ thì một cái gì đó lạnh lạnh đặt lên đầu cô . Lucy ngoái lại nhìn , là đệ của cô .

- Em xin lỗi vì đã hành xử như thế . - Natsu quay mặt đi nơi khác , không dám nhìn thẳng vào Lucy . Cậu ấy đang ngại :V

- Ồ ... Chị cũng nhận thấy tình hình rồi . - Lucy đáp , rồi co kéo Natsu lại . - Ngồi đây với chị đi , chán quá .

Natsu mừng thầm trong lòng , Lucy hết giận cậu rồi . Cậu ngồi xuống cạnh Lucy .

- Senpai này , sao chị tự nhiên đổi cách xưng hô thế ? - Natsu thấy lạ mãi vì Lucy hôm nay cứ xưng “chị” suốt .

- Ai biết ... Thích thì xưng thôi . - Lucy trả lời , rồi che miệng ngáp . - Cơ mà buồn ngủ quá ... Thôi chị đi ngủ đây .

- Kia senpai ... - Natsu chưa kịp nói gì thì Lucy đã nằm lăn ra ngủ . Chính xác là say giấc nồng ngay khi vừa đặt lưng xuống .

Natsu thở dài , senpai của cậu đúng là chẳng giống bất cứ cô gái nào trên thế giới này . Cậu muốn rời đi để chơi cùng đám bạn lăm , nhưng nhìn thấy Lucy ăn mặc sexy , lại chẳng có tí phòng bị nào thì Natsu lại quyết định ở lại , ngồi canh cho Lucy ngủ an toàn .

Thón thay , bãi cát mát lạnh của Frequencies cộng hưởng với gió mát lành và cơn buồn ngủ từ sáng sớm hôm nay đã khiến Natsu cũng lăn ra ngủ .

Thế là trên bãi biển buổi sáng ngày hôm đó , có hai đứa dở hơi nằm ngủ ngon lành , mà không biết ai đi ngang qua cũng phải nhìn và liếc .

Khi Natsu tỉnh dậy , cậu thấy chân tay mình cứng đờ . Ngóc đầu lên quan sát mọi thứ xung quanh , Natsu nhận ra mình đã bị chôn vùi trong một đồng cát . Người đầu tiên cậu nghĩ đến khi muốn tìm ra hung thủ vụ này chính là Lucy .

- Cậu dậy rồi à ? - Lucy đang ngồi xây lâu đài cát bên cạnh thấy chuyển động thì quay qua .

- Chị làm chứ gì ? - Natsu cố hết sức để thoát khỏi đồng cát .

- Chính xác . Lúc chị dậy cậu vẫn chưa dậy nên chị mới làm thế để giải trí . - Lucy đáp thản nhiên .

“Biết ngay mà !” - Natsu nghĩ thầm , cậu thật khốn khổ khi vớ phải một senpai như vậy .

- Chị à , cho em ra khỏi đồng này đi . - Natsu cần nhằn .

- Rồi , cứ để đây . - Lucy thở dài rồi đi làm nhiệm vụ giải cứu Natsu . - Trêu cậu đang vui ...

“Vui vui cái đầu chị ể !” - Natsu phẫn nộ .

- Hắt xì ... - Lucy đột nhiên hắt hơi . - Hình như chị bị ốm rồi zai ạ .

- Nghịch cho lắm vào . - Natsu thở dài nhìn đầu tóc ướt đẫm nước của Lucy . Cậu lấy luôn cái khăn ở gần đó , vớt cho Lucy . - Lấy tạm đi vậy , tí nữa chị đi mua thuốc với em .

- Ủ . - Lucy mặt bí xị đáp lại .

9. Chap 9 : Lucy Ốm

Cả ngày hôm sau , Luc bị Natsu cấm không cho ra biển , cô phải tĩnh dưỡng trong phòng trọ suốt ngày . Chơi game chán rồi , đọc truyện mỏi mắt rồi , xem phim nản rồi , bây giờ nên làm gì đây ?

“Zai ơi , chế chán .” - Từ Lucy .

“Sao lại đổi xưng hô rồi ?” - Từ Natsu .

“Nhận ra mình không phù hợp vào vai ngoan ngoãn .”

“=”= Lạy hồn . Thế chị thích ăn gì em mua ?”

“Đá bào có siro dâu em ei .”

“Chị bị cảm lạnh đấy , thích ở nhà à ?”

“Thế mua cho chế đồ ăn vặt ngon là được .” - Lucy bĩu môi đáp lại tin nhắn đó .

Một lúc sau , có tiếng gõ cửa ngoài phòng .

- Vào đi zai , cửa không khoá . - Lucy nói vọng ra ngoài . Cô nói xong thì nhận ra mình đang bật quạt số to , ăn mặc phong phanh nên đã tắt quạt , lấy chăn mỏng đắp trong vòng một nốt nhạc . Lại còn diễn , tỏ ra sầu đời , nằm thẳng cẳng và mắt hướng lên trần nhà .

Natsu mở cửa bước vào , trên tay cậu là một túi đầy đủ các loại thức ăn vặt khác nhau .

- Em không biết chị thích ăn gì , nên mua cả đồng món em thích về cho chị chọn . - Natsu đưa tay gãi đầu .
Lucy mỉm cười , là nụ cười hiền từ đấy nhé .

Mắt Natsu mở lớn vì ngạc nhiên .

- Hâm lắm cơ , mua gì chế cũng ăn được hết mà . - Lucy ngồi dậy , xoa đầu Natsu . Mặt cả hai cô cậu xuất hiện mấy vạch hồng hồng . - Chế cảm động lắm đấy .

Lucy lại mỉm cười hiền hoà như vừa nãy .

- À ... Tầm 3 tiếng nữa chúng ta sẽ về , nên chị chuẩn bị đi là vừa . Em ra ngoài đây . - Natsu bối rối khi nhìn nụ cười đó , cậu lấy lý do rồi đứng dậy phẫn ngay và luôn .

Lucy đành ngồi một mình ăn đồ ăn vặt . Cô định rủ Natsu ở lại xem phim ma với mình , vậy mà thằng bé đã lượn mất rồi .

- Thằng nhỏ cũng có khẩu vị giống mình đấy chứ nhỉ ? - Lucy thầm khen Natsu .

Sau đó , Lucy lăn ra ngủ cho đến khi bạn bè hú dậy để đi về .

Tua nhanh đến lúc hai bạn trẻ ở bến xe , chỉ có Natsu và Lucy phải đứng lại vì bị mượn xe , chạy ra đến nơi thì xe đã mất hút rồi . Hai đứa đành đứng đó chờ chuyển xe khác .

Một cơn gió lùa qua khiến Lucy rùng mình . Cô ghét bị ồm , nó khiến cô trở nên thật yếu ớt .

- Chị lạnh à ? - Natsu để ý .

- Yeahhh ... - Lucy kéo dài giọng một cách chán nản .

- Em không có áo nào cho chị mượn cả . - Natsu thở dài .

Lucy nhìn sang Natsu , hơi nhú mào .

“Chị ấy lại toan tính gì đó rồi .” - Natsu oán thán .

Đúng như dự đoán , Lucy thản nhiên tiến đến ôm cậu .

- Chị ? - Natsu giãy nảy lên .

- Cho chế xin tí hơi ấm , lạnh quá đề . - Lucy đã ôm cậu rồi lại cứ dụi dụi khiến Natsu ngượng chín , cậu chẳng đứng hình luôn .

- Mọi ... mọi người đang nhìn kia kìa senpai . - Natsu che mặt mình lại để khỏi phải thấy những ánh mắt kì quặc đang chiếu về phía mình và Lucy .

- Cậu thương họ hay thương người ồm hơn hả ? - Lucy vặc lại .

- À nhưng ... đây là nơi công cộng đông người ... - Natsu lúng túng .

- Lạnh , lạnh , lạnh quá đi ~ . - Lucy tiếp tục làm màu , cuối cùng thì Natsu cũng phải đứng im chịu trận .

Khi đã lên được xe , Lucy lại mượn vai cậu làm gối rất thản nhiên . Lạy Chúa , hình ảnh này chỉ có ở những cặp yêu nhau thôi chứ ? Nhưng vì không muốn làm phật lòng Lucy , nên cậu đành để yên cho cô muốn làm gì thì làm .

- Chị nghe gì đấy ? - Natsu hỏi vì Lucy cứ đeo earphones và ngân nga mãi .

- Nghe không ? - Lucy đưa một bên earphones ra cho Natsu . - Chế nghĩ cậu sẽ thích đấy .

- À ... Cảm ơn chị . - Natsu mỉm cười , cậu lấy một bên tai nghe rồi gài vào tai .

”When the lights turned down, they don’t know what they heard

Strike the match, play it loud, giving love to the world

We’ll be raising our hands, shining up to the sky

Cause we got the fire, fire, fire, yeah we got the fire fire fire ...”

- Giọng hát này ... Không lẽ ... - Natsu bàng hoàng .

- Ồ , là cô ấy . - Lucy đáp .

- Những bài này em nghe rồi , dạo này cô ấy không hát nữa à ? - Natsu chán chường .

- Cô ấy đang không thích hát . - Lucy mắt hướng ra ngoài cửa sổ , nhìn ngắm thành phố biển mà cô sắp rời xa .

- Cô ấy hát rất hay mà , giọng hát đó có sức quyến rũ cực lớn ! Em rất ngưỡng mộ cô ấy , phải nói là cô ấy giống như một bức tượng đài về vẻ đẹp tâm hồn mới có được tiếng hát trời ban như thế ! - Natsu bùng nổ . Khi nói xong thì cậu tự ý thức được và quay mặt đi chỗ khác . Ngượng .

- Hê ... - Lucy không nhìn Natsu , đáp lại bằng một lời rất không liên quan . Má cô đã hồng lên từ bao giờ rồi .

- Hắt xì ... - Lần này là Natsu .

- Thôi tạch , cậu lầy từ chế mất rồi . - Lucy sốt sắng .

- Em không sao , nhưng nếu mai em mà nghỉ , chị phải dạy bù em đấy . Gần kiểm tra học kì 1 rồi . - Natsu ngao ngán .

- Cứ để chế lo . - Lucy đáp , cô đưa tay lên xoa xoa mái tóc của cậu . - Tóc cậu thích nhỉ ?

- Ya.... Chị thôi ngay đi cho em nhờ . - Natsu quạu .

=> Mọi người đọc chap 488 chưa ạ TT_____TT Minh suýt khóc với màn tình cảm lâm ly bi cmn đất của GaLe TT_____TT

10. Chap 10 : Chuyện Gì Đã Xảy Ra Ở Phòng Y Tế ?

Vào buổi sáng hai hôm sau , toàn quân đi học trở lại . Lucy vừa nhảy vào sân sau đã thấy đệ đệ yêu quý nằm ngủ say trên thảm cỏ . Sẽ thật bình thường nếu thằng bé không đeo thêm cái rọ mõm , à nhầm , khẩu trang . Thế là Natsu ốm thật rồi . Lucy ăn năn quá , đều là vì cô làm lây bệnh cho nó .

Nhưng không sao , nó càng yếu thì trâu càng hay .

Lucy cứ nhìn Natsu , nhưng quá ngứa mắt với vật thể lạ , cô tiến tới giật phăng cái khẩu trang đi . Cậu nai tơ vẫn say ngủ , chắc mệt quá , khổ thân . Và bây giờ , gương mặt hoàn chỉnh của Natsu lộ ra , làm Lucy cứ nhìn ngắm suốt . “Nhiều khi nhìn thì nó cũng đẹp giai” , cô cho là vậy .

“Nhưng đẹp trai quá sẽ lu mờ chế mất .” - Lucy cười khẩy , cô rón rén lấy hộp bút ra , định làm quả body-painting lần nữa .

Nhưng ai đó đã nhanh hơn , người đó tóm tay cô lại .

Còn ai ngoài Natsu nữa chứ .

- Chị không còn ai để trút bầu tâm sự nữa à ? - Natsu mở mắt , ngao ngán nhìn Lucy đang giả nai , tỏ ra mếu quan tâm đến cả thế giới .

- Thì ở đây , bây giờ , có mỗi cậu . - Lucy đáp .

Natsu buông tay Lucy ra , nhìn cô một cách lười biếng . Rồi cậu ho sù sụ .

- Cẩn thận không lây em đấy , chị vừa mới khỏi mà . - Natsu giằng lại cái khẩu trang từ tay Lucy .

- Chế làm cậu lầy mà , nên chế cũng có lỗi nữa . - Lucy cất hộp bút vào cặp .

Rồi cô tiến lại gần Natsu .

- Ê , chị định làm gì ? - Natsu ngờ vực trước hành động của Lucy .

- Làm một pép thử thôi mà . - Cô trả lời , rồi vén tóc mái của mình lên , áp trán mình vào trán Natsu .

- Oá ... - Natsu đơ người trước hành động ngẫu hứng đó của Lucy . Rồi cậu đành ngồi im chịu trận . Cậu biết mà , chị ấy đúng là quá thoải mái và phóng khoáng =”= .

- Sốt cao đấy , đến phòng y tế thôi zai . - Lucy chỉ nói vậy rồi kéo Natsu chạy theo , chẳng thèm cà re cậu zai có ý kiến gì .

Tại phòng y tế , Lucy đã bắt ép Natsu nằm nghỉ bằng được dù Natsu cứ khẳng khẳng là mình không sao . Cô nàng còn bịa được cả lý do làm giáo viên đồng ý cho ở lại túc trực bên bệnh nhân .

- Đây , senpai . - Natsu nằm thẳng cẳng trên giường , mắt nhìn lên trần nhà , cất giọng hỏi Lucy .

- Đang nghe . - Lucy đáp gọn .

- Sao chị hành động hồn nhiên thế nhỉ ? - Natsu hỏi .

- Hồn nhiên what ? - Lucy hỏi lại .

- Ôm em , tựa vào vai em , áp trán vào trán em . - Natsu liệt kê . - Đó đều là hành động của những người yêu nhau , vậy chị không ngại khi làm thế với em à ?

Lucy nhìn Natus một hồi lâu , rồi cô mỉm cười .

- Nếu cậu là chế , thì hẳn cậu sẽ có những suy nghĩ tương tự vậy . - Cô nói , giọng trầm đi , mắt nhắm lại . Chuyện gì đã xảy ra thế ?

- Ý chị là sao ? - Natsu khó hiểu .

Lucy đặt ngón trỏ lên đôi môi khép hờ , ngụ ý rằng đó là một bí mật .

- Đó là một điều bí mật , ai cùng có những điều mình muốn che giấu cả . - Cô từ tốn nói , rồi cười hiền . Điều đó khiến Natsu xúc động mạnh . Cô còn xoa đầu cậu nữa , dù nó hơi khó chịu nhưng Natsu vẫn để yên tay Lucy đặt trên đầu mình .

- Không ngờ chị cũng có lúc sâu sắc như vậy , senpai ạ . - Natsu nói và nhìn Lucy bằng đôi mắt của fan girl dành cho idol .

- Ngủ ngay cho chế nhờ . - Lucy thản nhiên với cái gối ở giường bên úp lên mặt Natsu .

Khi Natsu bắt đầu im lặng , hơi thở đều đều phả ra , thì Lucy bắt đầu nghĩ về mình . Cô khẽ lắc đầu khi nghĩ lại về những ký ức đó , như thể đang cố quên đi điều gì đó tồi tệ vậy .

- Rồi sẽ ổn thôi . - Lucy mỉm cười nhẹ , tự trấn an bản thân .

Lucy xoa xoa bụng mình , chết rồi , lại đau với chả đón . Nhưng cơn đau này vẫn chưa là gì cả , Lucy nghĩ vậy , và kì diệu chưa , cơn đau đã biến mất ngay sau đó .

Cô cho rằng Natsu đã ngủ say , vậy nên cô lấy một cái ghế kéo đến ngồi bên giường cậu . Lucy lấy thêm một quyển sách “Những thành phố giấy” ra , rồi bắt đầu đọc . Và cô ngâm nga hát lại giai điệu “Safe and Sound” , không có chút đề phòng nào hết .

”Just close your eyes
The sun is going down
You’ll be all right
No ones can hurt you now ...”

Nhưng Natsu vẫn chưa ngủ , cậu đã nghe thấy tất cả .

“Bà đùa tôi à ?”

Tuy nhiên , cậu khó cưỡng lại cơn buồn ngủ xuất phát từ sự mệt mỏi , vậy nên Natsu chìm vào giấc ngủ sâu , dù vẫn còn nhiều thắc mắc về những lời Lucy đã nói .

Một vài giờ sau , Lucy mở mắt ra . Cô đang nằm trên giường trong phòng y tế , chần chập ngang bụng và quyển sách “Những thành phố giấy” thì đặt ngay ngắn bên cạnh . Lucy vùng dậy . Natsu mắt hút rồi . Và sao cô lại ngủ ở đây nhỉ , cô chẳng nhớ gì luôn . Chắc là do cô quá mệt thôi Chắc không phải Natsu thấy cô gục thì đặt cô nằm lên đây đâu nhỉ ?

- Lucy dậy rồi à ? - Crystal , cô phụ trách y tế của trường ngó vào . - Bây giờ có cậu nhóc đẹp trai bế em lên giường đấy , nhìn đẹp đôi phết .

“Douma ...” - Lucy rửa thầm .

11. Chap 11 : Về Cô Gái Có Giọng Hát Tuyệt Vời

- Này senpai . - Natsu đặt một hộp sữa xuống bên cạnh Lucy đang gà gât trong canteen .

- À ... Hả ? - Lucy giật mình bật dậy , ngơ ngác nhìn quanh . - Àu , chào zai .

- Em có chuyện quan trọng muốn hỏi ! - Natsu ngồi xuống phía đối diện Lucy , mặt rất hình sự , giọng nói thì max nghiêm trọng .

- Sao zai ? - Lucy vợ hộp sữa uống luôn , không thèm cảm ơn kẻ bỏ tiền mua nó .

- Chị là người hát đúng không , người mà được gọi là “thiên thần giáng thế” rồi “công chúa hoạ mi” ấy ? - Natsu xoáy sâu ánh mắt vào Lucy , một tia nhìn kinh dị . - Hôm qua em nghe thấy trong phòng y tế chị hát “Safe and Sound” .

Lucy dừng việc uống sữa , cô nhìn thẳng vào Natsu . Khi thấy đệ yêu vẫn giữ nguyên thái độ , Lucy đặt hộp sữa xuống , mỉm cười hiền hậu nhìn Natsu .

- Cậu nghĩ chế là người đó ? - Lucy hỏi bằng giọng quá dối dịu dàng khiến Natsu hơi rùng mình .

- Dù không dám tin , nhưng em nghĩ là thế . - Natsu thừa nhận .

- Chế đúng là có giọng hát giống người đó , nhưng ... - Nói từ tổn đến từ “nhưng” , Lucy chột trờng mắt với Natsu và nhấn mạnh câu văn . - Cậu nghĩ chế “chong xáng” đến độ khiến bao người say mê thế à ?

Natsu nuốt nước bọt . Một loạt các hình ảnh quét qua đầu cậu nhanh như một cơn bão . Từ những lúc chị ấy chơi bóng rổ , đi chơi , bày trò , nhảy tường , trèo cây , bla và blo ... Quào , cậu không nghĩ Lucy là người hát ... Nhưng nhớ đâu là phải thì sao ?

- Biết đâu là chị ? - Natsu nói .

- Nói cho cậu biết , chị không phải . - Lucy cười nham hiểm , rồi cô đập tay xuống bàn , nhấn nhả từng chữ một trong lời nói của mình . - Người hát là Lucia , mắt vàng tóc nâu , và là bạn song ca của chế đấy . Giọng cô ấy hát cao , còn của chế thì vừa cao lại vừa trầm , cho nên giống là đúng thôi .

Natsu nghe vậy thì hết nghi ngờ ngay , cậu thở phào nhẹ nhõm . Trong khi đó , Lucy đang cười một trận dã man trong lòng , đệ của cô đúng là ngốc , ngốc hết phần người khác rồi .

- Mà chế đi xem phim đấy , hẹn gặp cậu lúc 3h chiều nay nhá . - Lucy nói rồi cầm hộp sữa chuồn ngay tấp lự .

Tuy nhiên chiều hôm đó cô không quay về trường .

Hôm sau , Lucy nhìn thấy Natsu thần thờ ngồi tưới cây ở sân sau trường . Cô rón rén tiến đến gần cậu , rồi huych một phát , Lucy ngồi luôn lên lưng Natsu .

- Hello zai ! - Lucy tươi cười hớn hở .

- Vâng , em chào chị . - Natsu quay lại nhìn Lucy bằng khuôn mặt đơ đả .

- Cậu làm sao thế ? - Lucy nhú mày .

- Nó không liên quan đến chị đâu , Lucy-senpai . Mong chị đừng can dự vào . - Natsu nói rồi bỏ dở việc tưới cây , lượn đi chỗ khác .

Lucy khó hiểu trước hành tung của Natsu . Cô tự hỏi có phải do hôm qua cô đã không đến trường hay không ? Có mỗi thế mà cũng dỗi á , không phải chứ ? Ôi trời ơi ...

Mấy lần nữa hú Natsu cũng bị thằng bé từ chối một cách phũ phàng đến bàng hoàng , bàng hoàng đến hoang mang , hoang mang đến cay đắng . Cuối cùng , Lucy cũng chán , bơ Natsu luôn .

Trong phòng của câu lạc bộ âm nhạc , Lucy đang chơi đàn , thông cảm nhé nhé mọi người , Lucy đang mất hứng hát . và bây giờ cô cũng mất xừ nó hứng chơi đàn .

- Đại tỷ à , sao chị chán nản thế ? - Juvia , thành viên mới của câu lạc bộ âm nhạc tò mò khi thấy một chị đại siêu năng động bây giờ lại đờ đẫn thế này .

- Một vấn đề nghiêm trọng ảnh hưởng đến vận mệnh của cả thế giới . - Lucy chém bừa .

“Bả mà cũng quan tâm tin chính trị thế giới á ???” - Juvia shock dữ dội .

- Nghỉ hát thôi , mệt rồi ... - Lucy nói với Juvia rồi gấp dài và bước ra khỏi phòng sinh hoạt câu lạc bộ .

- Tỷ à ? - Juvia bối rối trước quyết định đột ngột của Lucy .

Một thời gian sau ~ Cũng ngót nghét 2 tuần Lucy dỗi Natsu rồi ...

Giờ ra chơi , Natsu chủ động đến gặp Lucy đang ngồi ngủ ở sân sau . Lucy biết nhưng vẫn tỏ ra sang chảnh , mặc kệ thằng đệ .

- Senpai à , do em quá bận tâm đến vấn đề khác nên đã phớt lờ chị , em thành thật xin lỗi . - Natsu thành khẩn , đưa luôn cả đồng đồ ăn vặt cho Lucy .

- Ồ , cậu buồn tình à ? Tâm sự với chế đi , chế cũng là con gái nên hiểu lắm đấy . - Lucy bị đồ ăn mua chuộc , đã quay trở lại với bản chất xưa cũ .

- Vậy thì em sống sao bây giờ ? - Natsu trở nên hoảng loạn .

- Làm sao ? - Lucy gấp .

- Đạo này Lucia không hát nữa ... - Natsu gục đầu vào hai tay . - Chị biết đấy , cô ấy là người hát hay nhất em từng gặp , cô ấy đúng là thánh nữ với giọng hát như thế . Một chất giọng quá hoàn hảo . Em thích cô ấy mất rồi . Trời ơi , một người con gái xinh đẹp từ trong ra ngoài , em thích Luciaaaaa

Lucy tủm tỉm cười , hai má hồng lên . Đệ đệ mà biết được người đó là cô chắc sẽ khóc thét mất thôi . đành phải giữ im lặng để bảo vệ giấc mộng đẹp của thằng bé vậy .

- Ồ hớ ... - Lucy cười lộ liễu .

- Senpai , chị làm ơn đừng cười trên nỗi đau của người khác . - Natsu quạu .

Lucy chẳng nói gì , cô xoa đầu Natsu như vẫn thường trêu chọc cậu . Và cô nở một nụ cười hiền .

- Rồi zai sẽ được nghe lại giọng hát ấy thôi , chỉ là Lucia dạo này đang ốm . - Lucy nói .

Natsu gật gật , dù không biết Lucia là ai , nhưng cậu cũng lo cho cô ấy nữa . Cơ mà cậu thích nhìn Lucy những lúc như thế này ...

Sáng 2 hôm sau , Gray mở cửa lớp , lao như tên bắn đến chỗ ngồi của Natsu , cậu đưa ra một cái iPod .

- Cho mày này ! Juvia vừa đưa tao xong đấy ! - Gray nói gấp . - Là 10 bài mới của cô gái đó .

Nhanh như cắt , Natsu giằng lấy nghe luôn cả buổi .
Bonus thêm một chi tiết nữa , cái iPod đó là của Lucy .

12. Chap 12 : Về Cả Hai

Natsu ngồi học tiếng Anh , nhưng tâm hồn cứ lững lơ ở đâu đó , có lẽ đang vui vì học kì vừa qua cậu đã ngồi lên được đầu bảng . Môn văn đạo này cũng khá lên rồi , mà nhắc đến văn , đạo này cậu học khá lên hẳn , kể từ khi nhờ Lucy dạy học vào chiều cuối tuần ở thư viện trường . Cậu vẫn nhớ hôm đầu cậu gặp Lucy ở thư viện , senpai ngồi bên cửa sổ , ngủ gật , mái tóc mềm mượt cậu thích tung bay trong gió . Xinh đẹp thật , đúng không ? Chợt Natsu đỏ mặt , tại sao cậu lại có những suy nghĩ như thế nhỉ ? Lucy là Lucy , chỉ là một nữ sinh siêu quậy , một senpai mà cậu thân thiết chứ chẳng có gì hơn thế . Rồi cậu lại nghĩ đến những bài hát của “Lucia” , một người bí ẩn được Lucy đề cập đến . Thật tình bây giờ có những lúc cậu vẫn cho rằng người hát là Lucy , nhưng khi thấy ánh mắt Lucy cùng ánh mắt khẳng định đó , cậu không thể phủ nhận . Có lẽ không phải Lucy đâu . Nhưng biết đâu đây , cậu nhớ có ảnh chụp Lucy vừa đàn vừa hát mà , biết đâu ...

- Natsu , nhìn ngắm gì ở ngoài cửa sổ thế ? - Cô dạy tiếng Anh gõ gõ lên bảng . - Dịch đoạn này sang tiếng Anh cho tôi .

- “.....” . Thưa cô xong rồi . - Natsu nhìn lên bảng đọc một tràng liến thoắng làm cô giáo cũng phải ngạc nhiên .

Và cậu lại nghĩ về Lucy tiếp . Natsu nhớ lần mình bị ốm , và hành động cởi mở của Lucy . Lần đó cậu đã hỏi vì sao senpai làm vậy , và câu trả lời cậu nhận được là “Bí mật” . Chị ấy đang giấu một điều gì đó , chắc chắn là như vậy . Cậu cũng tò mò lắm , nhưng mà Lucy đã không nói gì cả , nên cậu sẽ không hỏi gì hết . Chỉ là thấy hơi buồn , vì cô không tin tưởng cậu nhiều như cậu nghĩ .

- Này , Natsu . Nhìn mày sao tã thế ? - Gray khều áo Natsu .

- Không có gì đâu . - Natsu đáp . - Chỉ là tao không biết Lucia là ai ...

Gray im lặng , cậu không dám chửi thẳng bạn thân mình . Lucia là cách gọi tên tương tự như Lucy trong tiếng Tây Ban Nha , ngoại hình là “mắt vàng tóc nâu” đảo từ “mắt nâu tóc vàng” cũng không nhận ra được . Kiên thức giáo dục tiếp thu quá nhiều nên bây giờ nó bị thộn thì phải ?

- Này , tao nghe nói Juvia có biết Lucia , vậy khi nào mày bảo Juvia cho tao gặp cô ấy với . - Natsu nói .

- Đừng mơ về chuyện đó , con trai ạ . - Gray nhìn Natsu với vẻ mặt nguy hiểm , mùi sát khí nồng nặc ám quanh cậu .

Cùng lúc đó , Levy đang ngồi nghe Lucy kể lể về Natsu - cậu trai nghiêm túc nổi tiếng . Nào là thằng bé ngoan ngoan ra sao , tốt bụng thế nào , ngây thơ , hơi ngố rồi bla bla ...

- Lucy , cậu thích Natsu đấy à ? - Levy hỏi thẳng .

Lucy mặt hơi đỏ , rồi cô lắc đầu ngay .

- Natsu là một đàn em tốt . - Lucy nói .

- Cậu đang phủ nhận hả ? - Levy cười khẩy .

- Không có chuyện đó đâu ... Chỉ là , không có Natsu buồn cực . - Lucy ngây ngốc trả lời .

Levy phì cười . Mới chớm , mới chớm , mới chớm thôi ... Cơ mà mới chớm thích Natsu á ? Thích đàn em á ? Lại còn là thành phần nghiêm túc nữa chứ ? Đùa cô à ?

- Cậu nhìn tớ kiểu gì thế ? - Lucy nổi da gà khi thấy ánh mắt thương xót của Levy chiếu về phía mình .

- Cứ như thế này là tốt nhất , Lucy ạ . - Levy nói một cách khó hiểu .

Lucy bĩu môi rồi lại phớt lờ cô bạn , nhìn ra ngoài cửa sổ . Natsu ấy à ? Cô chẳng biết nên nói thế nào về nó nữa . Chỉ biết một điều là cô thích ở bên cạnh Natsu cực kì , kiểu không xa lâu được . Cũng vì thằng bé mang lại cho cô cảm giác yên bình mà , thích lắm .

Một cơn đau bụng quặn thắt . Lucy cắn môi , nắm chặt móng tay vào lòng bàn tay mình . Cách tự làm tổn thương bản thân này luôn khiến cô thấy dễ chịu hơn mỗi khi bị đau . Nhưng có lẽ phải sửa thôi , vì nó lộ liễu quá .

.

.

.

- Này Juvia . - Natsu gọi . - Cậu có thể cho tớ biết nhân tố bí ẩn của câu lạc bộ âm nhạc là ai được không ?

- À hahaha ... Tớ mới gia nhập nên không biết mặt đâu , chỉ nghe danh thôi . - Juvia chối từ . Cô đã nghe Gray dặn rằng tuyệt đối không được tiết lộ cho Natsu biết về Lucy .

- Thật không ? Hay cậu lại về phe thằng Gray nói dối tớ ? - Natsu lườm Juvia .

- Không , tớ không biết thật mà . - Juvia lắc đầu . - Mà muộn rồi , tớ về đây , chào cậu !

Rồi Juvia chạy tót đi mất , bỏ Natsu bơ vơ ở lại . Nhưng Natsu là ai ? Là một kẻ nghiêm túc , lại còn rất thông minh và có máu thám tử cao . Thấy cách nói chuyện lảng tránh , hành động vội vã của Juvia là cậu sinh nghi ngay . Nhất định là có vấn đề . Nhưng mà nghĩ vậy thôi , cũng muộn thật rồi , để mai tính vậy .

Nói thế rồi mà Natsu vẫn lượn qua phòng sinh hoạt của câu lạc bộ âm nhạc . Cũng chỉ là thăm dò xem có bắt gặp được cô bạn Lucia đó hay không thôi . Ai dè từ xa cậu đã nghe văng vẳng tiếng hát cùng tiếng piano êm dịu . Natsu chạy nhanh , nhưng vẫn rất khê khàng chạy đến gần hơn . Nhưng vừa đến cửa phòng , cậu đã nghe thấy tiếng Juvia .

- Tỷ hát hay thật đấy , em nghe mãi mà không chán chút nào cả . - Juvia vỗ tay .

- Uh huh . - Ai đó thừa nhận .

Vậy ra Lucia lớn tuổi hơn à ...

- Natsu lớp em thích giọng hát của tỷ lắm đấy , lúc này còn gạ hỏi em về tỷ cơ . - Juvia khúc khích cười . - Nhưng mà tỷ lại thế này ...

- Tỷ biết , tỷ sợ nó sẽ xa lánh tỷ nếu nó biết được . - Một giọng nói quen thuộc phát ra làm Natsu dờ dẩn .

13. Chap 13 : Thừa Nhận

Ngớ ngẩn được vài phút , Natsu đập cửa xông vào . Đúng như cậu đoán , ngoài Juvia còn có một người nữa , là Lucy .

- What the ... ? - Lucy và Juvia giật mình nhìn ra cửa . Song khi thấy Natsu , cả hai nàng cứng đờ .

Natsu vẫn đứng nguyên ở đó , người dờ ra như sáp . Lucy thấy vậy thì hỏi Juvia chạy ra cửa sau , còn cô dùng cửa sổ để trốn ra khỏi trường cho tiện . Cũng may là chạy được một đoạn dài rồi thì thằng đệ mới nhận thức được huyện gì đang diễn ra và đuổi theo cô .

- Senpai , chị đứng lại cho em . - Natsu vừa chạy theo vừa quát lớn .

- Không , nhất định không ! - Lucy tuy đang chạy cũng phải quay lại quát lên với Natsu .

- Tại sao chứ ? - Natsu phồng mang trợn má . - Chị giải thích em nghe hộ cái ?

- Yaaa , còn lâu nhá . - Lucy nói lớn rồi lấy đà nhảy khỏi bức tường trường . Nhưng vì trật chân , cô lăn quay ra đất .

Đau môn dễ sợ thánh thần ơi , chưa kể đến chuyện chân tay cô xước hết rồi .

- Senpai ! - Giọng Natsu ngày càng hướng gần về phía cô .

- Thôi bỏ bà ... - Lucy lấy hết sức đứng dậy rồi chạy tiếp , nhưng toàn thân đau nhức hết .

- Tóm được chị rồi nhé ! - Natsu từ đâu xuất hiện tóm chặt tay cô .

= Tại phòng y tế của trường =

- Chế xin lỗi ... - Lucy ăn năn khi thấy Natsu ngồi bệt ra đất , lưng tựa vào tường nhưng hồn thì đã lìa khỏi xác . - Dù sao cũng cảm ơn cậu đã giúp chế băng chân .

- Chị đùa cợt tôi ... - Natsu lầm bầm , rồi đứng phắt dậy chỉ vào Lucy . - Tại sao chị lại đùa cợt tôi hả ?

- Chế xin lỗi ... Chế sợ cậu sẽ ... - Lucy cúi đầu xuống .

- Sẽ tức điên lên khi biết chị giấu em đúng không ? - Natsu phùng phùng . - Đúng thế đấy , em giận vô cùng luôn . Em với chị chơi thân cũng đã được gần hết học kì I rồi đấy , vậy mà chị chẳng biết chia sẻ với em gì cả . Chị lại còn nói dối em về chuyện này nữa chứ .

Nói rồi cậu bỏ đi một mạch , mặc kệ senpai ngồi lại tự kiểm điểm bản thân .

Mấy ngày sau , Lucy đi tìm Natsu khắp nơi . Thấy từ xa là cô lao đến , nhưng lúc đến nơi thì cậu ấy biến mất tăm . Mọi móc được thời khóa biểu của lớp 11-1 , cô tranh thủ đi tìm Natsu vào những giờ vắng tại phòng y tế , sân sau , thậm chí còn túc trực trước cửa phòng vệ sinh nam . Nỗi chung chỗ nào trong trường cũng bối lên rồi , ai dè thằng bé lại ngồi ngay trong lớp , ngủ gật trong suốt cả tiết văn .

- Natsu , huyền thoại cứ đi tìm mày suốt thôi . - Gray thở dài nhìn ra ngoài phòng học , nơi có cô gái tóc vàng cứ một lúc lâu lại lướt qua . - Tao nghĩ mày nên nghe chị ấy giải thích .

- Kệ chị ấy . - Natsu làu bàu .

- Mày trẻ con quá rồi đấy , Natsu ạ . - Gray thở dài .

Natsu chột dạ , đúng là hôm đấy giận đến mức trút xong lượn luôn , không thèm nghe chị ấy nói . Đúng là cậu cũng có lỗi . Vả lại , mấy ngày nay chán lắm ấy chứ , không có Lucy ở bên cạnh thì mất vui , nản chết đi được . Dù đang giận Lucy , nhưng cậu vẫn đang nghe những bài mà cô hát . Càng nghe càng không dám tin Lucy và Lucia là một . Mà bây giờ cậu mới nhận ra , Lucy đã chém gió rất ngô nghê , Lucy = Lucia , mắt vàng tóc nâu = mắt nâu tóc vàng . Đơn giản như thế mà cậu cũng chẳng nhận ra được .

- Gặp chị ấy một chút thì mày bệnh à ? - Gray ngao ngán .

Không , gặp chị ấy vui chứ . Cậu cũng đang muốn gặp Lucy đây . Xem ra việc giận dữ với Lucy chẳng tốt cho thần kinh chút nào . Lúc nào cậu cũng nhớ đến cô cả . Mà bây giờ , Natsu còn thấy thích Lucy là người có giọng hát ấy hơn . Kì lạ phải không , mới mấy ngày trước còn căm đầu theo đuổi một người không có thật mà bây giờ ...

Thôi thì cũng phải gặp chị ấy . Đi nào .

Tiếc là khi tan học thì cậu chẳng thấy Lucy đâu cả . Kiểu như biến mất không còn chút dấu vết nào .

- Chị ấy đi đâu được nhỉ ? - Natsu nhú mày chạy đi tìm Lucy .

15 phút sau ...

"Bà ý ở đâu được nhỉ ?" - Natsu nhĩ thầm , thở hồng hộc . Chạy quanh trường mà chẳng thấy bà đâu .

Đột nhiên có ai đó ôm lấy cổ cậu từ phía sau . Vài lọn tóc vàng xoà xuống dưới vai Natsu . Nên cậu biết , đó là Lucy .

- Chế xin lỗi mà . - Giọng Lucy rưng rưng . - Chế xin lỗi vì đã nói dối cậu , chế chỉ muốn cậu không xa lánh chế thôi mà .

- Em cũng xin lỗi vì giận dữ vô cớ với chị . - Natsu thở dài , nhưng cậu thấy nhẹ nhõm hẳn . - Cơ mà chị thả em ra được không ? Em tắc thở .. ặc ặc ...

Lucy buông Natsu ra , đi vòng đến đứng trước mắt cậu .

- Chế biết lỗi rồi , mong cậu đừng giận chế nữa . Hãy cứ coi chế bình thường như trước đi . - Lucy chấp hai tay lại , rồi rít xin lỗi Natsu .

- Thôi thôi , chị chẳng có lỗi gì cả . Là do em phản ứng quá đà . - Natsu xoa đầu Lucy . Ai cũng biết thằng này thích chạm vào tóc Lucy cả .

- Có thật là cậu hết dỗi chế không ? Thật không ? Thật không ? - Lucy kéo cà vạt của Natsu , khiến cứ ly giữa mặt cô và mặt Natsu gần nhau hơn hẳn .

- Vâng , nói đùa chị làm gì ? - Natsu nhăn mặt , kéo dài giọng ra .

- Chế vui lắm . - Lucy hớn hờ .

Và rồi cả hai đứa ngớ ngẩn nhận ra sự gần gũi giữa chúng nó .

- Wow ... - Lucy và Natsu lập tức tránh xa nhau ra , và đều cùng đỏ mặt .

Hờ hờ , sắp có kịch hay rồi ...

14. Chap 14 : Thích Á ?

- Susu zai ơi ~ . - Lucy lon ton chạy đến gần Natsu đang ngồi suy ngẫm ở sân sau trường .

- Gọi đúng tên em đi xem nào ? - Natsu cúi .

- Natsuuuu..... được chưa ? - Lucy trề môi , kéo dài giọng . - Mà zai đang làm gì thế ?

- Em đang tính kế khai quật lại lớp em . - Natsu nói .

- Tức là sao ? - Lucy thộn ra .

- Tổ chức lại lớp ý . Lớp em dạo này quậy quá rồi , chẳng coi trọng kỉ luật gì nữa sất . - Natsu thở dài .

- Chế nghĩ cậu nên xem lại bản thân trước khi nghĩ đến tình hình lớp . - Lucy nhìn Natsu một cách đều giả .

- Việc em hay nghỉ học môn văn sẽ chẳng ảnh hưởng gì cả , vì điểm số của em vẫn trên top . Còn bọn họ nhất định phải nghe lời em , vì nếu không có em thì 11-1 sẽ chẳng thể nào phát lên được . - Natsu cười khẩy .

- Làm thế nào mà ... ? - Lucy ngờ vực .

- Che giấu những hành vi vi phạm nội quy nhưng sẽ ghi sổ lại , chờ khi có dấu hiệu tái phạm hay phạm lỗi nặng hơn sẽ tố cáo toàn bộ , nếu không muốn thì phải viết bản kiểm điểm và học chăm chỉ môn mình yếu kém nhất . Tổ chức học thêm ngay tại lớp theo hình thức tự học , giỏi dạy yếu , giỏi trao đổi với giỏi , ai có tiến bộ sẽ được thưởng phần quà của lớp theo yêu cầu , miễn là không quá tầm với . Ai làm mất điểm thi đua của lớp sẽ bị cả lớp troll cho đến khi phát khóc . Trong giờ tự học phải ở trong lớp , được phép làm ồn nhưng không gây ảnh hưởng đến lớp khác , nếu trái quy định này sẽ bị ném đá hội nghị . Trong những giờ kiểm tra , nếu đề quá khó sẽ lập nên một hệ thống tương trợ vô cùng tinh vi mà em là đầu não . - Natsu tự hào tuôn một tràng , rồi cười nhưng sắc mặt nguy hiểm . - Chính nhờ em , nên mới có 11-1 .

- Oa , Natsu ơi ... Chế khâm phục cậu quá đi ... - Lucy xúc động vỗ tay thật lớn . Bảo sao mà cái lớp 11-1 đó luôn đi đầu về kỉ luật mà Natsu là kẻ được khen ngợi hết mình .

- Ở mà chị đến tìm em làm gì thế ? - Natsu hỏi .

- À đây . - Lucy ngồi dựa vào gốc cây bên cạnh Natsu và đưa ra một tờ giấy .

- Tham quan dã ngoại ở rừng Garritsen á ? - Natsu nhìn vào tờ giấy . - 3 ngày 2 đêm à ? Có vẻ hay , em đi .

- Đúng rồi , chế cũng đi này ! - Lucy cười hớn hở .

Một lần nữa , 2 kẻ ngớ ngẩn nhận ra cự li mặt 2 đứa đang gần nhau vờ lơ ...

- Wow ... - 2 đứa ngay lập tức tránh xa nhau như tránh xa virus , mặt đỏ hết cả lên .

.

.

.

Ba ngày sau , toàn trường lên đường đi đến rừng Garritsen . Ai cũng hồ hởi phấn khởi cả , có mỗi Lucy nhìn thảm hại khủng khiếp .

- Này , cậu sao đấy ? - Levy thấy bạn thân mình như thế thì lo lắng .

- Hay bồn chồn , đỏ mặt và thấy vui khi ở bên một thằng đực rựa thì gọi là gì ? - Lucy hỏi lại .

Levy thở dài , nhưng rồi cô nàng quản lí lại mỉm cười .

- Người ta gọi là “thích” đấy . - Levy trả lời .

- Thích á ? Là sao ? - Lucy hỏi , rồi tự cô tưởng tượng ra viễn cảnh của sự “thích” . Toàn ôm , hôn , nắm tay , âu yếm các thể loại đấy á ? Nahh , nó không hợp với cô .

- Cứ từ từ rồi sẽ hiểu thôi . - Levy phì cười trước sự ngây ngô của Lucy về lĩnh vực này .

Cũng như Lucy , có một thằng bé nhìn bệnh vô cùng đang trần trọc trên xe .

- Ê mày , hay đỏ mặt và vui khi ở gần một nữ sinh là bị làm sao ? - Natsu hỏi .

- Hả ? Mày cũng nghĩ đến cái chuyện này rồi á ? - Gray ngồi bên cạnh há hốc .

- Chuyện này là chuyện gì ? Tao chả hiểu cái vẹo gì cả ... - Natsu vặn lại .

Gray nhếch mép cười . Đúng như cậu đã nghĩ , do Natsu tiếp thu quá nhiều kiến thức nên bây giờ nó thộn đi rất nhiều . Có cái vấn đề gì cũng giải quyết được , thế mà bây giờ lại ngớ ngẩn hỏi về chuyện cón con như thế .

- Mày cười cái vẹo gì ? Trả lời tao cái ? - Natsu nhăn mặt .

- Chắc mày thích nữ sinh đó . - Gray cười .

- Thích á ? Không đời nào ! Mày nhầm rồi thằng ngu ! - Natsu cố gắng phủ nhận .

- Ngu cái lênh . Mày mới ngu . - Gray vạch lại .

- Á à , thằng này hôm nay láo nhử ? - Natsu cười gằn .

Rồi hai thằng dờ xông vào đánh nhau như bị thần kinh . Nhưng rồi Natsu thôi trước , cậu lại ngồi ngẫm nghĩ về điều Gray đã nói . Thích Lucy ư ? Thật đấy chứ ? Làm sao cậu thích chị đại lấy lòng đó được ?

Lucy cũng đang có suy nghĩ y hệt thế , cô làm sao thích Natsu được , nó chỉ là một đàn em tốt và rất thân với cô thôi , đúng không ?

Chợt xe của Lucy đi lên song song với xe của Natsu . Cậu và cô nhìn thấy nhau qua cửa sổ , mỉm cười và chào nhau . Natsu thì giơ tay chữ V , Lucy thì tạo dáng kiểu mấy tay chơi nhạc rock thường làm .

Rồi cả hai thẹn thùng quay đi . Ồ thế đấy , làm sao cô thích Natsu được , và làm sao cậu có thể thích Lucy được cơ chứ ?

- Thừa nhận đi mày . - Gray lên tiếng .

- Rồi đấy , tao không thích chị ấy một chút nào hết . - Natsu nhìn ra ngoài cửa sổ , nơi Lucy đang gà gât vì say xe . Cậu khẽ mỉm cười .

Cùng lúc đó , Levy cũng đang nói câu tương tự với Lucy .

- Chấp nhận đi bạn ei . - Levy khúc khích cười .

- Tớ đã , đang và sẽ không thích Natsu . - Lucy trả lời , rồi lại nhìn ra ngoài cửa sổ xe , bên kia có cậu trai tóc hồng đang cãi nhau với bạn . Hê , lạ chưa , cô khẽ mỉm cười .

“Nó bướng cực ý , chẳng chịu nhận gì cả .” - Tin nhắn từ Gray .

“Con dở này cũng thế thôi .” - Tin nhắn từ Levy .

” Nhưng tôi nghĩ sẽ thảm hoạ nếu chúng nó thừa nhận và bắt đầu hẹn hò , tiền bối ạ .”

“Chẳng sao đâu , chúng nó sẽ ổn thôi . Tôi nghĩ vậy .”

15. Chap 15 : Cẩm Trại Duê

- Ôi mẹ tôi ơi ... Ôi mặt đất vững chãi ... - Lucy bò trên mặt đất , vừa run vừa nói .

Natsu đứng cạnh thở dài . Nhấn tin cho cậu bảo xuống xe thì đến chỗ lớp 12-5 ngay , tưởng có việc gì ai ngờ phải nhìn Lucy hành động như thế này . Quản lí Levy đã nói với cậu rằng Lucy bị say xe nặng , tỉnh táo chỉ được nửa tiếng đầu thôi , tiếng rưỡi còn lại chỉ thấy ới rồi ngủ , ngủ dậy thì rên rồi lại ới . Natsu nghe thì thương Lucy thật đấy , nhưng mặt khác cậu chàng lại đang cười thầm . Lucy bất bại hoá ra cũng có lúc dễ thương ghê nhỉ ?

- Đây , chị ổn không ? - Natsu ngồi xuống , vỗ vỗ lưng cho Lucy .

- Chế muốn chết ... Một đã man ... - Lucy nói đứt quãng .

- Thôi cố lên , đi thêm một đoạn nữa là đến nơi tập trung rồi . - Natsu kéo Lucy dậy . - Chị đi được không ?

- Chế tự đi được . - Lucy lấy hết sức bình sinh đứng dậy rồi bước đi . - Cơ mà hình như lớp cậu với lớp chế cắm trại cùng chỗ nhỉ ?

Natsu gật đầu xác nhận rồi tiếp tục bước đi . Một lúc sau , cậu để ý Lucy đi rất chậm , có lẽ là vì vẫn còn mệt .

- Quên mất . - Natsu nói rồi kéo Lucy đứng lại . - Em xin lỗi .

Nói rồi cậu nhắc cái ba lô to dùng trên vai Lucy ra rồi đeo vào người mình .

- Hả ? Cái đây của chế mà ? - Lucy ngạc nhiên .

- Nó nặng lắm , chị lại đang mệt nữa . Cứ để em đeo cho . - Natsu trả lời rồi đi trước Lucy cả một đoạn .

Lucy phồng má đi đằng sau Natsu , cô chẳng còn sức mà theo kịp thẳng chân đà điểu trước mặt . Cơ mà những lúc như thế này nhìn Natsu rộng lớn ghê nhỉ . Lucy mỉm cười nhẹ rồi lắc đầu , cô đang nghĩ cái gì vậy cơ chứ ?

- Em đi nhanh quá à ? - Natsu đứng lại rồi quay ra sau .

- Không , tại chế đi chậm thôi . - Lucy bước nhanh đi lên cùng Natsu .

Rồi đến lúc đó cô mới biết bao lâu nay Natsu đi nhanh thế nào , thì ra Natsu toàn điều chỉnh sao cho đi bằng cô thôi .

Một lúc sau , hai lớp 11-1 và 12-5 tập trung tại một điểm , bắt đầu dựng trại . Lucy lúc này đã hồi sinh , cô nàng hăng hái đi khắp nơi giúp mọi người . Thậm chí còn dựng lều nhanh hơn cả đám con trai của lớp .

- Hê , các em đã thấy sức mạnh của chị chưa ? - Lucy nhếch mép cười khinh bỉ .

- Thôi đi senpai . Chị xong rồi thì cùng đám con gái đi mua đồ về làm bữa trưa đi . - Natsu lên giọng phá đám .

Lucy tặc lưỡi , cô kéo Levy và Juvia đi mất , không ngoái đầu lại .

- Mày cứ thừa nhận là chị ý dễ thương đi . - Gray nhìn theo bóng ba cô gái rồi nói .

- Đôi lúc thôi . - Natsu đĩnh chính .

- Vậy là cũng có . - Gray nói . - Lần đầu tiên tao thấy mày gần gũi với con gái như thế , lại còn là Lucy-senpai nữa chứ . Thế mà bây giờ mày vẫn không có tí cảm xúc nào à ?

- Tao chẳng quan tâm . - Natsu ngáp .

Cùng lúc đó , Lucy đang bị hai đứa bạn hùa vào bắt nạt . Levy và Juvia nhất quyết muốn biết suy nghĩ của Lucy về Natsu ra sao . Lucy nhất quyết không nói , và bị hai nàng troll thậm tệ .

- Thôi , rồi ! Natsu cũng tốt . - Lucy nói rồi tròng mắt lên . - Hỏi thêm câu nữa thì ăn đòn với chuy .

Những sự việc tiếp theo thì quá đơn giản với mọi người rồi , chỉ là về điểm tập kết , làm bữa tối , sinh hoạt lửa trại các thể loại đến khuya rồi đi ngủ nên sẽ không đề cập đến nữa . Chuyện xảy ra sau đó mới là vấn đề chính .

Lucy ngồi vắt vẻo trên ngọn cây , lắc lắc cái điện thoại . Rừng rú đúng là hãm , chẳng có sóng gì cả , một vạch cũng không ... Thế này thì làm sao cô xem hết phim chứ ?

- Yo senpai . - Natsu từ dưới gọi lên . - Chị làm gì thế ?

- Ngồi tự kỉ thôi . - Lucy đáp lại .

- Đi chơi với em không ? - Natsu đề nghị . Xong tự cậu đỏ mặt . Cậu vừa nói một câu nghe như đề nghị hẹn hò vậy .

- Có chứ . - Lucy hí hửng . Đang chán thì gặp may .

Rồi cô nhảy xuống .

- Ê này , chị cẩn thận chứ ! - Natsu bối rối nói rồi “Bộp” một phát .

Lucy ê ẩm hết cả người , cô ngồi dậy và nhận ra mình đang ngồi lên cái gì đó rất mềm . Chà , là Natsu . Thằng bé có vẻ ... sắp thăng đến nơi .

- Chế xin lỗi , cậu có sao không ? - Lucy nhảy ra , kéo tay Natsu để lôi cậu dậy .

- Em không sao . Chị cũng nhẹ mà . - Natsu trả lời tỉnh bơ .

Cậu nhìn cô . Cô nhìn cậu . Rồi cả hai nhìn vào cái nắm tay .

- Wow ... - Ngay lập tức hai đứa lại buông đôi tay nhau ra .

- À ... Thế cậu định đưa chế đi đâu vậy ? - Lucy phá tan không khí ngại ngùng lúc bấy giờ .

- Em tìm được một cái hồ nhỏ , đẹp lắm nên muốn rủ chị đi . - Natsu trả lời .

Lucy mỉm cười . Cô tung tăng đi theo Natsu đến cái hồ nhỏ mà cậu nói .

Và đúng như Natsu đã nói , nó đẹp kinh khủng . Mặt hồ phản chiếu ánh sáng dịu nhẹ của mặt trăng , xung quang hồ lại có cả trăm nghìn con đom đóm đang phát sáng .

- Phát hiện tuyệt lắm , Susu ạ ! - Lucy vỗ tay .

- Gọi tên em tử tế đi . - Natsu cầu nhàu . - Mà ... không phải em dẫn chị đến đây miễn phí đâu nhé ?

- Ý cậu là sao ? - Lucy nguýt dài .

Natsu mỉm cười , cậu lấy ở gần đó ra một cây đàn guitar bị giấu kín rồi ngồi xuống một tảng đá to .

- Chị hát cho em nghe chứ ? - Natsu đề nghị .

- À .. ừm ... - Lucy bần khoản .

- Yên tâm , chỗ này là bí mật đó . - Natsu cười . - Chỉ có chị và em thôi .

Lucy nghe “chỉ có chị và em” xong thì đỏ mặt , cô cứng ngắc đi tới ngồi bên cạnh Natsu và bắt đầu hát . Giai điệu trầm buồn của “Safe and Sound” lại vang lên ngay sau đó .

Nhưng họ không biết rằng có 3 đứa thân cận nhất đã nghe được .

- Tưởng bảo không thích nhau mà . - Levy thở dài .

- Chưa dám nhận thôi . - Juvia nói .

- Không thành thẩm hoạ là được . - Gray nhận xét .

16. Chap 16 : Lạc Mất

- Đùa chứ ? Tại sao tớ phải tham gia cái trò chơi đi tìm kho báu chết tiệt này nhỉ ? - Lucy mất thính , mở miệng ca thán . - Chiều đến không được cho nghỉ à ?

- Cái này có trong tờ giấy phổ biến chương trình mà . - Levy cười . - Dù hơi nhảm nhưng cũng vui đấy chứ ?

Lucy lắc đầu , kho với chả báu cái chết tiệt gì không biết . Chẳng qua thầy cô muốn nghỉ ngơi đi chơi ở cái suối nước nóng gần đó mới bày ra trò chơi quái đản này thôi . Bực hết cả mình .

Loanh quanh trong rừng phải 2-3 tiếng gì đó , Levy và Lucy - hai thánh học của 12-5 cũng đã đào được 6 kho báu . Mà thế quái nào toàn là sách giáo khoa với đồ chơi ?

- Nay Lucy , theo tấm bản đồ thì có hai kho báu ở hai hướng khác nhau . - Levy chỉ sang hai bên . - Vậy cậu cầm lấy tấm bản đồ này rồi đi lấy kho báu bên đó nhé . Tiết kiệm thời gian mà .

- Vâng . - Lucy nhận lấy tấm bản đồ .

Nhưng trước đó , Lucy phải tăng thêm hứng thú cho mình đã . Cô nàng đeo headphones vào , buộc lại dây giày , chỉnh đốn lại trang phục rồi chậm chạp và thông thả đi tìm kho báu . Nhưng thực chất Lucy chẳng hiểu cái bản đồ viết gì , nên chẳng mấy chốc cô nàng đã đi lạc . Bực mình quá , Lucy vò cái bản đồ rồi vứt đi cho rảnh nợ , rồi cô nàng tự thân vận động đi tìm đường .

- Ôi lạc mất rồi !!! - Lucy cáu tiết , dùng chân đá thẳng vào một gốc cây sau một thời gian dài ời là dài đi mò đường .

Điện thoại không có sóng , không gọi được . Người thì mệt bã ra . Cô biết sống sao bây giờ ? Bây giờ là 4h30' chiều rồi , có nghĩa trò chơi sắp kết thúc . Cô sắp được cứu chẳng ? Chắc là Natsu hoặc ai đó sẽ đến cứu cô thôi . Mà cô lờ Natsu vào làm gì ta == ?

Với suy nghĩ đó , Lucy cứ ngồi dưới một gốc cây , nhìn chăm chăm vào điện thoại , chỉ để chờ một tin nhắn hay một cuộc gọi , thì thoảng thì cô cứ nhìn quanh xem có ai đến không ?

- Nay cô bé , cháu bị lạc à ? - Một gã lạ mặt chợt xuất hiện khi trời bắt đầu chuyển sang cảnh hoàng hôn .

- Vâng . - Lucy gật đầu . - Chú đưa cháu ra ngoài được không ạ ?

- Trước đây giúp chú làm việc này đã rồi chú sẽ đưa ra ngoài . - Gã ta nhếch mép cười nham hiểm rồi sấn đến nắm chặt hai cổ tay Lucy , vật cô xuống . Hắn ta còn định đánh ngất cô nữa chứ .

Đừng nghĩ Lucy là con gái mà đánh đồng cô với đám bánh bèo yếu đuối đó chứ ! Lucy dồn hết sức vào chân phải , lên gối thúc thẳng vào chỗ hiểm của tên đó .

- Aaaahhh ... ! - Tên đó rên lên , rồi hấn lại lao tới .

Đừng xem thường con gái , nhất là đại tỷ của trường Fairy Tail đang nổi như cồn này nhé . Lucy lại lao vào đâm cho hắn một phát vào bụng khiến tên đó quỵ sụp xuống ôm bụng . Ngay sau đó , Lucy vội vàng lấy ba lô của mình lên rồi chạy mất .

- Con kia , đứng lại . - Tên đó chạy theo cô , quát âm lên .

Rồi một tiếng súng vang lên khô khốc làm Lucy giật mình . Cô tăng tốc , chạy nhanh hơn nữa với suy nghĩ duy nhất rằng phải thoát khỏi thằng cuồng d*m kia . Tiếng chân người vẫn ở phía sau cô , mà hình như còn có thêm người hay sao ấy . Ôi fuck lũ thợ săn vùng này , toàn lũ chẳng ra gì .

Chợt trước mặt Lucy xuất hiện một rào chắn , cô không thém suy nghĩ mà trèo qua luôn , làm rơi cái mũ lưỡi trai màu đen hình alien .

Chạy xa cái hàng rào một lúc thì bọn chúng không đuổi theo nữa . Đúng là bao giờ cũng có tác dụng khi nhảy qua hàng rào cao .

Nhưng Lucy đã không biết rằng đó là hàng rào ngăn cách , vì bên kia hàng rào là khu vực có nhiều gấu .

- Bây giờ đi đâu đây ? - Lucy nhìn quanh rồi mặt méo xệch . - Xác định rồi ... Mình càng ngày càng lạc ạ ...

Cô lấy điện thoại ra , có được 2 vạch sóng rồi . Lucy chớp lấy thời cơ bấm ngay số gọi cho Natsu .

- Lucy- senpai ? Chị đang ở đâu thế ? Tất cả mọi người đang đi tìm chị đấy ! - Natsu nói như quát vào máy .

Thường thì cô sẽ vặc lại cậu , nhưng lần này , khi nghe giọng nói đầy lo lắng đó , Lucy chỉ mỉm cười . Một giọt nước lăn dài trên má cô .

- Chết mất rồi . - Lucy nức nở oà lên . - Chẳng biết mình đang ở đâu nữa .

- Nay đừng khóc ! - Natsu hốt hoảng . - Miêu tả nơi chị ở đi , em và mọi người sẽ đi tìm ng...

Tít tít ...

Điện thoại hết pin .

- Tắt máy rồi , làm sao bây giờ ? - Natsu lo lắng nói với mọi người .

- Đi tìm thôi , theo con đường lúc này Lucy đã đi ấy . - Levy nhú mày , chỉ về con đường khi này .

- Khoan đã . Các em không được đi nữa . Đã tối rồi , hãy về lều nghỉ ngơi đi rồi mai đi tìm sau . Bây giờ hãy để việc cho đội tuần tra địa phương . - Thầy hiệu trưởng lên tiếng .

- Nhưng ... - Cả đám định cãi lại .

- Về . - Thầy lừ mắt .

Natsu bực tức ném cái đèn pin xuống , cậu biết thừa bọn tuần tra địa phương chẳng làm được gì nên hồn .

Trong khi đó , Lucy đã đi được một đoạn khá dài . Cô phát hiện có một căn cứ quân sự bị bỏ hoang ở gần đó thì cố hết sức chạy tới , cố gắng phá cửa rồi vào bên trong . Điện đóm bị cắt hết rồi , nên rất khó tìm đường . May mà cô tìm được một căn phòng nhỏ vừa đủ , có một tấm nệm cũ và một cái chăn rách phủ đầy bụi . Lucy tắc lưỡi , có còn hơn không . Lucy tiến tới tấm nệm , nhưng mắt cô hoa lên . Cũng phải , tối muộn rồi mà Lucy chẳng có gì bỏ bụng hết .

Cô ngả vật ra tấm nệm , ngủ thiếp đi .

17. Chap 17 : Natsu Lên Sàn

Lucy mở mắt ra trong cái nắng chói chang chiếu thẳng vào mắt . Cô nhắm mắt ngồi dậy . Tiếng dạ dày rỗng chưa gì đã kêu rồi . Lucy lấy chai nước trong ba lô ra , uống một nửa cho đỡ đói . Sau đó cô nàng đi ra ngoài , tìm xem có nguồn nước hay lương thực nào ở gần không . Tiếc thay , đây chỉ là một căn cứ quân sự cũ , nên chẳng còn chút lương thực nào . May ra có nguồn nước dồi dào . Lucy uống hết chai nước , rồi đi lên trên cao xem có tìm thấy lối về không . Nhưng cái cô thấy không phải lối đi , mà là có một con gấu to tướng .

- Thảm rồi ... - Lucy ngồi sụp xuống .

Sau vài phút , cô định thần lại , rồi rón rén đi xuống , vào bên trong căn phòng lúc nãy . Lucy ôm chặt cái ba lô , run lấy bầy . Cô sợ hãi và lo lắng khi nghĩ đến cái viễn cảnh một con gấu lớn phát hiện ra cô . Lucy bấm chặt móng tay vào lòng bàn tay , cô biết tay mình đang rỉ máu , nhưng ít ra nó còn khiến cô bình tĩnh lại , để cô không khóc nữa . Những lúc này không cần yếu đuối đâu . Lạy trời , mong là Natsu sẽ đến tìm cô thật nhanh .

Lucy chợt ngừng sợ hãi , thay vào đó là khó hiểu . Sao cô luôn nghĩ đến Natsu đầu tiên mỗi khi có biến nhỉ ?

Trong khi đó , ở nơi nọ , có cậu zai tóc hồng đang chỉ huy cả một đoàn người đi tìm Lucy . Senpai mà có bị làm sao chắc cậu sẽ bị điên mất . Natsu khựng lại . Tại sao cậu lại lo cho Lucy nhiều như thế nhỉ ?

- Này , mày làm sao đấy ? - Gray vỗ mạnh lên vai Natsu .

- Không sao . Đi tìm Lucy tiếp thôi . - Natsu nói .

Lucy lơ mơ tỉnh dậy . Cơn đói khiến cô chẳng duy trì sự tỉnh táo được lâu . Cô lấy nước uống tiếp . Chợt cô nghe thấy tiếng gầm gừ bên ngoài . Lucy hé cửa sổ ra . Một con gấu nâu đang đi vào trong này . Cô vội đóng cửa sổ lại , nhưng phải thật khê khàng . Rồi Lucy lại đóng cửa căn phòng lại , cửa làm bằng kim loại rất dày , nên khó mà không gây tiếng động lớn , nhưng cũng may vì đã thành công . Nhưng vẫn không có gì đảm bảo con gấu sẽ không vào được . Tiếng gầm gừ càng rõ hơn . Lucy ngồi thu lu trong góc , ôm chặt cái ba lô , móng tay lại găm chặt vào lòng bàn tay vì quá căng thẳng . Một lúc lâu sau , cô không thấy tiếng động gì nữa mới dám thở hắt ra nhẹ nhõm .

- A... - Lucy ôm lấy bụng mình . Lại đau nữa rồi .

Cô lục trong ba lô ra lấy hai viên thuốc , rồi nhanh uống .

- Hà ... Đỡ hẳn . - Lucy thì thầm .

Rồi cô lại ngủ thiếp đi , khi tỉnh dậy đã là ngày thứ ba rồi .

Trong khi đó , Natsu vẫn đi tìm cô trong vô vọng . Rất nhiều cảnh sát được cử tới để tìm Lucy , nhưng họ chẳng mang lại kết quả khả quan nào .

Sang rạng sáng ngày thứ ba , Natsu tổng hết đồ dùng cần thiết vào ba lô rồi đi tìm Lucy , cậu bật đèn pin , lần theo bản đồ đến đúng nơi Lucy mất dấu . Đi mãi , đi mãi , Natsu dẫm phải một cái bản đồ đã bị vò nát . Soi đèn lên mặt đất , cậu thấy có vài dấu chân . Natsu vội vã đi theo những dấu chân đó . Đi được một đoạn dài , cậu thấy có ánh lửa bập bùng thì lao nhanh tới .

Nhưng thực ra là một đám thợ săn đang buôn bán với nhau .

- Xin lỗi mọi người . - Natsu lễ phép . - Cháu đi tìm bạn , một cô gái tóc vàng bị lạc . Các chú có thấy không ạ ?

- À , con nhóc tóc vàng đó . - Tên thợ săn nhìn chằm chằm trong nhóm lên tiếng . - Hôm qua tôi suýt tóm được nó , nhưng nó lại vùng chạy . Lại còn đánh tôi thâm tím mặt mày nữa chứ . Cứ tưởng chơi được một em ngon .

- Nói cái gì thế ? Bạn nó kia kìa . - Tên khác chỉ vào Natsu .

- Kệ chứ , trước sau gì cũng chơi nhau thôi . Cậu trai , tìm được nó nhớ chia sẻ cho chúng tôi nhé . - Một gã khác đổ thêm dầu vào lửa .

- À thế hả ? - Natsu cười gằn . Cậu vứt ba lô ra đất , vịn vịn bàn tay rồi lao vào đám thợ săn vô tổ chức kia .

Một lúc sau , cả đám thợ săn bất tỉnh nằm chồng chất lên nhau trên mặt đất .

Natsu xách ba lô lên , chạy về phía hàng rào . Công nhận là Lucy đã đi rất xa đấy . Một tên trong đám đã bảo cô chạy qua hàng rào . Điều này khiến cậu còn lo hơn , vì phía sau hàng rào là khu vực có gấu . Bực mình ghê , Lucy toàn làm người khác lo lắng thôi . Trách thì trách nhưng lòng Natsu nhu có lửa đốt , cậu chạy thật nhanh đến chỗ hàng rào . Ở đó , có một cái mũ lưỡi trai alien hôm kia Lucy đội , trên hàng rào có những vết bầm tím chứng tỏ có người qua đây .

“Sắp tìm được chị rồi .” - Natsu tự động viên mình như vậy rồi nhảy qua hàng rào , tiếp tục đi tìm Lucy .

Trong khi đó , Lucy đã gục đi , phần vì suy nhược , phần vì cơn đau bụng dữ dội .

Natsu chạy mãi , chạy mãi . Thật may cậu không gặp bất cứ con gấu nào . Natsu rọi đèn pin , và cậu thấy một căn cứ quân sự . Ngay lập tức , Natsu chạy đến mà không ngần ngại .

Cửa vào đã bị phá , chứng tỏ có người ở đây .

Natsu chạy vào bên trong . Đi miết , cậu nhận ra có một căn phòng bị khoá dù tất cả những phòng khác đều mở cửa .

- Lucy , Lucy ! - Natsu đập cửa . - Lucy , chị ở bên trong phải không ? Trả lời em đi , Lucy , Lucy !

Nhưng Lucy không trả lời được lúc đó , vốn dĩ cô đã ngất đi rồi .

Natsu bực mình , cậu bắt đầu phá cửa . Những tiếng động lớn vang lên đánh thức Lucy tỉnh dậy .

- Lucy , chị ở trong à ? - Natsu quát lớn .

- Natsu ... - Lucy hụt hơi nói , rồi cô cố gắng đứng dậy , tựa vào tường , lết từng bước ra cửa .

- Lucy , Lucy , Lucy !! - Natsu gọi lớn và vẫn tiếp tục thử phá cửa .

Lucy mỉm cười , Natsu đã gọi tên cô rất nhiều lần , điều đó như tiếp cho Lucy thêm sức mạnh . Cô cố hết sức mở cửa phòng ra . Natsu thấy Lucy thì mừng lắm , định làm gì đó thì Lucy đã đổ ập vào người cậu , lại chìm vào cơn mê man .

18. Chap 18 : Tổ Tình Rồi :v

Lucy mở mắt ra . Cô nhận ra mình đang ở trong vòng tay của ai đó . À , còn ai vào đây nữa chứ .

- Chị tỉnh rồi à ? - Giọng Natsu vang lên , nghe có vẻ nhẹ nhõm . Cậu ôm cô chặt hơn .

- Buông chế ra đi . - Lucy đỏ mặt nói .

- Không . Em không buông . - Natsu gục đầu vào vai cô . - Mấy ngày qua , em rất lo cho chị đấy , cứ sợ chị bị làm sao . Nhưng bây giờ thì có vẻ ổn rồi .

- Cậu đừng uỷ mị thế chứ . - Lucy nguyền dãi , nhưng vẫn bối rối vì được Natsu ôm . Nó khiến cô thấy bình yên quá .

- Vậy bây giờ trở về chỗ tập trung thôi , em nhớ đường rồi . - Natsu đứng dậy , không thèm nhìn Lucy . Mặt cậu ta cũng đang đỏ lấm đó :v

- Không ! - Lucy kéo vạt áo Natsu . - Ở lại với chế một lúc nữa đi .

Mặt cô cháy xèo xèo . Nói ra xấu hổ thật đấy . Nhưng mà cô thật sự muốn ở bên cạnh Natsu thêm chút nữa mà .

Natsu ngồi xuống bên cạnh cô . Chỉ chờ có thế , cô tựa đầu vào vai cậu . Mắt lại khép vào .

- Em không mang gì đi cho chị ăn cả . Em xin lỗi . - Natsu nói .

- Không sao . - Lucy lắc đầu . - Chế chỉ cần thế này thôi .

Rồi Lucy lại thiếp đi , cô mệt lắm rồi mà . Còn Natsu lại đổ lạng mặt khi nghe thế . Cậu nhìn đại tỷ của trường đang say ngủ bên cạnh mình , và khẽ mỉm cười . Ngay lúc đấy , Natsu đã biết cậu thích Lucy . Không biết tình cảm này xuất hiện từ bao giờ , cậu chỉ biết tình cảm này đã được thể hiện rất rõ trong những ngày qua . Lo lắng cho cô , quan tâm cô , vui khi thấy cô , thậm chí đã ôm Lucy khi tìm thấy cô ... Ừ , đúng là cậu thích Lucy thật rồi .

- Này senpai , em thích chị . - Cậu thì thào vào tai Lucy . Thì cô đang ngủ mà , chắc chắn chẳng biết đâu .

Nhưng Lucy vẫn nghe được . Mặt cô bắt đầu đỏ lên . Nếu như sự suy nhược này không đánh gục cô , thì có lẽ cô đã trả lời cậu được rồi .

Trần nhà màu trắng , tiếng quạt chạy vù vù , mùi thuốc sát trùng xộc lên khắp nơi . 100% là Lucy đang ở trong bệnh viện . Cô nhìn sang bên trái , tay mình đang được truyền nước . Cô nhìn sang bên phải , có cậu con trai tóc hồng ngủ gục cạnh cô . Lucy mỉm cười toan đưa tay vuốt tóc cậu ấy , nhưng cô dừng lại , ừng hồng hai má khi nhớ lại câu tỏ tình của Natsu .

- Dậy rồi hả ? - Gray mở cửa đi vào .

Lucy gật đầu .

- Chị nên cảm ơn thằng đàn đó đi , senpai ạ . - Gray hất hàm về phía Natsu . - Nó liệu mình bế chị ra khỏi căn cứ quân sự đó rồi về chỗ tập trung dù biết xung quanh mình có thể có gấu . Mà chị cũng đi xa thật đấy , chạy mất 6 km , báo hại nó đưa chị về đến nơi cũng lặn đùng ra .

Lucy cúi đầu lắng nghe những lời Gray nói .

- A Lucy ... - Đến lượt Levy mở cửa bước vào , cô ấy cầm cái áo khoác theo rồi đắp cho Natsu . - 12 giờ đêm rồi đấy . Cậu ngủ kinh thật , bảo sao trụ được suốt ba ngày .

- Ngất đi suốt mà . - Lucy cười khẽ .

- Cậu lớp dưới đây đã ở với cậu suốt đấy . Từ lúc cậu nhập viện cho đến giờ . Đừng gọi nó dậy đấy , 3 giờ sáng đã mò đi tìm cậu nên phải ngủ bù thôi . - Levy nhẹ nhàng .

Sao Lucy có cảm giác cả Gray và Levy đang cố nói tốt cho Natsu thế nhỉ ? Mà dù sao họ nói cũng đúng ... Cảm ơn vì tất cả , Natsu ạ .

- Để tớ một mình được không ? - Lucy cố gắng nói . Cổ họng khô rất khó chịu thật .

Gray và Levy nhìn nhau cười đắc ý rồi lặng lẽ rút quân .

Lucy khẽ khàng ngồi dậy , trầm ngâm nhìn Natsu . Cô lại mỉm cười . Lucy đưa tay nghịch nghịch toác Natsu , rồi khe khẽ hát .

"I really really really really really really like you

And I want you

Do you want me ?

Do you want me too ?"

Này Natsu , giá mà cậu đừng ngủ say quá và nghe được những lời đó thì tốt thật .

- Cảm ơn nhé , Susu . - Lucy thì thào .

Lucy bây giờ thì mặt đỏ như trái lựu , miệng há hốc , mắt như hoa lên . Cô luôn muốn nghe Natsu nói câu này để trả lời rõ ràng . Thế là bây giờ ngôn từ đã tắc hết trong đầu , không nói được được gì nữa ngoài “Uhm ... À ... Ồ thì ...” .

Natsu cũng đỏ mặt đấy , nhưng có vẻ đã tập luyện che giấu nhiều nên không bị lộ . Cậu chỉ mỉm cười . Đây là lần đầu tiên cậu thấy senpai đỏ mặt .

- Chị nhìn dễ thương ghê . - Natsu cười đều giả rồi đưa điện thoại lên chụp hình .

Tách ...

- Tên gốc này . - Lucy nhảy xuống , mục tiêu cô nhắm đến là cái điện thoại .

Nhưng cô chẳng tóm được mục tiêu , mà còn ngã dề lên Natsu . Lại còn đập mặt vào vòm ngực Natsu nữa chứ , cô nghe rõ cả tiếng tim cậu ấy đập rồi này . Lucy ngửa mặt lên . Natsu vẫn đang nhìn cô .

- Em đùa thôi ... - Natsu nói . Có lẽ nên buông tha cho bà chị gốc này .

Nhưng tiếc là chưa kịp nói hết câu thì Lucy đã chạy đi mất .

Natsu ngồi dậy , thở dài . Có lẽ senpai không thích cậu . Cậu vò rối tóc mình và cười nhạt . Ha , tình đầu nhạt toẹt ạ .

Một lúc sau , khi đã bình tĩnh , Lucy đi tìm Natsu để trả lời , cô sợ giữ im lặng lâu quá thì thằng bé sẽ nản .

- Đây . - Lucy tóm lấy Gray và hỏi . - Natsu có trong lớp không ?

- Nó trốn tiết văn rồi . - Gray trả lời . - Mà chị tìm thằng đó làm gì ?

- Tổ tình . - Lucy đáp .

Gray trợn ngược mắt lên nhìn cô , nhưng Lucy đã chạy đi mất hút .

Sân sau không có . Vắng tanh như chùa Bà Đanh .

Chỉ còn đúng một chỗ : phòng y tế .

- Cô Crys . - Lucy ló đầu vào nói khẽ .

- Lại trốn học hả cô nương ? - Cô y tế nhìn Lucy cười đều , nói khẽ khàng theo mật hiệu của Lucy .

- Giai đầu hồng có ở đây không ạ ? - Lucy lại hỏi .

- Có đấy . Nhìn có vẻ chán nản cực . - Cô Crys xác nhận . - Mà đừng làm trò mười tám cộng ở đây nhé .

- Em cóc thềm làm thế với nó . - Lucy vừa buồn cười vừa giận dữ với trò đùa của cô y tế .

- Thế vào đi , trông phòng cho cô một lúc . Cô đi ăn đã . - Cô Crys lại bảo .

- Ô kê luôn cô ơi , cô lượn nhanh nào. - Lucy gật đầu cái rụp .

Cô hí hửng bước nhẹ vào bên trong , tìm đến giường mà Natsu đang nằm . Đúng là Natsu ngủ say rồi . Lucy đứng lặng lẽ nhìn Natsu ngủ . Từ mái tóc hồng anh đào mềm mượt đến bờ vai nhấp nhô theo từng nhịp thở . Lucy cười kín đáo , cô tiến lại gần hơn .

- Chế cũng thích cậu . - Lucy nói khẽ như gió thoảng qua .

Mí mắt Natsu giật giật . Cậu cố ngăn không cho mặt mình đỏ lên , kéo Lucy phát hiện mất .

Lucy vén một lọn tóc lên gài vào sau tai , rồi từ từ cúi xuống hôn nhẹ lên má Natsu .

- Là để cảm ơn đã ở bên chế suốt hôm đó . - Lucy mỉm cười , rồi cô tung tăng bước ra ngoài , miệng ngâm nga một giai điệu nào đó .

Và Natsu hành động . Cậu bật dậy , lao ra ngoài và tóm được tay Lucy .

- What ? - Lucy ngạc nhiên . Rồi cô đỏ bừng mặt lên , bắt đầu choáng váng . - Cậu biết hết à ?

- Em biết . - Natsu nói . - Em thích chị , thật đấy .

- Gì chứ ... Đừng nói mấy câu đáng xấu hổ như thế với chế ?? - Lucy cuống cuống định trốn tránh .

Nhưng Natsu đã nhanh hơn , cậu tiến đến ôm cô vào lòng . Việc này khiến Lucy ngưng hoạt động ngay lập tức .

- Lúc sáng em không đùa đâu , thật đấy . - Natsu nói .

- Chế biết rồi . - Lucy nói . - Hôm tìm ra chế cậu cũng đã nói rồi .

- Oá ... Chị nghe được à ? - Lần này đến lượt Natsu đỏ mặt .

- Mà ... Chế vui lắm . - Lucy đưa tay lên ôm lại Natsu , nó khiến mặt Natsu đỏ part 2 . - Vì chế luôn có cậu .

- Ủ . - Natsu không nói gì nữa , cậu cúi đầu xuống , hít hà mùi hương từ tóc của Lucy . Nó thơm như mùi hoa oải hương vậy , và có xen lẫn chút mùi nắng nữa .

Cửa phòng y tế mở cái xoạch , Natsu và Lucy vẫn chưa kịp buông nhau ra .

- Cô đã nói là không được làm trò người lớn rồi cơ mà nhĩ ? - Cô Crys nói mỉa mai , trên tay cầm sẵn cái điện thoại . Cái đèn flash nhấp nháy này giờ ...

=> Chap sau có biến đó ahahaha =)))

20. Chap 20 : Có Biến

- Susu ơi ! - Lucy đập cửa lớp 11-1 , hồn nhiên gọi to .

- Đã bảo gọi tên em tử tế mà ! - Natsu gắt .

- Susu ư ? - Tên phản bội Gray nhắc lại .

Và thế là cả lớp 11-1 có được một trận cười dã man .

- Muốn gì ? - Natsu gắt , mặt đen lại , không khí hắc ám toả ra khắp mọi nơi . Trong khi đó , Lucy đã hồn nhiên ôm Natsu từ đằng sau , tỏ ra rất thích thú .

- Dạ không có gì ạ . - Tập thể nghiêm túc lại im bặt .

- Ngồi học trật tự đây , ai phạm quy thì cứ xác định đi . - Natsu quét ánh mắt sát thủ quanh lớp . - 2 tiết nữa tôi về .

Toàn bộ các thành viên lớp 11-1 trần trối nhìn Natsu nặng nề ra khỏi lớp và phải vác đại tỷ đang ôm cổ , đu bám trên lưng Natsu , mà cậu ta còn không thèm đưa tay đỡ cô nàng mới chất . Nghe giảng hồ đồn rằng hôm qua lớp trưởng của họ đã ôm đại tỷ trong phòng y tế . Rồi lại nghe cô đồ bảo rằng lúc tan học hôm qua thấy lớp trưởng nắm tay đại tỷ ra về . Và nhờ thế họ đã nghiệm ra mối quan hệ của lớp trưởng và đại tỷ kia là gì . Nhưng chính vì thế mà 11-1 đang rất sốc , trừ Juvia và Gray .

- Chị lại lôi kéo em đi đâu đấy ? - Natsu cần nhằn .

- Đến phòng hiệu trưởng với chế . - Lucy nói .

- Vì sao nhờ ? - Natsu quay đầu lại định cãi thì môi cậu chạm nhẹ lên má Lucy . Ngay lập tức , cả hai đứa trở nên ngại ngùng , dù Lucy vẫn không buông cổ Natsu ra .

- Trường sắp có hiệu trưởng mới , chế muốn gây ấn tượng cho người đó về trường mình . - Lucy cười .

- Thực ra chị chỉ muốn quậy banh cái phòng hiệu trưởng thôi chứ gì ? - Natsu chép miệng , giọng ngao ngán .

- Đúng thế , đúng là chỉ có cậu hiểu chế thôi . - Lucy đưa tay lên xoa xoa tóc Natsu , nhe nhớn cười .

- Chị đã tìm hiểu về hiệu trưởng mới chưa ? Nhờ người đó không dễ tính như thầy Dreyar thì sao ? - Natsu nói .

- Ổn ỏi . - Lucy cười . - Hiệu trưởng mới là Rika Garrix , đến từ Amsterdam . Hồi đi học từng là đầu gấu của trường .

- Cái gì cơ ? - Natsu sốc tận óc trước thông tin vừa tiếp nhận . - Thật hay chém đây ?

- Thật mà . - Lucy bĩu môi .

Natsu ngán ngẩm . Cô hiệu trưởng mới này mà về đây chắc làm trợ thủ cho Lucy quá .

- Chị đã chuẩn bị những gì cho vụ này rồi ? - Natsu lại hỏi .

- Giấy vệ sinh , bình phun sơn , bút viết bảng . - Lucy nói . - Chế nghĩ thế là ổn . Theo cậu thì sao ?

- Sao không bỏ sung keo dán vào ? - Natsu nói .

- Ờ , nghe ổn đấy . - Lucy gật gật . - Giờ đến phòng hiệu trưởng nhanh nào , trước khi cô ấy đến .

Natsu thở dài đánh thượt rồi dốc toàn lực đi về phía phòng hiệu trưởng dù có vật thể nặng đu bám trên lưng .

Một lúc sau , hiệu trưởng mới giá lâm . Sau màn chào hỏi , cô Garrix ung dung xách cặp về phòng . Khi mở cửa ra , cô chết đứng . Phòng thì chẳng đầy giấy vệ sinh , chỗ quái nào cũng có . Tường thì vẽ nhố nhăng , toàn những hình thù quái đản . À , trên cửa sổ có phun sơn đỏ chói : “Welcome to Fairy Tail High School” . Cô Garrix đã nghe về một huyền thoại của trường , là bản sao cao cấp của cô hồi còn trẻ trâu , nhưng xem ra con bé này còn quậy hơn cô nghĩ . Nhưng cô Garrix cố gắng giữ bình tĩnh , hít thở sâu rồi đi vào trong . Mới về đây không nên làm phiền các giáo viên khác . Nhưng tay cô bị dính vào tay cầm cửa . Cô Garrix thộn mặt ... con bé đó chơi khôn thật .

- Alo , anh bảo vệ ạ ? - Cô hiệu trưởng mới ngậm ngùi gọi điện thoại . - Anh làm ơn lên ngay phòng hiệu trưởng và giúp tôi thoát khỏi mớ bòng bong này với .

Trong khi đó , Natsu và Lucy ngồi ở chân cầu thang , bắt chừa Wifi của phòng y tế , chơi game bình thản như không có gì xảy ra .

- Uhm ... - Lucy nhăn mặt lại . Thốn rồi , đau bụng ngay trước mặt Natsu .

- Chị bị làm sao thế ? - Natsu lo lắng .

- Chế không sao ! - Lucy mỉm cười . - Tại chế bị đau dạ dày mà .

- Chị nên đi khám và uống thuốc đi . - Natsu thở dài .

- Rồi rồi ông nội ơi . - Lucy nói . - Vác chế đến phòng y tế là được .

Natsu gật đầu , cậu công Lucy đến phòng y tế . Ở trên lưng cậu , Lucy đang cố nén cơn đau thượng vị , cô lại còn bị buồn nôn nữa chứ . Chết tiệt , hôm nay phải đi khám ngay mới được .

- Ra ngoài đi . - Cô Crystal hắt hàm .

- Nhưng ... - Natsu định phản đối .

- Thích xem cảnh yuri 18+ thế cơ à ? - Cô Crys đẩy gọng kính lên , mắt cô loé sáng .

- Thôi , em không dám . - Natsu nhìn cô y tế kiểu khinh bỉ .

- Cậu hết tiết văn rồi mà , cứ về đi , chế không sao đâu . - Lucy nói , vẫy vẫy tay chào Natsu .

Cậu nhìn cô một lúc nữa , ánh mắt đầy lo âu . Rồi sau đó lặng lẽ quay bước .

Trong phòng y tế , cô Crys đang tìm thuốc cho Lucy , trong khi đó , đại tỷ vẫn đang vật lộn với cơn đau bụng kèm triệu chứng buồn nôn .

- Em chẳng giấu được lâu nữa đâu . - Cô Crystal nói , rồi đưa thuốc và nước cho Lucy

- Em biết , nhưng nếu bây giờ Natsu biết được về tình trạng của em , cậu nhóc sẽ buồn lắm . - Lucy uống thuốc rồi thở dài , chán nản nằm vật xuống , mắt nhìn lên trần nhà .

- Cứ cho Natsu biết đi . Sớm muộn gì thì bệnh cũng nặng hơn , và em sẽ không thể đến trường được vì bận chữa bệnh . - Cô Crystal nhìn Lucy đầy thương cảm . - Ung thư dạ dày không phải dạng vừa đâu .

- Em biết . - Lucy đáp lại đầy chán nản .

Ở bên ngoài , có thằng lớp trưởng lớp 11-1 đứng tựa cửa nghe ngóng . Trên tay cậu là hơn chục cái kẹo mút mà Lucy thích .

21. Chap 21 : Đùng Che Giấu Nữa

Natsu đứng tựa lưng vào bức tường bên ngoài phòng y tế , thở hắt ra đầy chán nản . Thì ra đây là bí mật mà Lucy luôn cố che giấu . Ung thư là bệnh rất nặng , vậy mà chị ấy vẫn kiên cường đến thế , vẫn tươi cười , vẫn hết mình . Cậu hiểu vì sao Lucy không muốn cho cậu biết về nó , nhưng cậu lại không đồng tình với suy nghĩ đó của cô . Thà Lucy cứ nói đi , cậu sẽ chấp nhận tất cả .

Natsu bước vào phòng y tế sau khi cuộc trò chuyện kết thúc được một lúc . Cậu chào cô y tế , rồi đến thẳng giường Lucy đang nằm , kê ghế ngồi cạnh Lucy .

- Zai lại trốn tiết à ? - Lucy cầm lấy mấy cái kẹo mút , bóc luôn một cái cho vào miệng .

- Tiết này là thể dục mà , không sao đâu . - Natsu nói , cậu đưa đôi mắt lo lắng nhìn Lucy .

- Chế không sao đâu . - Lucy nhìn thấy cách Natsu nhìn mình thì ngồi dậy , lấy tay xoa xoa đầu Natsu .

Natsu gật đầu . Bây giờ thì cậu thừa biết những câu động viên Lucy nói ra chỉ là lời nói dối . Cô che giấu mọi người xung quanh về tình trạng của mình , tự mình chịu đựng vì không muốn ai phải lo lắng . Lucy à , chị tốt ghê .

Natsu mỉm cười nhìn Lucy đang cúi bần vì bóc vỏ kẹo không được . Rồi cậu lấy cây kẹo đó bóc cho cô , khi bóc xong , Lucy ngoạm luôn không cần phải cầm . Natsu thở dài nặng nhọc , giữ im lặng thật sự rất khó chịu , khi mà đã biết rõ sự thật và những gì Lucy đang phải trải qua .

- Này , chế buồn ngủ rồi , cậu về lớp trước đi . - Lucy nói , rồi cô lại nằm xuống giường .

- Em cũng buồn ngủ nữa . - Natsu trả lời , xong rồi cậu nằm luôn ở cái giường bên cạnh .

Lucy quay sang nhìn Natsu . Còn Natsu thì đã nhìn Lucy từ bao giờ , một tay cậu dang ra để giữa khoảng trống của hai cái giường . Lucy đưa một tay mình ra , để ngón trỏ của mình chạm nhẹ vào tay của Natsu .

- Bọn mình gần nhau thật . - Cô khúc khích cười .

- Rất gần mà . - Natsu bắt chợt nắm lấy tay Lucy .

Lucy thoáng đỏ mặt , nhưng rồi cô lại khẽ mỉm cười . Natsu cũng vậy . Và cuối cùng , cả hai chìm vào giấc ngủ khi vẫn còn đang nắm tay như thế .

Tất nhiên , thanh niên y tế đã chụp lại được cảnh đó , thậm chí còn set làm hình nền điện thoại . Không phải do cô phát cuồng vì chúng , mà thực sự tấm hình này rất dễ thương :3

Natsu cùng Lucy đi học về . Trên đường , Lucy huyền thuyên đủ thứ chuyện trên trời dưới đất , và không hiểu sao Natsu cũng tán gẫu với cô . Khi đi qua một chiếc cầu nhỏ bắc ngang một nhánh sông , Lucy đột ngột trèo lên thành cầu .

- Này , chị định làm gì ? - Natsu hốt hoảng khi thấy hành động bất bình thường của Lucy .

- Tắm cho mát thôi . - Lucy quay người lại , nháy mắt tinh nghịch với Natsu .

- Mùa thu cũng đủ mát rồi , chị cần gì - Natsu nói , nhưng Lucy đã thả mình rơi xuống trước khi cậu nói xong .

Natsu vội vã chạy đến tóm lấy Lucy nhưng không kịp . Cậu tự hỏi đến bao giờ Lucy mới thôi những trò nghịch dại như thế này . Cậu nhìn xuống , mặt nước đag xao động nhưng dần dần tĩnh lại . Một vài bọt khí nổi lên . Theo sau đó là Lucy vươn lên khỏi mặt nước . Rồi cô bắt đầu lắc lắc đầu để rũ nước .

- Tham gia luôn đi . - Lucy ngẩng đầu lên , nhe răng cười .

- Nhưng mà ... - Natsu ngập ngừng . Tuy là cậu chàng cũng có máu liều , nhưng Natsu biết suy nghĩ trước xem việc mình làm có tốt hay không mới dám liều chứ không như Lucy . Và bây giờ thì cậu ta đang tính toán những khả năng xấu có thể xảy ra khi nhảy xuống . Kiểu như nước bẩn , có mùi hay gì đó ...

- Zai sợ hả ? - Lucy châm chọc .

- Gì chứ ? Ai thêm sợ . - Natsu như bị chạm trúng nọc , cậu chàng nổi đoá rồi trèo lên thành cầu , rồi thả mình xuống sông .

Một tiếng “ùm” lớn vang lên . Natsu ngoi lên khỏi mặt nước , cậu phải công nhận là thật sự rất mát , rất thú vị .

- Thấy sao hơ ? - Lucy bắt đầu cười sáng khoái , có vẻ cô rất khoái trò này .

- Rất vui . - Natsu đưa ngón cái lên . - Lần sau bọn mình thử tiếp .

- Rồi . Vay lên kia nào . - Lucy bắt đầu bờ về phía bờ , nhưng giữa chừng thì cô lại bị cơn đau bụng làm phiền .

Natsu thấy nét mặt “không ổn” của Lucy thì bơi nhanh về phía cô . Cậu không nói không năng dìu cô cùng bơi vào bờ .

Lucy nằm nghỉ ở đó một lúc , rồi cô lấy lại tinh thần , định lên tiếng phản bác cái gì đó .

- Chế vẫn ổn... - Lucy nói , nhưng chưa hết câu thì bàn tay của Natsu đã che miệng cô lại .

- Đừng nói dối em nữa . - Natsu nhìn Lucy , mỉm cười thật buồn . - Em biết rồi .

- Biết cái gì ? - Lucy ngờ ngợ , nhưng cô vẫn không dám chắc .

- Biết về điều chị đang giấu . - Natsu đáp lại . - Căn bệnh chị đang phải gánh chịu .

Lucy trân trối nhìn Natsu thật lâu . Không gian vắng vẻ , yên tĩnh cùng sự im lặng nặng nề của hai người khiến thời gian như trôi chậm lại .

- Đừng che giấu nữa , em biết rồi , chị bị ung thư . - Natsu thở dài , cậu đành phải nhắc lại vì gương mặt thần thờ của Lucy , mặc dù không muốn .

22. Chap 22 : Luôn Luôn Ở Bên Cạnh

- Cậu ... cậu biết từ bao giờ ? - Lucy lắp bắp hỏi .

- Sáng nay , khi em đi mua kẹo mút về cho chị . - Natsu trả lời .

Lucy gật gật đầu ra bộ đã hiểu , rồi cô thở dài . Natsu đã biết rồi , thôi thì đành thú nhận thôi . Cô biết chắc chuyện này sẽ khiến cậu nhóc buồn mà .

- Đúng thế . Chế bị ung thư dạ dày , đã phát hiện từ đầu năm nay . Mới chỉ là giai đoạn đầu nên cũng không ảnh hưởng cho lắm , chế vẫn ổn mà . - Lucy nói nhẹ nhàng .

- Chị đừng có nói chị ỉn nữa . - Natsu lắc đầu . - Chị giấu kín mọi người chuyện đó , chịu đựng bệnh tật một mình . Chị không ỉn đâu . Vả lại , sao chị không nói với em ? Em là người thân với chị nhất , lại còn là bạn trai chị , em luôn ở bên cạnh chị , vậy tại sao chị không nói ?

- Chế xin lỗi . Chế sợ cậu sẽ buồn khi biết chuyện , mà ... đúng là cậu buồn thật . Chế còn sợ cậu sẽ xa lánh chế nữa . - Lucy xoa đầu Natsu , rồi cô tiến đến ôm cậu . - Chế xin lỗi , Natsu ạ . Nhưng bây giờ thì chế ỉn rồi .

- Em có buồn , nhưng chị không nói thì em còn buồn hơn . Tại sao chị lại nghĩ em xa lánh chị được nhỉ ? Em luôn ở bên chị cơ mà . - Natsu ôm lại Lucy , cậu thở hắt ra một cách nặng nhọc . - Mà ... Có thật là chị ỉn không ?

- Tất nhiên rồi . - Lucy gật đầu , rồi cô ngẩng đầu lên nhìn Natsu , miệng cười thật tươi . - Chế có cậu rồi cơ mà !

Natsu không nói gì , cậu ôm chặt Lucy hơn nữa . Chị ấy mạnh mẽ thật , đúng không ? Mà nghĩ lại ... có khi giờ Natsu đã hiểu vì sao Lucy luôn hành động vô tư phóng khoáng như vậy . Chị ấy định tận hưởng quãng ngày tuổi trẻ còn lại của mình theo cách chị ấy luôn muốn , phải không ?

- Đây , Natsu . - Giọng Lucy đột nhiên trầm hẳn .

- Vâng ? - Natsu đáp lại .

- Cậu biết ung thư rất khó sống đúng không ? - Lucy từ tốn hỏi , mặt vẫn áp vào áo Natsu .

- Em biết . - Natsu đưa một tay lên vuốt mái tóc của Lucy , rồi thở dài nặng nề .

- Chế biết yêu cầu này không phù hợp lắm , vì ta mới bắt đầu hẹn hò , nhưng ... từ giờ cho đến ... khi đó , cậu có thể ở bên chế không ? - Lucy lí nhí hỏi , giọng run run . Đường như cô lo sợ điều gì đó .

Natsu mỉm cười nhẹ tênh , cậu đặt lên trán Lucy một nụ hôn . Và lại ôm cô , vòng tay chặt hơn khi này . Lucy cũng chỉ là một cô gái , nên trước hành động đầy bất ngờ của Natsu , mặt cô đã trở nên đỏ bừng , thậm chí còn hơi hoảng , nói sao nhỉ ... đây là lần đầu Lucy với người khác tiếp xúc thân mật thế . Nhưng rồi thì những cảm xúc và suy nghĩ hỗn loạn ấy của cô cũng dịu đi , thay vào đó là cảm giác yên bình mà Natsu mang lại .

- Em vẫn luôn ở bên cạnh chị mà , luôn là thế . Sau này em cũng vậy , nhất định đấy . - Natsu nhẹ nhàng nói , dù giọng cậu nghe rất buồn .

- Ừ . - Lucy mỉm cười . Cô chỉ cần như thế thôi , chỉ cần có Natsu ở bên cô , như thế đã quá hạnh phúc rồi .

Sau đó , cả hai rời đi . Natsu đưa Lucy về nhà , cả cậu và cô đều giữ im lặng . Nhưng đừng tưởng chuyện của họ chỉ nhạt nhẽo như thế , vì cái nắm tay của họ đã nói lên tâm tư của cả hai người rồi . Lucy có nằm mơ cũng không ngờ có ngày cô được đối xử ân cần , dịu dàng , được về nhà cùng người cô thích . Vậy coi như điều số 1 trong danh sách ý nguyện của cô đã hoàn thành rồi . Còn rất nhiều điều nữa , có lẽ sẽ kể với Natsu sau , khi mà cô không còn nhiều thời gian như bây giờ nữa .

- Đây senpai . - Natsu đột nhiên lên tiếng .

- Hả ? - Lucy giật mình đáp lại , cậu gọi đúng lúc cô đang suy nghĩ lung tung .

- Chị có định làm bucket list không ? - Natsu hỏi . Cậu là muốn giúp Lucy có được những ngày tuyệt vời nhất .

Lucy ngạc nhiên mở to mắt . Không ngờ Natsu là người đề cập đến chuyện này trước .

- À ... Em đã xác định rồi , nên tất nhiên em rất buồn . Nhưng trước lúc đó , chị có muốn ... - Natsu gãi đầu khi thấy gương mặt Lucy trân trối .

- Tất nhiên rồi , tất nhiên ! - Lucy nhanh nhẩu nói , gương mặt như không thể vui mừng hơn . - Chế luôn muốn làm thế từ trước rồi !

Đương nhiên là vậy , Lucy đã lên danh sách những điều cô cần phải làm trước khi chết rất kĩ càng cho mình . Cô nhớ có một câu hát trong “The Nights” của Avicii rằng “He said , ‘One day you’ll leave this world

behind - So live a life you will remember'~", nó như tiếp thêm sức mạnh cho cô để sống trọn vẹn cuộc đời này vậy .

- Vậy bây giờ chị muốn làm gì đầu tiên hả ? - Natsu hỏi .

- Xem nào hmm hmm ... Có lẽ chúng ta nên đi thử tất cả những trò chơi cảm giác mạnh có ở thành phố này ? - Lucy đề nghị . - Có rất nhiều trò chơi khác ngoài những trò ở công viên , và đương nhiên chúng thú vị hơn nhiều .

- Được rồi . - Natsu mỉm cười . - Vậy mai đi nhé . 8 giờ sáng được không ?

- Được . - Lucy gật đầu mở cửa bước vào trong .

- Chào chị . - Natsu cười tươi , đưa tay lên vẫy vẫy , bắt chước theo kiểu hoa hậu phiên bản lỗi của Lucy .

- Chào cậu . - Lucy phì cười trước hình ảnh thảm họa đấy , cô chào Natsu rồi đóng cửa nhà lại .

Và sau đó , Lucy lao thẳng lên phòng , nhảy nhót trên giường và hú hét như một đứa dở hơi .

=> Cứ cmt tem đi :v Rồi mình sẽ đăng chap mới vào tháng sau :v

23. Chap 23 : Ngày Tội Tệ Của Natsu (1)

Natsu đứng ở trạm xe bus , co ro trong cái lạnh của cơn gió heo may . Lucy đã hẹn cậu là 8 giờ sáng phải đứng chờ cô ở trạm xe , nhưng cuối cùng 8 giờ 30 phút rồi vẫn không thấy tăm hơi bóng dáng nàng đầu cá . Điều duy nhất Natsu nghĩ đến là Lucy ngủ nướng , quên mất giờ hẹn .

Vừa khi cậu định lấy điện thoại gọi cho cô lần 2 , Lucy từ đâu lao tới nhảy lên ôm cổ cậu từ đằng sau , có vẻ như cô nàng nghịch ngợm này rất thích khiến Natsu bất ngờ theo những cách nguy hiểm nhất . Natsu tuy tắc thở (tất nhiên rồi) nhưng vẫn gỡ tay Lucy ra , để cô đứng xuống .

- Chị ngủ quên đấy à ? - Natsu hỏi .

- Ừ . - Lucy xác nhận một cách nhanh chóng .

- Biết ngay mà . - Natsu véo nhẹ chóp mũi Lucy . - Lần sau chị lưu ý hộ em nhá !

- Rồi rồi , chế biết rồi . - Lucy cười hờn hờ với Natsu , luôn miệng bảo sẽ không tái phạm nữa . Nhưng bạn trai của chế này thì chẳng tin chút nào .

Thực ra Natsu không biết , Lucy đến muộn như vậy vì khi vừa mới dậy đã bị đau bụng , cô phải chịu đựng nó nửa tiếng trước khi có thể dậy để đi làm vệ sinh cá nhân được . Mặc dù hoàn toàn có thể dùng thuốc giảm đau , nhưng Lucy không muốn lạm dụng quá mức những viên thuốc đó .

- Mà ... Chúng ta mặc đồ giống nhau kìa ? - Lucy chỉ vào Natsu .

Cậu quan sát bộ quần áo mà cả hai đang mặc . Cùng là giày Converse All Stars đen trắng , cùng là quần jeans , cùng là áo phong tron độc màu trắng và cùng đeo balo dây rút đen in hình biểu tượng của Batman .

- Tuyệt lắm . - Natsu cười sung sướng , rồi cậu nắm chặt tay Lucy , kéo cô lên xe bus .

Lucy cũng vui lây . Lần đầu hẹn hò , không dạn dò gì cả mà chỉ trùng hợp ngẫu nhiên . Thật là thích .

- Lần sau all black không zai ? - Lucy hỏi .

- Duyệt . - Natsu đưa ngón cái ra .

Thường thì trong một cặp đôi , con gái luôn là người bị say xe . Nhưng đôi này thì ngược lại . Natsu say xe đến mức thành phé nhân liệt luôn một chỗ , vừa ngồi đã kêu chóng mặt rồi gục luôn trên vai Lucy . Cô bạn gái cũng không phải dạng vừa , Lucy vòng một tay mình ra sau lưng Natsu , tay còn lại cầm chun buộc

tóc đưa lên . Và sau hơn chục giây , trên đầu Natsu xuất hiện một chỏm tóc dựng ngược lên nhìn rất ngứa mắt .

Khi xuống xe , Natsu đưa tay lên đầu định vuốt lại tóc cho đỡ rối , và y như rằng cậu đụng phải cái chỏm tóc mà Lucy buộc cho . Như biết trước kiểu gì Natsu cũng nhìn mình , Lucy rút sẵn gương mini đưa Natsu xem . Natsu đưa ánh mắt “kì thị” nhìn cô , rồi cậu lấy luôn một cái chun Lucy đeo ở tay , búi cho Lucy một chỏm trên đầu như để trả thù . Nhưng tiếc là nó không dim hàng Lucy mà còn khiến cô nhìn năng động , nghịch ngợm hơn hẳn .

- Thôi kệ , đi chơi đi ! - Natsu chán nản vì không trả được thù , nhưng rồi lại nắm tay Lucy , cùng cô đi vào bên trong khu vui chơi tự tạo bởi những con người nguy hiểm nhất hành tinh .

Xin lỗi các bạn vì đã viết dòng này ____ . Nhưng mình vừa được biết là truyện mình bị phát tán trên web khác mà không có xin phép gì hết ____ . Nên mình viết cái này cũng chỉ để thông báo thôi :v Truyện này sẽ chỉ đăng trên Wattpad , bởi tài khoản RikaInLove~

Thêm điểm chung nữa , họ nổi bật trong đám đông vì cái chỏm tóc dựng đứng trên đầu .

Khu vui chơi mà Natsu và Lucy đang ở chính là một nơi hội tụ những trò chơi ngáo ngơ nhất , không ai dám chơi trừ những người thích mạo hiểm và điều kiện đi kèm là có thần kinh thép . Nơi này trải dài từ đỉnh đến chân đồi Fairy , mỗi khu vực của đồi là là một trò chơi khác nhau .

- À ... Lucy ... - Natsu ngẩn tò te trước cảnh được thấy . - Chị chắc là mình muốn chơi trò này đầu tiên chứ ?

- Chế chắc chắn đấy . - Lucy gật lấy gật để , mắt lấp lánh như sao nhìn vào trò chơi trước mặt .

Nơi cả hai đang đứng là đỉnh đồi , vị trí của trò “Lăn bóng” . Sẽ có một quả bóng khí to dùng chứa được cả chục người , cứ 2-3-4-5 người lại chui vào một quả bóng , và người quản lí trò chơi sẽ đẩy quả bóng lăn xuống chân đồi . Quả bóng này lăn rất nhanh , đã từng có ghi nhận vận tốc của nó lên đến 52 km/h . Đủ biết mức độ của trò chơi này rồi nhé .

- Đi nào . - Lucy hăm hở kéo Natsu đi đến mua vé vào chơi .

Cho đến trước khi quả bóng lăn , Natsu vẫn tỏ ra ngầu để giữ oai với bạn gái , tất nhiên cậu vẫn rất lo . Và khi người quản trò đẩy quả bóng , Natsu đã trở nên khiếp đảm . Quả bóng ban đầu lăn rất chậm ,

- Graaaaahhhhhh ... - Tiếng hét của cậu vang vọng khắp không gian .

- Say oh yeahh ... Oh yeah ... - Lucy thì thích thú gào toáng lên .

Thật trái ngược , nhỉ ?

Sau món khai vị kinh hoàng , Lucy biết ý đã kéo Natsu đi ra mấy gian hàng đồ ăn nhẹ ở đó để bù cho cậu chàng tội nghiệp . Natsu - người vừa nôn sạch mọi thứ thấy đồ ăn thì sáng mắt , chạy vụt lại mua cả một đồng đồ với ánh mắt thèm muốn . Một lúc sau , Natsu quay trở lại với rất nhiều đồ ăn trong tay . Kế đó , cả hai tìm chỗ ngồi để ăn uống .

- Lúc chơi lăn bóng , cậu như trẻ con ấy , zai ạ . - Lucy cười hô hô .

- Chị cũng có khác gì đâu . - Natsu nhìn đêu Lucy , rồi chặn ngang tràng cười của Lucy bằng một xiên mực chiên .

=> Chap sau mới hay là T v T

=> Sẽ xoá cmt “Tem”

24. Chap 24 : Ngày Tội Tệ Của Natsu (2)

Sau khi ăn xong , cả hai ngồi một lúc để Natsu lấy lại tinh thần . Rồi thì Lucy lại kéo Natsu đi chơi “Angry Birds” phiên bản dễ thắng .

Ai cũng biết trò chơi huyền thoại đây rồi , nhưng những người nguy hiểm nhất hành tinh ở đây đã sáng tạo ra một trò chơi dựa trên game này . Sẽ có hai cột lớn chồng ở hai bên , một ghế ngồi có đai bảo hiểm sẽ mắc vào hai cột đó , phải đảm bảo nó cực kì chắc chắn . Người chơi ngồi ở ghế , cài quai bảo hiểm , đội mũ bảo hiểm gắn kèm máy ảnh nếu muốn . Sau đó một chiếc xe sẽ móc vào ghế , kéo chiếc ghế về đằng sau để tạo ra lực . Khi bật móc ra , người chơi (đã chấp nhận số phận) sẽ văng ra xa , rồi văng đi văng lại cho đến khi dừng hẳn . Đó là giải thích sơ qua cái trò chơi này .

Và giờ thì Lucy đã lên sàn . Khi cô nàng văng ra xa , Natsu vẫn còn nghe rõ câu cửa miệng “Say oh yeah” của bạn gái . Cậu có suy nghĩ rằng Lucy chẳng biết sợ là cái móc gì ...

- Phê dã man~ . - Lucy hí hửng nói với Natsu khi hết lượt . - Đến lượt zai đây !

Natsu gật đầu , nuốt nước bọt rồi tiến về khu vực tử thần . Lần này , âm thanh mà đám đông nghe thấy không phải là tiếng hét sung sướng của cô gái nào đó nữa , mà là câu nói “Oh fuck” được lặp lại nhiều lần của tên con trai yếu vía .

- Chị muốn hại em à , senpai ? - Natsu ngồi gục xuống thảm cỏ . Có vẻ cậu thấy xấu hổ vì so với cô bạn gái ưa mạo hiểm , Natsu lại quá yếu đuối .

- Thôi nào , chế xin cậu đấy , nốt vài trò nữa thì chúng ta đi xem phim nhé ? - Lucy chấp hai tay lại , năn nỉ Natsu .

- Vào trò là bao nhiêu trò ? - Natsu hỏi lại .

- Nhiều trò ! - Lucy nói . - Nhưng về công viên chơi .

- Ừ thì đi . - Natsu ngẫm nghĩ một hồi rồi đứng dậy . Có vẻ Natsu nghĩ trò chơi trong công viên giải trí sẽ không điên rồ như ở đây .

- Yay ! - Lucy hào hứng hẳn lên , cô nắm tay cậu , tung tăng đi về công viên cách đây mấy dãy phố .

Lucy kéo Natsu đi chơi gồm những trò sau : Crazy Wave , đu quay dây văng , đu quay 3 chiều và tàu lượn siêu tốc . Những trò này Natsy đều đã chơi nên cậu thấy rất bình thường . Nhưng điều làm cậu hãi nhất là khi đang chơi đu quay 3 chiều , văng tứ tung , Lucy vẫn còn tỉnh đến mức gác chân lên ghế để buộc lại dây giày (đây dựa trên sự thực , một thằng bé lớp 8 cùng trường Rika đã làm thế vào dịp đi quẩy tại hồ Núi Cốc =))) đến giờ mình vẫn không hiểu sao nó liều đến mức đấy =)))~) .

- Okay ! - Lucy vỗ tay . - Giờ thì đến khu siêu mạo hiểm nào !

- Cái gì ? Đã mạo hiểm rồi còn siêu mạo hiểm nữa à ? - Natsu sững sờ . Ôi Lucy ơi ...

Và đúng là lần này thì siêu siêu mạo hiểm . Lucy đã bắt cậu cùng nhảy bungee với mình , rồi lại bắt cậu cùng đu dây qua hồ nước ở độ cao 15m . Natsu mặt cắt không còn một giọt máu , cậu chàng đơ ra . Lucy biết tình hình của Natsu , nên cô muốn động viên cậu . Còn 1 trò chơi nữa ở đây . Và thế là Lucy kiếng chân lên , hôn “chu” vào má thằng nhóc dở dẩn .

Ngay lập tức , Natsu tỉnh táo trở lại , mặt cậu chàng đỏ gay .

- Bây giờ đi muốn đi đâu thì nói đi . - Natsu ngượng ngừng lấy tay che mặt lại .

- Giờ thì thưa sừng làm ghé thôi . - Lucy tươi cười rồi kéo cậu về khu vui chơi liên hoàn của bọn con nít .

Trước khi đó , Lucy lại kéo Natsu rẽ ngang ra một gian bán bôm tai thú . Cô nàng quây phá đội hết cái bôm tai chuột Mickey , sừng tuần lộc , tai chó , tai sói và cả tai lợn lên đầu Natsu , rồi cuối cùng cô đặt cái bôm tai thỏ lên đầu Natsu .

- Okay , hợp lắm . - Lucy tươi cười với Natsu , rồi cô đeo bôm tai sói lên . - Cậu là thỏ , còn chế là sói ! Thấy sao ?

Natsu không nói không rằng , gạt phắt cái bờm thả ra rồi lấy luôn cái bờm của Lucy đeo vào . Rồi cậu lấy cái bờm tai mèo trắng đeo cho Lucy .

- Sao ? Nhìn ngầu hơn hả ? - Lucy thắc mắc khi thấy vẻ mặt hài lòng của Natsu .
- Cháu lấy hai cái này . - Natsu đưa tiền cho người bán hàng . Ngầu đâu mà ngầu , dễ thương thì có .
- Chế tự trả được mà . - Lucy giật giật gấu áo của Natsu .
- Khỏi đi . - Natsu nói . - Giờ thì vào đây đã .

Trong khu vui chơi liên hoàn , Natsu và Lucy quẩy như hai đứa bị điên , đến mức bọn trẻ con lúc đầu đang quý mến cũng đâm ra dè chừng , đề phòng . Sau khi chán nhà bóng , xích đu với cầu trượt , Nat ề Lu kéo nhau ra nhảy nhót trên tấm bạt lò xo . Lucy hầy sung quá , thành ra ngã đè lên Natsu .

Trong một tích tắc nào đó , cự li giữa mặt của cả hai cực sát nhau . Nhưng lí trí đã thắng , Natsu và Lucy nhanh chóng tách nhau ra thật xa .

- Ồ ... em nghĩ chúng ta nên về ? - Natsu đề nghị , mặt đỏ bừng .
- Ừ , về thôi . - Lucy đứng dậy , đi thật nhanh ra ngoài để che khuôn mặt đỏ lừ .

Khi ra đến cổng viên , Lucy như nhớ ra cái gì đó . Cô lục ba lô rồi rút ra cái gì đó .

- Chế nhớ ra là có hai vé xem phim kinh dị Juvia cho , cậu muốn đi không ? - Lucy đưa hai tấm vé ra . - Để xem nào ... Vé này là từ rạp của công viên này . May quá !
- Vậy đi thôi . - Natsu hào hứng . Phim kinh dị à , để xem nó dọa được cậu không ...

Và cuối cùng , những khoảnh khắc mà con ma toả sáng đều kèm theo hiệu ứng là tiếng thét của cả rạp . Nhưng có hai con người vẫn còn ngồi ăn bỏng ngô uống Pepsi như thường , thậm chí còn có màn đối thoại sau :

- Mặt con ma nhìn xinh vl .
- Ồ , con này xinh hơn Valak với Abyzou .

Khi ấy , dù đang sợ , cả rạp vẫn phải cười vì màn tấu hài đó .

Đến cuối , khi con ma tái xuất , nó đập vỡ chiếc gương phong ấn mình . Cùng lúc đó , Natsu và Lucy đồng thanh “Bùm” , vừa nói xong , con ma lao từ bên trong chiếc gương ra ngoài . Hết phim . Cả rạp lại được dịp cười sôi máu mồm .

- Bây giờ xem phim xong cũng tối rồi , cậu muốn đi ăn gì không ? - Lucy nhìn lên bầu trời màu tím đen rồi hỏi .
- Để em trả . - Natsu nói .
- Thôi , để chế . - Lucy từ chối . - Chế cũng có thể trả một bữa ăn mà .
- Em đã nói là để em ! - Natsu nói dứt khoát , rồi kéo Lucy đi .

Nơi cả hai ghé ăn là một tiệm mì nhỏ , nhưng có vẻ rất đông khách , liên tục có người vào , thậm chí có người chấp nhận đứng chờ , chỗ xếp hàng mua về cũng đông . Nhìn vào cái poster dán ở ngoài thì được biết tiệm đang tổ chức cuộc thi ăn cay , phải hoàn thành suất siêu cay trong 15 phút. Nếu thắng thì có giải thưởng nhỏ là headphone Baymax và 2 chiếc móc điện thoại Deadpool .

- chà , chế muốn có tất cả . - Lucy nhìn poster rồi thở dài tiếc nuối . - Tiếc là ăn vào thì hại dạ dày quá ...
- Để em . - Natsu nói .
- Chế không ép cậu đâu . - Lucy bối rối . - Không cần đâu , chế tự đi mua được mà .
- Không sao đâu , ăn cay là sở trường của em đấy ! - Natsu cười nhe nhớn rồi vào quán , gọi một suất thường mà một suất siêu cay .

Và rồi ...

- Ôi cay quá ... - Natsu mặt đỏ bừng , mắt đỏ hoe , rơm rớm nước mắt , miệng thở phì phò . Có lẽ cậu sẽ liệt giác quan mất .

- Natsu , không cần cố đâu . - Lucy lo lắng rồi gọi một cốc nước . - Đây , uống đi .

Natsu đưa tay ra chặn ra hiệu từ chối , rồi cậu chàng ngửa cổ lên húp hết nước dùng .

- Xong . - Natsu quay sang cười nhe răng với Lucy , rồi tu sạch cốc nước .

- Cậu trai giỏi ghê , cô bé có bạn trai tốt thật nha . - Chị chủ quán đưa phần thưởng cho Lucy và khen ngợi .

- Vâng . - Lucy cười đáp lại rồi trả tiền cho chị chủ .

- Đã bảo để em mà . - Natsu cần nhần .

- Cậu đã khao chế rồi đây này . - Lucy giơ headphone và móc điện thoại ra . - Giờ về thôi .

Natsu bủn rủn cả chân tay , cậu chàng cố gắng đứng lên đi cùng Lucy ra ngoài . Lucy , như mọi lần thấy Natsu như thế , đều muốn làm gì đó động viên hay cảm ơn cậu . Vậy nên khi đến cửa nhà mình , Lucy dừng lại , ôm Natsu .

- Cảm ơn cậu nhé . - Lucy nói .

- Không có gì . - Natsu e hèm , cậu đang đỏ mặt .

=> Sẽ xoá cmt “Tem” =))))))

25. Chap 25 : Không Như Tưởng Tượng

Theo những gì Lucy tìm hiểu được từ cô nàng mộng mơ Juvia , thì khi trở thành một cặp đôi , người ta phải biết sinh nhật của nhau để tặng quà . Lucy thì biết rõ Natsu rồi , nhưng có cái sinh nhật thì chẳng nhớ luôn , cô còn thoải mái cho rằng nó không quan trọng lắm . Cô đã thử hỏi Gray , thì thằng mặt lờ đây bảo cô nên đi hỏi thằng Natsu , tra khảo bọn 11-1 còn lại thì chẳng ai biết . Vào phòng giáo viên để hỏi thì không được , vì các thầy cô đề phòng quá , vừa đến cửa Lucy đã bị xua đuổi . Cuối cùng , Lucy mặc kệ . Để khi nào gặp thì hỏi , Natsu hôm nay thì lại đi đầu giao lưu với hội Lamia Scale rồi ...

Chán nản , Lucy mò đến một góc thư viện ngồi , gục luôn bên cửa sổ , không cần biết trời trăng gì hết .

- Senpai ? Senpai ? - Giọng Natsu vang lên bên tai Lucy khi cô vẫn còn mơ màng . Nhưng khi nhận ra đó là giọng ai , Lucy bật dậy ngay lập tức .

Và đúng là Natsu đang đứng ở bên ngoài cửa sổ , mặc bộ đồng phục bóng rổ , người nhể nhại mồ hôi và đang cười rất tươi với Lucy .

- A , ra là cậu thật . - Lucy thở phào .

- Chị ngủ ở đây suốt đây à ? - Natsu hỏi lại . - Có ốm gì không ?

- Không không , chán quá thì ngủ thôi mà . - Lucy ngáp . Rồi cô nhớ ra chuyện mình nghĩ trước khi ngủ thì tóm lấy áo Natsu , hỏi lấy hỏi để . - Đây , cho chế biết đi ? Sinh nhật cậu vào khi nào thế ?

- Sinh nhật em ? - Natsu thộn mặt ra trước hành động đột ngột của Lucy .

- Ừ thì ... chế muốn biết sinh nhật cậu . - Lucy chép miệng , cô thả tay đang tóm áo Natsu ra .

- 16 tháng 1 chị ạ , qua lâu rồi . - Natsu nhăn nhó cười , có vẻ như cậu cũng chẳng để ý lắm . - A mà còn mấy tháng nữa là lại đến thôi .

Còn Lucy thì chẳng khác gì sét đánh ngang tai . Bây giờ là tháng 9 , có nghĩa là sinh nhật qua lâu lắm rồi , nhưng ít ra cô còn có thể trông chờ vào dịp sinh nhật sắp tới của Natsu .

- Thế ... Chị định tặng quà sinh nhật cho em à ? - Natsu nhe nhớn cười , cậu có vẻ vui sướng .

- Ừ . - Lucy xụ mặt ra tiếc nuối . - Nhưng chế lại vô tâm đến mức không biết .

- Bọn mình bắt đầu chơi với nhau từ hồi tháng 3 , nên chị không biết cũng phải . - Natsu mỉm cười , cậu đưa tay lên nghịch tóc Lucy . - Nhưng em rất mong quà sinh nhật sắp tới từ chị đấy .

- Ủi rồi . - Lucy gật đầu , rồi cô nhìn Natsu . Máu liều trong cô nổi lên . - Nhưng cũng phải bù chứ .

- À .. Hả ? - Natsu thắc mắc trước câu nói của Lucy .

Nhưng khổ nỗi câu chưa kịp cất tiếng hỏi thì Lucy đã đưa tay chạm vào hai má cậu , cô thản nhiên đưa mặt mình đến sát mặt Natsu hơn . Natsu trợn tròn mắt ngạc nhiên , mặt cũng bắt đầu đỏ lên nữa . Lucy cũng hơi ngại ngùng , nhưng cô vẫn tỉnh hơn , cô nháy mắt tinh nghịch với Natsu . Rồi cô hôn cậu .

Natsu mắt trợn ngược , mặt cháy xèo xèo . Lucy hôn cậu kìa , mà là lần đầu của cậu đấy . Nhưng đáng ra trong truyện này cậu mới là người nên bắt đầu trước cơ mà ?

- Coi như quà sinh nhật muộn đi . - Lucy sau khi buông Natsu ra thì nói chữa ngược , mặt cô nàng cũng đỏ lấm rồi kìa kìa .

- Lần đầu của em đấy ! - Natsu tự nhiên trẻ con , quay sang bắt vạ Lucy .

- Chế cũng thế mà . - Lucy vẫn cười tươi , tay uốn uốn lọn tóc vàng của mình .

- Bảo sao chị hôn vụng về thế . - Natsu mĩa mai .

- Cậu cũng là lần đầu thôi mà , không hơn chế đâu . - Lucy đốp lại .

- Thế nên chúng ta nên tập nhiều hơn nhỉ ? - Natsu cười đều , cậu vòng tay ra sau giữ lấy gáy Lucy , và hôn lại cô .

Lần này đến lượt Lucy dứt mạch .

Khi nụ hôn thứ hai dứt , Natsu và Lucy nhìn nhau , rồi cùng cười lớn .

- Thật sự nó không như những gì chế đã tưởng tượng . - Lucy nói .

- Em cũng chưa bao giờ nghĩ chúng ta sẽ làm vậy . - Natsu cười .

- Nhưng mà ... - Nói đến đây thì Lucy gục mặt xuống . - Cảm giác .. rất ... tuyệt ...

Cô thấy xấu hổ khi nói câu này .

- Vậy làm nữa không ? - Natsu hỏi , nét mặt cậu có vẻ nguy hiểm .

- Next đi cưng ... - Lucy ngẩng mặt lên .

Natsu chỉ cười , cậu hôn vào má cô một cái rồi quay lưng đi thẳng .

- Hẹn chị lúc tan học ở cổng trường nhé . - Natsu nói , rồi tiếp tục đi , vừa đi vừa huýt sáo .

Lucy mỉm cười nhìn theo Natsu , cô bắt đầu mơ màng về những chuyện sẽ xảy ra sau này bên cạnh nhóc bạn trai đáng yêu đấy . Và Lucy thấy tim mình đập rộn ràng . Giờ thì cô đã hiểu được rõ ràng hơn về tâm trạng của những người đang yêu . Đúng là lãng~

Đột nhiên cô lại nhăn mày . Rồi Lucy lục cặp ra lấy thuốc để uống . Thật khó chịu vì căn bệnh này lại đến vào thời điểm hiện tại , cô chỉ vừa bắt đầu với Natsu , nên cô không đầu hàng căn bệnh này đâu . Nhất định thế .

26. Chap 26 : Bye Trường Lớp

Sân sau trường Fairy Tail vào buổi sáng của những ngày cuối thu nhìn ảm đạm hơn hẳn . Ở đó , Natsu và Lucy đang tận hưởng thời gian cúp học quý giá cùng nhau . Lucy từ khi có bạn trai thì cúp tiết ít hơn , cô chỉ trốn đi khi có Natsu trốn cùng , hoặc sẽ ra phòng y tế ngủ khi tiết học cô ghét đến . Thời gian còn lại cô ở trong lớp , nằm bò ra bàn ngủ sâu , không thì ngồi vẽ bậy vào sách giáo khoa , hoặc đôi khi là bày trò nghịch phá trong lớp . Chẳng hiểu sao Natsu được thơm lây , các thầy cô đôi khi gặp toàn nói lời cảm ơn với cậu vì đã “hạ gục” đại tỷ của trường . Natsu chỉ cười trừ , Lucy ấy à ... vẫn chưa đến lúc đâu .

Natsu ngồi tựa lưng vào gốc cây , chăm chú xem lại lịch sinh hoạt của lớp trong tuần này , có vẻ như tuần này Alzack đã làm lớp bị trừ 1,5 điểm ý thức , chắc chắn cậu sẽ xử sau . Lucy thì nằm ườn trên bãi cỏ , đầu gối lên đùi Natsu , tỉ mẩn gấp Origami và miệng thì ngâm nga hát . Vẫn là giai điệu cũ “Safe and sound” đã đưa hai người lại gần nhau hơn , nhưng cả Natsu và Lucy chưa bao giờ chán nó .

- Này Natsu . - Lucy đột nhiên lên tiếng .

- Em nghe đây ? - Natsu đáp lại .

- Không . - Lucy lắc đầu , rồi cô thở ra thật nhẹ . - Chỉ là chế muốn gọi tên cậu thôi .

- Vậy à ... - Natsu mỉm cười . Không ngờ cũng đến ngày Lucy hiền dịu như vậy .

Rồi cả hai lại chìm đắm vào trong hành động và suy nghĩ của mình . Lucy định nói với Natsu rằng cô có lẽ sắp phải nghỉ học để nhập viện , vì căn bệnh chết tiệt ấy có vẻ đang trở nặng hơn . Nhưng rồi cô lại im lặng , nói bây giờ có vẻ không thích hợp cho lắm , vì sắp đến kì thi học kì rồi , nếu nói ra có khi sẽ ảnh hưởng đến Natsu mất .

Tuy nhiên cô cũng chẳng giấu được lâu . Chỉ một lúc sau , một cơn buồn nôn xộc đến . Lucy vội vã chạy ra một góc trong sân , nôn thốc nôn tháo . Natsu thấy thế thì vứt cả công việc sổ sách mình đang làm , chạy theo Lucy . Cậu hốt hoảng khi thấy Lucy có nôn ra một ít máu , và bây giờ thì cô đang lả dần đi rất nhanh .

“Chị ấy yếu hơn rồi . Khỉ thật !” - Natsu rửa thầm , rồi cậu bế Lucy lên chạy thẳng đến phòng y tế .

Khi đến nơi , Natsu mở cửa phòng y tế ra một cách thô bạo . Đập vào mắt cậu là cảnh cô hiệu trưởng đang ôm cổ và không nhẽo với cô Crystal - thanh niên max nghiêm túc đang ngồi viết hồ sơ . Khi tiếng cửa mở vang lên , hai cô đã buông nhau ra nhưng hình ảnh đấy đã lọt vào mắt Natsu , và cả Lucy nữa rồi .

Nhưng bây giờ thì kệ xác chuyện đấy . Ưu tiên hàng đầu là Lucy .

- Senpai bị nôn ra máu . - Natsu nói ngắn gọn với cô y tế .

Cô Crystal gật đầu , rồi bắt tay vào việc khám sơ bộ cho Lucy . Đúng ra thì tài năng của cô này có thể làm ở bệnh viện , nhưng cô thích làm ở trường hơn vì nó khá là nhàn , dù lương thấp hơn một chút . Hơn nữa là vì bố mẹ Lucy đã có lời nhờ vả cô từ trước .

- Đến lúc rồi đấy , Lucy ạ . - Cô Crystal lắc đầu .

- Đến lúc gì cơ ? Natsu thắc mắc .

- À ... - Lucy thở dài . - Chế sắp phải nghỉ học . Để vào viện .

Natsu đứng hình . Bệnh tình của Lucy đã trở nặng đến thế rồi ư ?

- Này , đừng lo quá . Mới giai đoạn đầu thôi mà , chế nhập viện thì sẽ được chữa cẩn thận hơn . - Lucy nắm lấy hai bàn tay của Natsu , cố gắng an ủi cậu .

Natsu miễn cưỡng gật đầu , cậu nhìn sang hai cô giáo kia .

- Em sẽ coi như mình không biết gì hết nếu các cô cho bọn em không gian riêng . - Natsu cười .

Cô Crystal và cô Rika biết ý , ngượng chín người kéo nhau rút êm .

Natsu ngồi xuống , gục mặt vào trong hai bàn tay .

- Aaa ... Em chẳng làm được gì giúp chị khá lên hết . - Natsu nói với giọng thất vọng .

- Cậu đã làm rồi . - Lucy nói . - Cậu đã khiến chế hạnh phúc .

Lucy đưa tay vò rối cả tóc của Natsu , cô lại mỉm cười .

- Có thật là chị sẽ ổn hơn không ? - Natsu ngẩng đầu lên , nhìn thẳng vào mắt Lucy và hỏi .

- Ừ . - Lucy gật đầu . Làm thế để Natsu bớt lo thôi , chứ Lucy thật ra không chắc lắm về quyết định này .

- Vậy thì được . - Natsu trả lời .

- Cơ mà chế buồn ngủ quá . - Lucy đưa tay lên che miệng ngáp rồi kéo chăn nằm xuống . - Zai không về lớp học à ? Sắp hết tiết văn rồi đây .

- Em thích ở đây với chị . - Natsu nói , cậu thản nhiên leo lên giường nằm cùng Lucy .

- Ở hay nhờ ? Tiêu chuẩn mỗi người một giường thôi , cậu sang giường bên kia nằm cho chế . - Lucy cầu nhàu vì không gian sung sướng bị xâm phạm .

- Kệ chứ . - Natsu cười nhăn nhở .

Đừng tưởng rằng bọn nó sẽ ôm nhau . Bọn nó chỉ nằm cạnh nhau thôi , dù có vẻ Natsu và Lucy muốn ôm nhau lắm . Nhưng tất nhiên rồi , cả hai đều thấy hơi ngại sau vụ kiss nhau hồi đầu tuần .

- Ấy , trước khi vào viện , chế muốn đi chơi với cậu buổi cuối cùng . - Lucy thì thầm .

- Vậy đi nhé ? Chị muốn đi đâu ? - Natsu hỏi .

- Đâu cũng được , tùy cậu lựa chọn . - Lucy trả lời , rồi chìm luôn vào giấc ngủ .

Thanh niên mạnh động Natsu chỉ chờ có thế , cậu kéo Lucy vào lòng , ôm lấy cô và đi ngủ nốt .

- Chúng nó biết thì sao ? Chúng nó nói cho người khác thì sao ? - Ai đó hoảng loạn .

- Kệ đi , em cứ bảo là làm thế vì muốn trêu chị là được . - Ai đó bình tĩnh .

- Nhờ đâu đây ... - Ai đó lo lắng .

- Ai bảo em làm thế ở trường cơ . - Ai đó mỉa mai .

27. Chap 27 : Hẹn Hò

Tiếng chuông của đồng hồ báo thức reo lên in ỏi , phá bình giấc ngủ ngon lành của Lucy . Bực tức , cô đưa tay lên gạt phăng nó xuống dưới sàn nhà . Cũng may đồng hồ của Lucy là loại siêu bền , nên nó vẫn ổn . Lucy lại tiếp tục ngủ cho đến 5 phút sau , điện thoại lại báo thức . Chán nản , cô cầm điện thoại lên định tắt đi thì thấy ngày giờ là 29/9 . Lucy ngay lập tức tỉnh ngủ và lao vào phòng tắm làm vệ sinh cá nhân .

Thật đáng trách vì cô đã quên mất hôm nay là buổi hẹn cuối cùng của mình và Natsu trước khi cô nhập viện vào buổi sáng ngày kia .

Nửa tiếng sau , Lucy lao đến điểm hẹn . Cô thấy Natsu đang ngồi ở ghế đá , tai đeo earphones và trông có vẻ trầm tư . Natsu vẫn nhớ rõ lời nói từ buổi hẹn trước , rằng lần sau họ sẽ cùng mặc all black , nên từ đầu xuống chân cái gì cũng si đèn đèn trừ mái tóc .

- A senpai . - Natsu quay qua . Và cậu trở mắt . Trông Natsu có vẻ ngạc nhiên ?

- Cậu sao vậy ? Tôi có vấn đề gì à ? - Lucy lo lắng nhìn lại mình .

- A không ... Chỉ là em nghĩ rằng không ngờ mình vẫn còn sống cho tới lúc thấy chị điệu đà như hôm nay . - Natsu nói , mặt ửng đỏ .

Lucy mỉm cười thích thú , đúng là không uống công bỏ tiền ra mua sắm từ cái váy , túi xách cho đến đôi giày này .

- Vậy bây giờ chúng ta đi được chưa ? - Lucy cười thật tươi , rồi cất lời hỏi Natsu .

- Đi nào . - Natsu đứng dậy , tay cậu lồng vào tay cô .

Lần hẹn này là do Lucy đề ra , nhưng đã ủy quyền cho Natsu nên địa điểm và thời gian đều do cậu sắp đặt . Vì thế mà hôm nay Lucy sẽ không thể chơi mấy trò hại thần kinh như đọt trước nữa . Hôm nay hai người sẽ đi đến thủy cung , mong là Lucy sẽ thích .

Đúng là Lucy thích thật , cô chạy khắp nơi kéo theo Natsu . Cá nọ , con kia , cái quái gì Lucy cũng thích thú , cô chụp khá nhiều ảnh về những sinh vật ở đây , và chụp cả Natsu nữa .

- Này Susu , quay ra đây . - Lucy hứng chí giờ máy ảnh lên .
- Lần bao nhiêu chị chụp em rồi thế ? - Natsu quay ra để Lucy chụp , nhưng cậu cố tình làm biểu cảm troll .
- Chụp cậu thì sao chứ ? - Natsu cười nhẹ . - Thời gian tới chế không được gặp cậu nhiều nữa rồi , nên là ...
- Vậy thì em sẽ đến thăm chị thường xuyên . - Natsu nói dứt khoát . - Bất cứ khi nào rảnh , em sẽ đến thăm chị .

Lucy hơi ngạc nhiên trước phản ứng của Natsu , nhưng rồi cô lại nở nụ cười hiền hòa , chủ động tìm tay của Natsu .

- Chế rất vui . - Lucy nói .

Natsu cũng mỉm cười . Cả hai sẽ đứng ở đó nói chuyện với nhau , cười với nhau mãi nếu như không có tiếng xầm xì từ đâu đó truyền đến .

- Này , cái anh đó ... có phải anh hậu vệ chuyên ghi điểm của đội bóng rổ trường Fairy Tail không ? - Cố gái thứ nhất .
- Ủ , đúng rồi đấy . - Cô gái thứ hai . - Trận vừa rồi anh ấy ghi điểm tuyệt đối mang lại chiến thắng cho đội đấy , tuyệt vời ghê .
- Ra làm quen với anh ấy không ?
- Nhưng cái chị bên cạnh ... bạn gái anh ấy hay sao ý ?
- Đúng cách nhau thế kia thì không phải đâu , kệ đi , ra nào .

Lucy kín đáo nhìn hai cô em lạ hoắc đang bàn tán ở xa , rồi lại nhìn Natsu đang ngây thơ nhìn mình . Lucy nhếch mép cười , còn lâu cô mới để hai em kia động thủ nhé . Nghĩ vậy rồi Lucy nắm chặt tay Natsu , kéo cậu cùng đi .

- Ra kia xem trình diễn cá heo đi . - Cô lấy giọng hào hứng nói .

Tại một quán cà phê tên Anni , có đôi nam nữ đang ngồi tận hưởng bên bàn ngoài ban công trên tầng hai .

- Cuối cùng thì cũng được ngồi . - Lucy khoan khoái nói .
- Chạy nhảy cho lắm vào . - Natsu cần nhần . - Chị uống gì nào ?
- Cappuccino . - Lucy nói .
- Cho tôi một Cappuccino và một cà phê đá . - Natsu nói với người phục vụ .
- Cậu nhìn Lucy một lúc , rồi lên tiếng . Thật sự ở Lucy vẫn luôn có gì đó khiến cậu tò mò .
- Nếu chị nghỉ học , chị sẽ không thể học hết chương trình lớp 12 . Chị muốn thế à ? - Natsu hỏi .
- Ồ không , chế vẫn sẽ học chứ . Nhưng nghỉ học lớp 12 cũng chẳng ảnh hưởng lắm , vì chế đã hoàn thành nó từ trước rồi . - Lucy trả lời . - Nói sao nhỉ ... chế đến trường làm cảnh thôi , nhưng cũng may vì đã được gặp cậu .
- Chị làm thế vì biết bệnh của mình đúng không ? - Natsu nói .
- Ủ , từ khi đi khám lần đầu , chế đã lao vào học đến điên cuồng luôn . Vậy nên bây giờ chế mới được như thế này chứ . - Cô cười tươi , rồi nhấp một ngụm Cappuccino .
- Ra vậy ... - Natsu trầm ngâm . Bảo sao cô nàng cúp học liên miên mà thành tích vẫn top 1 hoành tráng , thậm chí còn rước bao nhiêu giải thưởng về cho trường .
- Natsu , cậu sau này muốn học ở đại học nào ? - Lucy hỏi rất chi đột ngột .
- Em á , để xem nào ... Đại học tài chính khoa quản trị kinh doanh chẳng ? - Natsu nói , có vẻ cậu vẫn chưa chắc chắn lắm .

- Nếu thế thì hợp với cậu quá rồi . - Lucy cười . - Natsu của chế rất hợp với vai trò làm sếp lớp đấy .
- Cái gì chứ . - Natsu hơi ngượng . - Vậy còn chị thì sao ?

Lucy im lặng , cô cúi gầm mặt xuống . Natsu dường như đã hiểu mình nói gì đó sai sai , liền vội vã đính chính .

- Em xin lỗi , em không nên hỏi những câu như vậy . - Natsu bối rối . - Chị đừng giận nhé ...
- Giận sao được ? Chế cũng muốn nói về chuyện đó mà . - Lucy nói . - Chế luôn muốn làm một nhà văn , viết nên những trang tiểu thuyết đặc sắc . Chế đã từng viết nguyên một quyển tiểu thuyết , và nó đã được xuất bản rồi . Đọc giả khá là yêu thích nó đấy nhé .
- Vậy à ? Chị nói rõ hơn được không ? - Natsus tò mò . Đúng như cậu nghĩ , cậu vẫn chưa hiểu rõ về Lucy .
- Cậu biết tiểu thuyết “500 ngày” chứ ? - Lucy hỏi .

Cậu nói đó đã làm Natsu sặc cả phê . Lại chẳng biết rõ quá ! Cậu cũng đã từng đọc nó rồi , phải công nhận đó là một cuốn tiểu thuyết rất hay . Nó kể về hai con người có tình cảm với nhau , nhưng vẫn chỉ giữ mối quan hệ lửng lơ trên tình bạn và dưới tình yêu một chút , những ngày tháng êm đềm cứ trôi qua đến một ngày chàng trai phát hiện bí mật cô gái giấu kín về căn bệnh của mình , kể từ đó , anh luôn ở bên cô , cố gắng giúp cô có được những ngày tháng cuối cùng đẹp nhất - thời gian đúng chính xác là 500 ngày . Và rồi , cho đến trước khi cô gái qua đời , cả hai mới hiểu rõ được tình yêu mình dành cho nhau . Chương cuối kể về chàng trai đọc bức thư mà cô gái để lại cho mình vào những ngày cuối đời , nét chữ cô run rẩy vì cơn đau mình phải gánh chịu . Quyển tiểu thuyết phải nói là quá hoàn hảo , miêu tả tâm lí kĩ càng , các biện pháp nghệ thuật đặc sắc , người đọc dường như thấu hiểu cho cả hai nhân vật , thậm chí 96% người đọc được phỏng vấn đều nói họ đã khóc khi đọc nửa sau câu chuyện . Ngôi bút của tác giả đó quả thật vô cùng tài hoa , nó đã đạt giải thưởng văn học của toàn quốc , và luôn ở trong danh sách các tác phẩm bán chạy nhất .

Và không ngờ tác giả đó đang ngồi ở trước mặt cậu , thậm chí là bạn gái của cậu (và cô nàng cũng khá là ngáo ngơ) .

- Sốc thế cơ à ? - Lucy cười lớn . - Bình tĩnh nào .
- Không thể tin được ... - Natsu lầm bầm . - Chị thật quá tuyệt vời , Lucy ạ .
- Hả ? Nói lại ché nghe đi ? - Lucy giả dò .
- Không bao giờ nhá . - Natsu nói . - Chị đúng là luôn khiến người khác phải ngạc nhiên .

Lucy cười tíu tít , tay tạo hình chữ V .

- Chế là độc nhất vô nhị mà . - Lucy cười tươi .

=> Chap trước đề cập đến cặp yuri Rika-Crystal ==> Các bạn có vẻ sốc nhỉ ? Để tôi nhắc lại nhé , Rika và tôi đều là Bisexual , tôi thì bình thường nhưng Rika là một con fan yuri cuồng nhiệt , nên các bạn thông cảm :v Từ nay về sau chúng tôi vẫn còn hiển linh nhiều :v

28. Chap 28 : Vì Lo Sợ

- Cuốn tiểu thuyết đó được chế viết trước cả khi phát hiện mình bị bệnh cơ . Nhưng ngẫm lại ... Nó cũng thật là trùng hợp , nhỉ ? - Lucy nhướn miệng cười vô tư .
- Tại sao chị có thể nói về tình trạng của mình một cách dễ dàng như thế chứ ? - Natsu thở dài đánh thượt . Cậu không ngờ cô vẫn có thể cười trong khi biết rõ về căn bệnh của mình .
- À thì ... cũng phải làm quen với nó thôi . - Lucy mỉm cười hiền từ .

Natsu nghe thấy thế thì buồn khó tả , cậu không biết nên diễn tả cảm xúc lúc này của mình như thế nào nữa . Vậy nên cậu chỉ im lặng , nắm lấy tay Lucy . Cô lại nở nụ cười ấm áp trước hành động của Natsu .

- Biết đâu câu chuyện của chị sẽ khác với cuốn tiểu thuyết ? - Natsu hỏi bằng giọng quơ .

- Ủ ... Biết đâu đấy . - Lucy trả lời nhẹ tênh .

Ngồi đó một lúc lâu nữa , thì Natsu và Lucy rời đi . Cũng sắp đến giờ Lucy đi khám , nên bây giờ cần về ngay .

Natsu im lặng nắm tay Lucy đưa cô về , cậu chẳng biết nói gì nữa . Lucy đã sẵn sàng , cô chấp nhận khả năng mình sẽ ra đi bất cứ lúc nào . Đường như ở Lucy có nhiều điều cậu chưa được biết đến . Cô như một quyển sách vậy , phải đọc đến cuối thì mới có thể hiểu được cả con người cô .

Bỗng một giọt nước rơi lên má Lucy , và hai giọt rơi lên đầu Natsu . Cả hai ngẩng đầu lên , và nhận ra có một cơn mưa đang ào ào trút xuống . Natsu vội vã đưa Lucy chạy thẳng vào sảnh một khách sạn gần đó để trú mưa , ai ngờ cô còn kéo cậu trốn vào một góc khuất , mà cụ thể là phòng cho nhân viên .

- Chuyện gì vậy ? - Natsu ngờ người .

- Đây là toà nhà của bố chế . Khi này lúc đang đứng ở sảnh , chế thấy ông ta đang chuẩn bị đi vào đây nên mới kéo cậu đi . - Lucy thở dài .

- Bố chị .. thì sao chứ ? - Natsu thắc mắc .

- Cứ hiểu là chế có một người cha vô trách nhiệm đi . - Lucy trả lời . - Ông ta bỏ bê chế từ khi chế còn bé tí à , chỉ tập trung vào cái hư vinh đó thôi , khi chế lớn lên , nhận thấy khả năng của chế , ông ta một mực đòi nuôi chế . Nhưng thật ra chế biết thừa ông ta muốn lợi dụng chế để điều hành tập đoàn này thôi .

Natsu lại nhìn Lucy . Có thêm một điều cậu chưa biết về cô .

- À , đừng để ý quá nhiều . - Lucy cốc nhẹ lên trán Natsu . - Chờ một lúc , rồi chúng ta sẽ đi ngay .

Natsu im lặng gật đầu .

Một lúc lâu sau , Lucy đứng bật dậy . Có vẻ đến lúc rời khỏi đây rồi .

- Đi nào . - Lucy lên tiếng , cô vội vã đến mức đi vấp chân vào chân của giá treo đồ , nên Lucy đổ ụp lên người Natsu .

Cả hai ngượng ngùng nhìn nhau một lúc lâu , rồi Natsu đặt tay lên gáy Lucy , và hôn cô .

- Có ổn không ? Nếu em làm thế này ? - Natsu vươn người lên khoá cửa phòng lại , rồi cậu nhẹ nhàng hỏi , và cậu đưa tay mình luồn sâu vào bên trong váy Lucy khiến cô giật thót .

Lucy đỏ bừng mặt nhìn Natsu một lúc lâu , cô cúi đầu xuống để che giấu khuôn mặt ngượng ngùng đỏ ửng lúc này của mình . Cô nên làm gì bây giờ ? Trong cái tình huống đáng ngờ như thế này , cô cần phải làm gì đó ... Khi thật , Lucy cảm nhận được rõ ràng trái tim mình đang đập loạn lên bất chấp nhịp điệu .

- Khô ... Không đâu ... - Lucy lí nhí .

Cứ tưởng việc mà cô tưởng tượng sẽ được tiếp tục , ai ngờ Natsu gõ mạnh lên trán cô .

- Chị thật ngốc ! Đáng ra khi em làm như thế , chị nên tức giận và đẩy em ra . - Natsu đẩy Lucy ngồi sang bên cạnh , rồi ngồi dậy . Cậu chàng trông có vẻ chán nản .

- A ... nhưng ... - Lucy bối rối , cô định nói điều gì đó .

- Hay chị biết em sẽ không thể làm gì chị nên mới thế hả ? - Natsu nhìn Lucy , tỏ ra ngờ vực . - Chị nguy hiểm thật .

- Không phải . - Lucy lắc đầu . - Không phải như thế đâu . - Lucy lắc đầu .

- Vậy thì sao ? - Natsu hỏi lại .

- Chỉ là ... chế lo sợ . Chế biết rõ bệnh của chế nhất ... Hơn nữa , chế sắp nhập viện , còn cậu sắp thi ... Thế nên là ... - Lucy cố gắng giải thích . - Chế lo sợ , chỉ vậy thôi .

Cô gục đầu xuống , ủ rũ và rất bị kích .

- Không cần phải lo đâu . - Natsu vòng tay ôm lấy Lucy .

- Nhưng mà ... - Lucy băn khoăn .

- Em đã nói là không cần lo mà . - Natsu nắm lấy hai vai Lucy và mỉm cười . - Thật sự không cần đâu .

- Ừ . - Lucy mỉm cười theo , khuôn miệng cô và cậu giống nhau y hệt .

Sau đó , cả hai rời khỏi khách sạn . Trên đường đi , Lucy cứ khúc khích cười mãi trước sự quan tâm thái quá của Natsu . Cậu cứ lải nhải rằng khi đến thăm cô , cậu sẽ mang những gì , sẽ làm gì , sẽ ở đó bao lâu , sẽ thực hiện mọi việc Lucy yêu cầu . Ara ara , đúng là chỉ Natsu mới có thể làm bạn trai cô được . Cậu kouhai này hiểu cô quá mà , dù là có những điều ở cô mà Natsu vẫn chưa thể khám phá ra được .

- À mà mai chế vẫn đến trường . - Lucy nói .

- Lại định làm loạn à ? - Natsu hỏi lại .

- Cậu tham gia chứ ? - Lucy đề nghị .

- đương nhiên . - Natsu trả lời .

Tay hay người đan nhau , và Lucy cứ cố tình dung dăng dung dẻ đôi tay ấy .

29. Chap 29 : Lucy Ghen

Sau khi biến phòng y tế thành kho chứa đồ , biến phòng giáo viên thành không gian lớp mẫu giáo , biến phòng hiệu trưởng thành sân nhảy thì Lucy đã thấy mệt . Cô nằm dài ra thăm cỏ ở sân sau , lười biếng ngắm nhìn bầu trời xanh đầy mây trắng . Natsu nằm ngược chiều cô , cậu đang tính toán về chi phí tổ chức gian hàng lễ hội trường diễn ra vào 3 tuần nữa .

- Au ... - Lucy kêu lên .

- Chị sao thế ? - Natsu nhòm dậy nhìn Lucy .

- Chế định chụp ảnh bọn mình , nhưng tuột tay nên điện thoại nó rơi thẳng vào mặt . - Lucy đáp với giọng đau đớn .

- Chị thật là ... - Natsu cần nhằn . Cậu bỏ nháp với cái bút xuống nền đất , rồi lấy điện thoại ra . - Để em chụp cho vậy .

Và thế là có cặp đôi siêu ngố nằm dài trên bãi cỏ selfie với nhau , cả hai thống nhất rằng sẽ chụp một tấm thật đẹp , thật tử tế , để làm ảnh đại diện đôi , còn đâu sẽ cố gắng để dim hàng nhau thật xấu . Thế đấy , chẳng giống một đôi người yêu tí nào .

Trong khi đang chụp ảnh , máy Natsu bỗng nhận được tin nhắn . Nó hiện thông báo lên trên màn hình nền . Lucy - mắt tỉnh ngoài mong đợi đã nhìn được ra tên của người nhắn tin .

- Yoshimine Mikoto là ai ? - Lucy hỏi .

- Quản lí câu lạc bộ bóng chuyền . - Natsu trả lời .

- Sao con bé đó nhắn tin với cậu hả ? - Lucy ngồi dậy , tỏ ra giận dỗi .

- Senpai à , không phải có tên giống con gái sẽ là con gái đâu . - Natsu cũng ngồi dậy , cậu lay lay vai Lucy và thanh minh .

- Tôi không tin . - Lucy trợn mắt lên .

- Ế ? - Natsu ngó người ra .

Khoảng 15 phút sau , Natsu thử người ngồi trong phòng y tế , bên cạnh là cô Crystal và thằng đàn Gray ngồi ôm bụng cười . Má cậu vẫn đau rát vì bị đâm , mũi thì đã bịt bông .

Cùng khoảng thời gian đó , Lucy đã ngồi ở lớp , chịu đựng tràng cười hô hố của cô bạn thanh lịch Levy , ngay sau đó là sự mắng mỏ về thái độ và cách hành xử của cô với Natsu . Dù là người ngoài , nhưng Levy không chấp nhận được .

Tua lại 15 phút trước , đã có một cuộc cãi vã xảy ra , ngay sau đó 5 phút thì nó biến thành một cuộc chiến theo đúng nghĩa đen , có vẻ Lucy khơi mào trước vì cô đã đá vào chân Natsu , sau đó thì tung liên hoàn chưởng về phía cậu . Natsu biết thừa chuyện gì khiến cô hành động như thế : sự lo lắng về thời gian mà Lucy từng nói , và cả cái tên chết tiệt kia nữa . Vậy nên cậu chỉ tránh và đỡ đòn , không phản lại cô , nhưng rồi Lucy cũng tát được vào má phải cậu , và bồi thêm một cú nữa vào mũi .

Yeah , cô ấy khi ghen thì vô cùng bạo lực , và nó đạt level đáng sợ .

- Mà đừng có mà nói gì với chị ấy nữa . - Gray nói , giọng ngao ngán . Cậu ta cũng hãi khi thấy hậu quả Natsu đang gánh .

- Không nói gì ? - Natsu thắc mắc . - Kiểu cách mặt đấy á ?

- Ừ . - Gray gật đầu chắc nịch .

- Sao lại trẻ con thế , tao không làm đâu . - Natsu lắc đầu , khề nhú mày .

- Đây là lỗi của Lucy-senpai , mày nên làm thế để chị ấy biết lỗi đi . - Gray lạnh giọng . - Chứ cứ thế này thì ... có ngày mày nhập viện cho mà xem .

- Haiz ... - Natsu thở dài , dù không thích kế hoạch này lắm nhưng cũng đành phải đồng ý thôi . Cậu cũng muốn sửa đổi tật xấu đáng sợ này của Lucy nữa . - Được rồi .

Ở lớp 12-5 , cũng có hai cô nàng đang ngồi đàm đạo về cùng vấn đề với Natsu và Gray . Nhưng hơi khác một chút .

- Hả là nổi điên CHỈ vì một cái tên bình thường . - Levy cần nhần .

- Đây đâu phải lỗi của tớ khi mà cái tên đó quá giống tên con gái ! Tớ đâu biết đó là con trai ! - Lucy cố phản biện .

- Kể cả thế thì cậu đánh Natsu như vậy là không chấp nhận được ! - Levy lườm Lucy một cái sắc lẹm . - Nói chung là cậu phải đi xin lỗi thằng bé đi , thật đấy . Và đừng có bao giờ tái phạm hành động này .

- Tớ biết rồi ... - Lucy ủ rũ .

Và thế là cả ngày hôm đó , Lucy cứ đứng trực trước cửa phòng học của lớp 11-1 , chỉ để chờ Natsu ra ngoài nhưng cậu lại cứ ngồi lì một chỗ , đến tiết văn cũng cấm rẽ ở lớp chứ không chịu ra ngoài . Lucy dần dần hiểu ra rằng Natsu đang cố tránh mặt cô . Vậy nên Lucy thất thểu về lớp , chờ đến giờ ra chơi thì quay ra rình Natsu sau . Nhưng dù cho có cố chạy nhanh hết mức có thể , Lucy vẫn bị mất dấu Natsu ở giờ giải lao . Bây giờ thì đúng là Natsu giận thật rồi , cô phải làm sao bây giờ ?

Cả ngày không thấy Natsu đâu , nên Lucy liền vác cặp sánh ra hóng trước cổng trường . Natsu cả ngày nay dù rất muốn nói chuyện với Lucy , nhưng vì mong muốn Lucy cải tà quy chính nên quyết định cho cô ăn cả yến bơ to đùng . Khi tan học , cậu thấy bóng dáng của cô đang đứng ở cổng trường , dù rất muốn dừng lại , nhưng rồi Natsu lại quyết định đi thẳng .

Lucy thấy Natsu lướt qua mình hờ hững như vậy thì hụt hẫng lắm , nhưng cô muốn làm lành với Natsu , nên nhất quyết đuổi theo . Chỉ tội Natsu đi nhanh quá , cô không theo kịp được . Mà cô còn đang bị đau bụng này . Chán nản , Lucy ngồi thụp xuống , phụng phịu như sắp khóc vậy . Lucy từ ngày có Natsu đã bèo đi nhiều rồi .

Chợt có ai đó cốc nhẹ lên đầu Lucy khiến cô ngẩng mặt lên .

- Em quên chưa lấy lời xin lỗi của chị . - Natsu nói .

Thấy thế , Lucy đứng bật dậy , cuống quýt nắm lấy tay Natsu như thể sợ cậu lại đi mất .

- Chế xin lỗi . - Lucy rưng rưng .

- Chưa chưa ? - Natsu hỏi , cậu đưa tay xoa đầu Lucy .

- Chưa rồi . - Lucy gật đầu .

Thế là hòa , đôi trẻ lại dắt tay nhau tong tườ đi về nhà .

30. Chap 30 : Natsu Sau Khi Lucy Đi

- Thế ... chị lên đường nhé ! - Natsu đứng nghiêm túc , tay đưa lên đầu chào theo nghi thức của quân đội . - Chúc chị có những ngày vui vẻ ở bệnh viện .

- Ủ , chế đi đây ! Học tốt nhé , nhất là môn Văn .- Lucy cũng chào lại Natsu y hệt như thế , khác mỗi lời chào .

Sau nghi thức chào nhau đầy long trọng , Lucy leo lên chiếc taxi . Khi xe đã phóng được đoạn , Lucy còn hạ kính xe , lộ đầu ra nhắc nhở Natsu .

- Phải đến thăm chế đây ! - Lucy nói lớn .

- Em biết rồi . - Natsu đáp lại . Cậu nhìn chiếc xe mãi cho đến khi nó đi khuất , sau đó mới quay trở vào trường .

Lucy sau khi đến trường làm thủ tục rút hồ sơ thì đã ra đi hoành tráng , cô nàng còn làm quà chia tay bằng cách hack trang web trường , để rồi khi mở trang web lên thì chỉ thấy hình đầu lâu xương chéo vào dòng chữ “Good bye , bitches” . Cô nàng còn đột nhập phòng truyền thông , phát cả list nhạc EDM , khi đi không quên khoá cửa lại bằng ổ khoá cô tậ được . Cả một lũ học sinh trong trường cứ nháo nhào hét cả lên , chúng nó không hiểu vì sao Lucy lại ra đi như thế . Natsu dính chương nhiều nhất , cậu bị cả đám vây lấy chỉ để tra hỏi về Lucy .

- Chị ý chỉ chuyển đi học trường khác , thế thôi . - Natsu gằn giọng , cậu bắn cho lũ học sinh xung quanh ánh nhìn hình bom nguyên tử .

- Khổ thân hiệu trưởng trường đó rồi . - Một học sinh nào đó ngán ngẩm .

Chỉ có Natsu , Levy , Juvia , Gray , cô Crystal và cô Rika là biết được chuyện bệnh tình của Lucy . Tất cả đều thống nhất rằng khi có người hỏi thì sẽ trả lời rằng Lucy chuyển trường . Lucy trông vậy nhưng cũng có sĩ diện đấy , cô nàng nhất quyết không muốn tiết lộ cho mọi người biết về bệnh của mình , vì cô sợ cô sẽ bị thương hại . Có điều thông tin Lucy là người mang giọng ca thiên thần đã được công bố , vậy nên đã có hàng tá nam sinh suy sụp .

Hôm sau , Natsu đến trường một mình , trốn học một mình , ăn một mình . Cậu cũng có bạn bè xung quanh , nhưng khi không có Lucy ở đây , thật sự rất cô đơn đấy . Cuối cùng , Natsu đi đến phòng y tế , và cậu nhận ra cô Crystal đang sửa soạn ra đi .

- Cô cũng đi à ? - Natsu đứng dựa vào cửa phòng y tế nhìn cô Crystal .

- Chuyên môn của cô vốn là bác sĩ ở bệnh viện mà . Chẳng qua cô muốn nhàn hạ , và bố mẹ Lucy cũng có lời nhờ cô ở đây theo dõi Lucy nên cô mới nhận việc . Bây giờ Lucy đã vào viện , thì mai cô sẽ vào viện theo con bé . - Cô Crystal trả lời . Cô đang cất mấy đồ dùng trên bàn vào trong cái thùng các tông .

- Em nhờ cô chăm sóc cho chị ấy chu đáo ạ . - Natsu cúi đầu .

- Trách nhiệm của cô mà , cứ yên tâm . - Cô Crystal đưa một tay lên xoa đầu Natsu .

- À mà cô ơi ? - Natsu lại gọi .

- Hả ? - Cô Crystal đáp lời .
- Cô với cô Rika yêu nhau thật à ? - Natsu tỉnh bơ .
- Bộp ... - Cô Crystal làm thùng đồ bê trên tay rơi xuống .
- Thế là thật rồi . - Natsu cười hớn hở .
- Đúng là như thế . - Cô Crystal nhặt thùng đồ lên , rồi ra khỏi phòng y tế . Trước khi rời đi , cô còn quay lại mỉm cười với cậu . - Cô rất bằng lòng với quyết định của mình . Cô đi đây , ở lại giữ gìn sức khoẻ nhé .
- Em chào cô . - Natsu nói rồi quay lại về lớp mình .

Vậy là từ đó , Natsu sống một cuộc sống học đường không thể nào thiếu muối hơn . Cậu đến trường , học điên cuồng , rồi tranh thủ học mọi lúc mọi nơi . Cuối cùng Natsu cũng có thể thành thạo với môn văn . Rồi khi về đến nhà , cậu lại học . Các thầy cô cho Natsu vào đội tuyển toán , trong khi cậu cũng đang tập luyện bóng rổ để thi thành phố , nên bây giờ thần kinh Natsu căng như dây đàn . Một nhọc khủng khiếp .

- Cậu cũng có thể tạm thời nghỉ ở đội bóng để tập trung học mà . - Lucy lo lắng nhìn khuôn mặt gấu trúc của Natsu .

- Không được chị ạ . - Natsu thở dài . - Em được đánh giá là trụ cột của đội , nên nếu rút thì đội bóng sẽ không ổn . Đội tuyển thì chắc chắn là không thể rồi .

Nói đến đây , Natsu gục đầu xuống .

- Alo ? Ngủ luôn rồi hả ? - Lucy ngẩn người .

Rồi cô thở dài , giai đoạn này rất khó khăn cho Natsu mà , nên thông cảm cho thằng bé thôi . Nghĩ vậy nên Lucy tắt webcam , gõ tin nhắn gửi cho Natsu .

- “Chế hiểu cậu cần nghỉ ngơi , nên hãy quan tâm cho bản thân hơn đi nhé . Hôm nào rảnh thì ta nói chuyện sau ha :v .”

- “Mà nhân tiện , chế thích cậu lắm .”

Rồi cô cũng tắt laptop và đi ngủ . Lucy hơi buồn vì mới nói chuyện với Natsu được có 10 phút sau cả tuần không liên lạc mà thằng nhóc đã gục ngã rồi , nhưng đành chịu thôi vậy . Natsu đang chịu áp lực khá lớn đấy .

Sáng hôm sau , Natsu lơ ngơ tỉnh dậy . Cậu nhìn đồng hồ , rồi giật mình nhận ra mình đã ngủ thâu đêm , gục ngay khi đang nói chuyện với Lucy . Chết tiệt thật , bức không chịu được , không thể tin là cậu đã lãng phí một buổi tối rảnh rỗi của mình .

Rồi Natsu đọc tin nhắn của Lucy . Cậu chẳng thấy tội lỗi khi đọc tin nhắn trước , và thấy ngượng ngùng khi đọc tin nhắn sau .

- “Em biết rồi , xin lỗi chị vì đã ngủ quên . Và em cũng thích chị .”

Thế là hoà nhau nhé .

Rồi Natsu vừa gội đầu vừa vào phòng tắm làm vệ sinh cá nhân , sau đó đến trường để bắt đầu một ngày vô vị . Còn 2 ngày nữa là thi đội tuyển toán xong , ngay sau đó là thi đấu bóng rổ . Vì Natsu đã tham gia đội tuyển , cậu đã đánh bại các thí sinh khác và đang cố gắng giành giải cấp thành phố nên cậu được miễn thi học kì . Vậy cũng nhàn đi đôi chút , dù khá là buồn tẻ vì không có Lucy .

=> Chap này chỉ xoay quay Natsu , nên chap sau chỉ xoay quanh Lucy , chap sau nữa mới xoay quanh cả hai đứa :v

31. Chap 31 : Lucy Sau Khi Đi

Lucy bình tĩnh . Đập vào mắt cô là khung cửa sổ ngập tràn ánh nắng . Cô nhanh chóng nhớ ra mình đang ở bệnh viện . Ara , chán thật .

Vào bệnh viện thì bị gò bó hơn lúc còn ở trường , vì không thể tự do chạy nhảy được nữa mà phải ở yên trong phòng , tự giải trí bằng việc nào đó cho đến khi bác sĩ tới khám , hoặc không thì đi dạo quanh khuôn viên bệnh viện rồi trở về phòng theo giờ quy định . Nhặt nhèo khủng khiếp . Nhưng cũng nhờ thế mà Lucy cũng có nhiều thời gian để viết nên một câu chuyện mới . Cô đã viết được 5 chương chỉ trong 3 ngày , nên chắc chắn tiểu thuyết mới này sẽ sớm hoàn thành thôi . Ngoài việc viết bản thảo , Lucy còn có những thú vui khác như nghe nhạc , xem TV , chơi game và đọc sách . Những thú vui giản dị đó đã hoàn toàn thay thế cho những ngày tung hoành của Lucy .

Theo Lucy , bệnh viện là nơi thuần hoá một người bình thường thành kẻ ngẩn ngơ .

Và đây cũng là nơi nhàm chán nhất vì không có Natsu . Thăng bé đang bận bù đầu với thi cử và luyện tập , nên có lẽ phải chờ thêm thời gian nữa mới có thể nói chuyện với nhau . Buồn thật đấy .

Tiếng gõ cửa vang lên . Cô Crystal cầm tập tài liệu đứng chờ ở cửa . Lucy nhanh chóng tắt cái loa đang phát EDM giật đùng đùng , rồi cất gọn mấy quyển sách lên tủ kê ở đầu giường .

- Cô vào đi ạ . - Lucy cười nói .

- Hôm nay em thấy sao hả , vẫn chán à ? - Cô Crystal mỉm cười lên tiếng .

- Em đang chết dần chết mòn trong cái lãng tã trắng toát này đây . - Lucy than thở .

- Thôi nào , em có thể ra ngoài và kết bạn với những bệnh nhân khác mà . - Cô Crystal động viên .

- Em không muốn kết bạn với những người giống như mình . - Lucy nhú mày rồi thở dài . - Khi nhìn họ , em có cảm giác như mình đang nhìn thấy chính mình trong tương lai . Và nó chẳng tốt đẹp gì hết .

- Vậy thì em hãy cố gắng chờ cho đến khi trường Fairy Tail thi học kì xong . - Cô Crystal cười trừ . Lí do của Lucy thì cô hiểu , và cô thông cảm cho con bé .

- Cô này . - Lucy bắt đầu cười nham hiểm . - Bây giờ cô khám xong rồi , ca sau cô cũng được nghỉ ... Vậy thì cô ngồi lại nói chuyện với em một lúc có được không ?

- Ahh , được chứ . - Cô Crystal mỉm cười , rồi đặt tập hồ sơ sang một bên và kê ghế ngồi xuống bên cạnh giường của Lucy . - Vậy giờ ta sẽ nói chuyện gì nào ?

- Cô và cô Rika , ahihi ... - Lucy nham nhở .

- Cái con nhóc này ... - Cô Crystal ngại ngùng , mặt hồng hết cả lên nhưng vẫn cần nhẫn Lucy . - Dừng tai lên mà nghe đây .

Vậy là cô Crystal bắt đầu kể . Cô gặp Rika đang tự xử lí bàn tay bị dính keo của mình trong phòng ỷ , đúng hôm đầu tiên Rika đến đây . Cô đã trợ giúp Rika , rồi hai người bắt đầu trò chuyện nhiều hơn từ dạo đó , rồi gặp gỡ nhau nhiều hơn , và nhận ra những điểm tương đồng của cả hai . Cứ thế thì dần dần cảm nắng nhau thôi . Cô Crystal vốn rất nghiêm túc , nhưng thì thoáng cũng rất thích làm trò . Cô Rika thì sôi nổi , năng động , chỉ nghiêm túc khi làm việc . Và hai cô khi kết hợp với nhau thì không còn gì thích hợp hơn .

- Bao giờ thì cô mới công khai ạ ? - Lucy lên tiếng hỏi , trong đầu cô nàng đang nhen nhóm ý định viết truyện girl love .

- Có lẽ phải một thời gian nữa . - Cô Crystal mỉm cười dịu dàng . - Vì công việc của Rika , cô không thể công khai ngay mối quan hệ này được ngay , có lẽ phải thêm 1 năm nữa để Rika thu xếp việc từ chức mới có thể công khai .

- Vâng . - Lucy gật đầu . Cô hiểu mà . Rika-sensei là giáo viên , nên nếu chuyện với cô Crystal bị lộ thì người chịu bão dư luận nhiều nhất vẫn là cô Rika .

- Nhưng cô cũng không quan tâm chuyện đó lắm . - Cô Crystal lắc đầu nhè nhẹ , rồi cô nhìn Lucy và mỉm cười thật tươi . - Chỉ cần ở bên người mình yêu đã là điều tuyệt nhất rồi , đúng không ?

- Đúng là như vậy ạ . - Lucy mỉm cười lại .

Đúng lúc đó , có ai đó gõ cửa phòng . Khi Lucy nói “Mời vào” thì người đó mới mở cửa . Thật ngạc nhiên vì đó là cô Rika .

- Em biết là chị ở đây mà . - Cô Rika mừng rỡ nhìn cô Crystal và nói . - A chào em , Lucy .

- Chào cô ạ . - Lucy mỉm cười đáp lại .

- Vậy giờ cô phải về đây , mai nói chuyện nhé . - Cô Crystal đứng lên .

- Vâng ạ . - Lucy gật đầu . - Hai cô vui vẻ nhé .

Sau đó thì mọi thứ lại như cũ , Lucy lại đơn độc trong căn phòng bệnh . Để giết thời gian , Lucy lại tiếp tục ngồi viết bản thảo cho tiểu thuyết mới . Rồi đến 7 giờ tối , có y tá mang bữa tối đến , Lucy vừa ăn vừa xem TV , rồi lên mạng nhắn tin với bạn bè , nick của Natsu không sáng , nên Lucy cũng tắt máy luôn . Rồi cô làm vệ sinh cá nhân , và đi ngủ ngay sau đó .

Thế là kết thúc một tuần nhạt nhẽo , vô vị , buồn tẻ và chán ngắt ở bệnh viện . Còn một tuần nữa là Natsu rảnh rồi , nên cô sẽ chờ .

2 ngày , rồi 3 ngày , rồi 5 ngày , rồi cuối đã kết thúc một tuần nữa . Natsu vẫn chưa đến , cậu nhóc chỉ để lại tin nhắn từ đầu tuần rằng “Cuối tuần này em sẽ đến .” . Nhưng hôm nay là chủ nhật rồi , vẫn chẳng thấy Natsu đâu .

Lucy ngồi xích đu trong khu vui chơi của bệnh nhi , vừa đung đưa vừa hát . Chán muốn chết luôn .

Chợt xích đu cô ngồi đột nhiên bị đẩy mạnh hơn , Lucy giật mình quay ra đằng sau nhìn . Vâng , còn ai vào đây nữa chứ .

- Em hơi lố tay . - Natsu cười xoa .

32. Chap 32 : Gặp Nhau

- Mou - Lucy lẩm nhẩm ở miệng , rồi cô lao đến , nhảy lên ôm chầm lấy Natsu . - Chế nhớ cậu đã man ý !!!

Cú nhảy của Lucy làm Natsu hơi mất thăng bằng , cậu hơi ngã ra đằng sau , nhưng rồi đã đứng thẳng lại . Và cậu cũng vòng tay ôm lấy Lucy .

- Em cũng nhớ chị . - Natsu thở phào nhẹ nhõm . - 2 tuần trôi chậm kinh ...

Lucy mỉm cười . Natsu nói đúng đấy , 2 tuần qua , thời gian cứ trôi chậm chạp như chó chạy qua đường , nó cứ khiến Lucy bồn chồn , hồi hộp đếm từng ngày cho đến khi kì thi học kì trôi qua . And finally ... Natsu đã đến thăm cô , thật bỏ 14 ngày ngoan hiền trong bệnh viện .

Đã ai nói là hai đứa này max tỉnh chưa nhỉ ? Chúng nó yêu nhau nhưng cứ tỉnh bơ , thể hiện tình cảm cũng chẳng ngượng ngùng gì hết .

- Chế rất muốn hôn cậu , nhưng ở đây có quá nhiều người đang nhìn chúng ta . - Lucy nói .

Tất nhiên là họ sẽ nhìn hai đứa , vì phải mất nghìn năm mới được thấy cảnh giai sinh đứng bế gái ở giữa khuôn viên bệnh viện .

- Tối luôn đề . - Natsu cười khẩy , rồi cậu chàng thả nhiên hôn cô nàng .

Tới đây thì ai cũng có thể tưởng tượng ra bối cảnh xung quanh thế nào rồi . Tất cả mọi người khả là sốc trước màn khoá môi táo bạo kia .

- - - - -

- Chế còn chẳng nhận ra cậu nữa . - Lucy khúc khích cười .

- Sao lại thế ? - Natsu nhăn mặt lại .

- Cậu bây giờ bạo ghê á . - Lucy lại tiếp tục cười . - Dám hôn chế trong khi xung quanh đầy người , nhất là với cái tư thế lúc đó ...

- Có sao đâu chứ . - Natsu trề môi , cậu càu nhàu .

- Thì có ai nói gì đâu . - Lucy đáp lại , hai má cô này giờ cứ ửng hồng .

Lucy ngồi trên giường bệnh , lưng tựa vào cái gối dựng ở thành giường , một tay cầm điện thoại , một tay gõ bàn phím laptop . Có vẻ như cô nàng đang hack một trang web đen nào đó . Còn Natsu thì ngồi thẳng thoir đọc báo , thỉnh thoảng có liếc mắt lên cái TV đang phát trực tiếp show diễn của Martin Garrix . Cả hai sau vài câu thoại thì tập trung vào việc riêng của mình , không ăn nhập lắm nhỉ ? Nhưng mà họ không như những cặp đôi khác , với họ , được ở gần nhau đã là đủ rồi . Vì tình trạng của họ , cũng không giống những người khác .

- Ấy zai ơi . - Lucy hack xong trang web thì chán bèn quay sang gạ gẫm Natsu .

- Hmm. - Natsu không lên tiếng , điều đó có nghĩa cậu đang tập trung đọc báo .

- Cho chế đọc báo với . - Lucy chun mũi lại làm một biểu cảm tức cười .

- Đây . - Natsu rút luôn một trang báo kẹp ra .

- Sao lại chỉ có mục phát sóng chương trình trên TV thế ? - Lucy quạu .

- Thì chị chỉ thích xem TV thôi còn gì . - Natsu bỏ tờ báo ra để nhìn Lucy , cậu khuyến mãi cho cô bạn gái nghịch ngợm một nụ cười “nhân ái” .

- Hứ ... - Lucy chẳng thèm đôi co với Natsu nữa , mệt rồi . - À quên , đội bóng thi thổ sao rồi ?

- Giải nhì thôi . - Natsu thở dài .

Chợt một tiếng vỗ tay vang lên . Natsu khó hiểu nhìn Lucy .

- Trường mình chưa bao giờ qua được vòng gửi x... à nhầm vòng loại , vậy nên lần này cậu đã làm rất tốt rồi . Xem ra cậu cũng khá hợp với vai trò thủ lĩnh đấy chứ . - Lucy cười tươi tắn . - Năm sau cố gắng lên nhé .

- Em biết rồi . - Natsu cũng cười đáp lại . - Khoe chút thôi , kì này em hạng nhất rồi .

- Qua được văn rồi à ? - Lucy mừng rỡ .

- Yep . 9,0 văn đấy nhé , thanh niên soán ngôi em ngày nào được có 8,7 thôi . - Natsu phồng mũi tự hào .

- Zai giỏi lắm . - Lucy đưa tay xoa đầu Natsu , ánh mắt vui vẻ những có lẫn chút gì đó tiếc nuối .

Cùng lúc đó , cô Crystal đẩy cửa đi vào cùng một xe đẩy toàn thuốc với các dụng cụ y tế .

- Ô , Natsu hôm nay đến à ? Chào em . - Cô mỉm cười nhẹ nhàng .

- Em chào cô . - Natsu cười lại . - Cô Rika sao rồi ạ ?

- Để xem nào ... - Cô Crystal đưa tay lên nhìn đồng hồ . - Giờ này có lẽ Riri đang tập yoga trong văn phòng .

- Tập yoga á ? - Natsu và Lucy đồng thanh , cả hai cùng tròn mắt .

- Chính xác . - Cô Crystal vừa đáp vừa chuẩn bị tiêm thuốc cho Lucy . - Còn nhiều lắm , khi nào rảnh cô kể cho . À , tất nhiên là có qua có lại nhà .

- Èoooo . - Natsu và Lucy lại đồng thanh tập 2 .

- Mà ... Hôm nay trời đẹp lắm , Lucy cũng tiêm thuốc xong rồi . Natsu , sao em không dẫn Lucy ra ngoài chơi đi ? - Cô Crystal nhìn ra ngoài cửa sổ . Ngoài đó , trên bầu trời xanh thẳm là những đám mây trắng bồng bênh trôi và có những làn gió thổi mát lạnh . - Lucy chắc sắp chết dí trong cái lồng này rồi .

- Đi ! Đi ! Đi ! - Lucy như trẻ con lên ba , kéo kéo tay áo Natsu .

- Rồi , nào thì đi . Chị đi thay quần áo đi . - Natsu nói .

Chỉ chờ có thế , Lucy phóng vèo vào nhà tắm .

Ngay khi cửa nhà tắm đóng lại , cô Crystal lập tức lấy điều khiển TV bật âm lượng to lên , và huých tay Natsu .

- Nghe cho kĩ , vì cô chỉ nói một lần thôi . - Cô Crystal thì thầm . - Bệnh của Lucy có lẽ sẽ phải điều trị bằng hoá trị trong thời gian tới . Mà hoá trị thì ... Chỉ có thể kéo dài sự sống cho Lucy thôi . Vậy nên trước khi đó , em hãy giúp Lucy làm tất cả mọi điều con bé muốn làm nhé .

Natsu lặng lẽ gật đầu . Không ngờ cái ngày này đến nhanh quá . Dù đã xác định tư tưởng từ trước , thì cậu vẫn thấy rất buồn .

Natsu đưa Lucy đi khắp nơi , đã 2 tuần rồi mới được trở về thế giới bên ngoài , nên Lucy có vẻ thích thú lắm , cô cứ kéo cậu đi khắp nơi , chỗ nào cũng ùa vào rồi thích thú như thể mới nhìn thấy lần đầu . Trong khi đó , Natsu cứ suy nghĩ mãi về lời của cô Crystal . Trong thời gian tới , bất kể lúc nào , cậu cũng phải khiến Lucy vui vẻ - vì cậu không biết thời gian chính xác của việc điều trị . Theo những gì cậu biết , hoá trị - phương pháp có thể chữa cho một bệnh nhân ung thư cũng sẽ trở tài bằng cách khiến bệnh nhân héo mòn . Có lẽ Lucy cũng đã chuẩn bị tâm lí từ trước , cậu chưa bao giờ thấy cô buồn rầu với căn bệnh quái ác của mình cả .

Và Natsu nở một nụ cười nhẹ .

Lucy quả là một cô gái phi thường .

Cậu bước đến , khoác vai Lucy và mỉm cười với cô .

- Cô Crystal gọi rồi , ta về thôi . - Natsu nói .

Trong phòng bệnh của Lucy , khi đã khám và uống thuốc xong , Lucy và Natsu lại chìm vào dòng suy nghĩ của riêng mình . Không người nào biết đối phương nghĩ gì cả .

“Buồn ngủ quá .” - Lucy nghĩ thầm , rồi cô định cất giọng nói với Natsu . - Chế buồn ng...

Mà khoan , thẳng bé ngủ từ đời nào rồi .

- Ê . - Lucy hồn nhiên búng vào trán Natsu .

- Huh ? - Cậu chàng ngáp dài .

- Buồn ngủ thì lên giường mà nằm này . - Lucy nói .

- Chị còn nằm nữa mà . - Natsu trả lời .

- Bọn mình nằm chung . - Lucy đáp tỉnh bơ .

- Được hả ? - Natsu giật mình , cậu tỉnh cả ngủ .

- Có sao đâu . - Lucy nhích sang một bên chờ chỗ cho Natsu , rồi cô võ xuống phần nệm . - Nào .

Nhưng Natsu cứ có vẻ tần ngần . Và Lucy tinh nghịch của chúng ta lại bắt đầu rồi đây .

- Có sao đâu , cậu đã suất ... làm ... cái chuyện đó với chế rồi còn gì . - Lucy che miệng , khúc khích cười kiểu giả tạo .

- Cái đó ! - Natsu sững sờ lên , rồi lại ngượng ngùng úp mặt vào hai lòng bàn tay . - Hôm đấy là do em không kiểm chế được . Em xin lỗi . Hơn nữa ... chị lại có vẻ không phản ứng nên em mới lần tới ... Em xin lỗi .

Lucy mở to mắt ngạc nhiên . Tên nhóc này ngáo thật , mới hôm đó ... À thôi đúng rồi , mấy cái viên kẹo chocolate tặng kèm khi hai người ngồi uống cà phê ở đó là loại có cồn . Bảo sao ... Có vẻ cậu kouhai này không nhận ra .

- Việc gì phải xin lỗi ? Không sao đâu . - Lucy cười nhẹ . - Hôm đó cả hai chúng ta đã ăn phải chocolate có cồn , nên không tỉnh táo là đúng . Dù là chế cũng hơi ngạc nhiên ...

- Haizz ... - Natsu thở phào , có vẻ cậu vẫn chưa thấy hết tội lỗi đâu .

- Thế có lên đây nằm không hả ? - Lucy không ngồi chờ nữa , cô nằm xuống luôn .

Natsu cười khì khì , rồi cậu tháo giày và leo lên giường nằm cùng Lucy . Cả hai nhanh chóng ngủ thiếp đi ngay sau đó , có vẻ họ đã thấm mệt sau mấy tiếng đồng hồ đi chơi bên ngoài .

Một khoảng giờ nào đấy , cô Rika rón rén mở cửa phòng bệnh của Lucy . Cô cứ chắc mẫm là Crystal sẽ ngồi ở đấy , tán gẫu với Lucy . Nhưng lần này thì không , chỉ có hai đứa học sinh của mình đang nằm ngủ cùng nhau trên giường . Cậu con trai còn để một tay cho cô nàng kia gối lên cơ mà .

Cô Rika cười thầm , cô rón rén tiến gần đến giường , rút điện thoại ra chụp ảnh . Crystal nhất định sẽ thích lắm . Dù sao thì Crystal cũng đang làm một món quà nhỏ cho hai đứa mà , nhất định cái này sẽ cần thiết đây .

- Ara , đến rồi hả ? - Cô Crystal từ bên ngoài gõ đầu vào .

- Chụp cho chị thêm 1 shot rồi này . - Cô Rika giơ điện thoại lên , miệng cười tươi .

- Hmm hmm . - Cô Crystal cười khẽ , rồi tiến đến bên cạnh cô Rika , hôn nhẹ lên má cô ấy . - Cảm ơn em .

Và cô y tá của chúng ta quay lưng đi thẳng , bỏ lại cô người tình có-lẽ-sẽ-cười đứng đơ tại trận .

- Thế em không muốn đến nơi nào riêng tư hơn à ? - Cô Crystal quay lại , hỏi đều cô Rika .

- Mou , tất nhiên là có rồi . - Cô Rika nhanh chóng đi theo , không quên đóng cửa phòng lại .

33. Chap 33 : Thú Vui Mùa Đông

Lucy nhìn ra ngoài cửa sổ , tuyết đã bắt đầu rơi từ hôm qua , đến nay khi nhìn ra ngoài thì muôn vật đã ngập trong sắc trắng tinh khôi của tuyết . Không biết tuyết dày thế này thì Natsu có đến được hay không nữa , đạp xe đạp giờ này chắc khóc ra tiếng Mán .

- Cô Crys ơi . - Lucy quay lại , gọi bà bác sĩ đang ngồi khoanh chân trên ghế , vừa ăn bím bím vừa chat facebook .

- Ôi . - Cô Crys lơ đãng đáp lại .

- Hôm nay trường mình được nghỉ không ạ ? - Lucy hỏi .

- Hôm nay âm 8 độ , ừ được nghỉ em ạ . - Cô Crys đáp lại , rồi nói đều Lucy . - Sao ? Nhớ quá rồi à ?

- Xì ... Em thềm vào . - Lucy nhăn mặt , tỏ thái độ với cô Crystal . - Mà cô Rika có đến được đây không ạ ?

- Có chứ , đang chuẩn bị đến này . - Cô Crystal mỉm cười lớn lên .

- Chốc nữa nếu bọn bạn em đến , hai cô tham gia chơi cùng nhé . - Lucy đề nghị . - Em rất vui nếu có hai cô cùng chơi .

- Oh , nếu vậy ... cô rất vui . - Cô Crystal mừng hóm , cứ gật đầu lia lịa . - Riri lâu rồi chưa được nghỉ ngơi , có lẽ hôm nay sẽ vui lắm nếu được chơi cùng mấy đứa .

Lucy mỉm cười . Cô Crystal và cô Rika một người 28 , một người 26 rồi mà cứ như trẻ con vậy .

Một lúc sau , Natsu , Gray , Juvia và Levy ủa vào , người ai cũng dính đầy những hạt tuyết trắng . Có vẻ như tất cả đều đã chạy nhanh đến đây vì họ vẫn còn thở hồng hộc . Cả bốn cô cậu nhìn Lucy với ánh mắt rưng rưng , rồi tất cả òa lên .

- Tỷ ơi !!

- Con dở !

- Senpai !

- My girlfriend !!!

Cả bốn đứa lập tức bay vào ôm cô thật chặt làm Lucy nghẹt thở . Thật là , 3 đứa kia lâu không gặp thì ôm ấp thế là đúng , nhưng tại sao Natsu còn tham gia làm cái quái gì không biết ? Hàn huyên một hồi lâu thì cửa phòng mở ra , là cô Rika cũng đến góp vui . Lucy chỉ cần thế này , cô kéo tất cả mọi người ra ngoài , đến khuôn viên sân sau của bệnh viện để có thể vui chơi .

- Với cái lượng tuyết dồi dào như thế này thì không cần lo nghĩ gì nữa rồi . - Lucy vừa nặn một quả bóng tuyết vừa nói . - Ném tuyết đê các bạn !!!

Rồi cô ném thẳng vào người Natsu . Natsu liền vo tròn một nắm tuyết ném lại , nhưng Lucy nhanh hơn đã kéo Levy ra chịu đòn thay . Vậy là Levy liền ném tuyết trả thù Natsu , nhưng cậu chàng chạy nhanh nên không bị dính , chỗ tuyết kia bay thẳng vào Gray .

- Anh Gray cựa em - Juvia gào toáng lên , rồi tung chưởng về phía mọi người còn lại .

Cả hai cô giáo của chúng ta cũng đều bị dính , và các cô cũng ủa vào chơi hết mình . Lucy rón rén đi ra sau hai cô , và cô nàng đẩy cô Crystal một phát . Vâng , thế là cô Crystal ngã nhào , nằm đè lên người cô Rika . Natsu thấy vậy cũng hùa theo , cậu tháo áo khoác mình ra vứt xuống che kín nửa thân trên hai cô .

- Nhanh lên các cô ạ , trời lạnh lắm uhuhu ... - Lucy nói kháy .

Không biết hai người dưới cái áo khoác kia đã làm gì , mà khi trở dậy thì mặt cả hai có vẻ tỉnh táo và hài lòng hơn hẳn . Natsu và Lucy chỉ nhìn nhau và cười , còn 3 kẻ ngoài cuộc kia cứ ngơ ra . Chờ đến khi chúng nó tốt nghiệp hết đã , thì mới có cơ may được biết chuyện .

- Không ngờ cả Lucy và Natsu đều là fan bách nha . - Juvia ríu rít nói .

- Ờ thì ... cũng đại loại thế . - Natsu cười trừ .

- Tổ thì lại là hủ nữ , nhiều khi hay mơ mộng chuyện của anh Gray với anh hàng xóm Lyon . - Juvia hồn nhiên giới thiệu bản thân .

- Cô nói cái quần gì cơ ? - Gray loạn lê . - Ship tôi với lão đàn đó à ?

- Hủ nữ chỉ thế thôi ku , chấp nhận đi . - Cô Rika xỉa xối .

Gray im lặng , ngâm bồ hòn làm ngọt . Cô Rika đã ra tay cứu trợ cho Juvia thì sao mà cãi được nữa ... Chỉ có điều thật khó chịu khi nghĩ đến chuyện mình bị ship với một thằng đực rựa .

Chán ném tuyết thì cả đám chuyển sang nặn người tuyết . Mỗi người nặn một chú người tuyết nhỏ bé xinh xinh , trừ Natsu và Lucy hợp tác với nhau nặn ra một ông người tuyết vừa to cao lại vừa béo .

- Mệt thằng này trì độn quá , cần thêm cái kính cho tri thức . - Lucy nhận xét .

- Đây . - Natsu giật cái kính của cô Crystal , rồi đưa cho Lucy .

Cô nàng nhận lấy , và gài vào cái mặt người tuyết . Cũng không tệ .

- À , Natsu này . - Lucy nhìn Natsu .

Cậu chàng trở nên cảnh giác . Lucy lại sắp bày trò gì rồi đây !

- Đi bấm chuông cửa thôi ! - Lucy cười nói rồi kéo Natsu đi một mạch . - Nhanh lên nào !

- Thôi xong rồi . - Levy phì cười . - Quả này nhất định sẽ có biến đây .

Vừa nói dứt lời thì chiếc mũ màu cam đội trên đầu cô bị gió thổi bay đi , nhưng không ngờ nó lại đáp trúng mặt một thanh niên có vẻ bặm trợn .

- Toi rồi mạ ơi ... - Lucy rùng mình khi hắn ta lấy chiếc mũ ra khỏi mặt mình . Hắn ta ... hình như là một tên côn đồ rất có tiếng ở Magnolia này ...

- Cẩn thận chứ . - Trái với những vẻ mặt tượng của Levy , hắn ta chỉ chụp cái mũ lên đầu cô , nhẹ nhàng buông một câu nhắc nhở rồi rời đi .

- A ... - Levy bối rối không nói nên lời . Cô không biết người đó sau này sẽ gắn chặt với cuộc đời cô bởi một sự cố kì lạ .

Trở lại với cặp Lucy và Natsu , cả hai cô cậu ó vẻ rất thích thú với trò này . Họ cứ chạy đến từng nhà một , bấm chuông 3 lần rồi chạy biến đi , hơi mệt , nhưng mà cũng khá là vui đấy chứ !

Bất chợt Lucy dừng lại . Cô thở không ra hơi .

- Được rồi , lên nào . - Natsu trông thấy vậy thì hiểu ý ngay , cậu cúi người xuống trước Lucy .

- Còn một nhà nữa . - Lucy nói . - Trèo nốt rồi cậu công chế sau cũng được .

- Ấy , cứ lên đi . Em đủ khoẻ để chạy khi công chị đấy . - Natsu nói .

Thế là Lucy trèo lên luôn . Natsu cũng Lucy đến cái nhà bề thế nhất khu phố , nhấn chuông liên hồi . Ai ngờ đang bấm thì thấy tiếng cửa mở , cu cậu cuống cuống chạy vào đi . Đằng sau lưng vẫn vang vọng tràng cười đồng của ông chủ nhà béo mập .

Nhưng đang chạy thì Natsu bị vấp chân , cậu ngã lăn ra đất khiến Lucy ngã theo , gần đó lại có một đoạn dốc ngắn và thoải nên cả hai cô cậu cùng bị lăn xuống dốc .

- Fucking awesome !!! - Lucy vui cười thích chí .

Phân cảnh cuối cùng , Lucy ngã lăn vào người Natsu - người “hạ cánh” trước .

- Vui chưa ? - Natsu thở hắt ra , cậu chàng cười tươi rói .

- Chế cực vui . - Lucy cười khì .

Và rồi Natsu kéo Lucy lại gần , đặt lên môi cô một nụ hôn .

- Chế mon những ngày này có thể kéo dài mãi . - Lucy lằm bằm .

- Chị nói gì cơ ? - Natsu hỏi .

- Không , không có gì . - Lucy trả lời , cô áp mái đầu lên người cậu . - Chỉ là ... cậu có nhớ đường về bệnh viện không ?

- O ... ?????

=> Thông báo nho nhỏ là khi mình được 444 followers , mình sẽ up một oneshot NaLu là “Quy y” . Mong các bạn sẽ đón đọc và ủng hộ nó T v T

=> Chap này hơi nhàm nhĩ ? Thôi để chap sau mình sẽ bù cho T v T

34. Chap 34 : Không Ở Bên Cạnh

Natsu ngồi trong phòng bệnh của Lucy , lơ đãng đưa mắt nhìn ra cửa sổ . Bầu trời mùa đông luôn mang những sắc thái ảm đạm , nhưng hôm nay có vẻ tươi sáng hơn mọi ngày . Tuyết cũng không còn rơi nữa . Nhưng thời gian gian để cậu được ở bên Lucy thì đang bị rút ngắn dần dần .

Natsu lại nhìn về phía giường bệnh , Lucy đang nằm đó , ngủ mê mết . Có lẽ do liều thuốc tiêm hôm nay hơi nặng , cơ thể cô chưa quen . Tuy chưa được điều trị bằng hoá chất , nhưng Lucy đang gầy đi nhiều , mái tóc vàng óng ả cũng xơ xác hơn trước và tất nhiên là cô cũng không còn đủ sức để tiếp tục những trò quậy phá nức tiếng ngày xưa nữa rồi .

Natsu thở dài . Cậu ước gì thời gian ngưng đọng lại , để cậu được ở cạnh Lucy nhiều hơn nữa .

Chợt điện thoại Natsu kêu lên , cậu liền đi ra ngoài nghe , tránh làm phiền giấc ngủ của cô nàng .

- Anh mày đây , chuẩn bị quần áo đi rồi ra sân bay ngay nhanh lên . - Giọng một người con trai vọng ra từ máy .

- Zeref hả ? Có chuyện gì mà gấp gáp thế ? - Nghe thấy giọng lo lắng đó , Natsu cũng hoảng theo .

- Bố đang ốm nặng rồi , nhanh lên đi . - Người đó nói nhanh , giọng hơi gắt . Rồi anh ta cúp máy .

Natsu cũng cuống cuống theo , cậu vội vàng nhấn gọi cho cô Crystal .

- Cô đây , có chuyện gì thế ? - Cô Crystal nhanh chóng đáp lại .

- Cô à , bây giờ ở nhà em có chuyện gấp , chắc phải đi mất vài ngày , phiền cô trông chừng senpai , lúc nào chị ấy dậy thì cô giải thích giúp em nhé . - Natsu bấm rap , rồi tắt máy luôn và lao đi . Cậu đang ngồi trên đồng lửa vì lo cho tình hình của bố mình .

- Chắc hệ trọng lắm mới vội như thế . - Cô Crystal phỏng đoán , rồi cô xua tay , tiếp tục công việc của mình .

Khi tỉnh dậy , Lucy đã không thấy Natsu ở bên cạnh nữa . Gọi điện thì cậu chàng cũng không nghe máy nốt . Đang chuẩn bị cầu khẩn thì cô Crystal mở cửa đi vào , và cô đã trình bày lí do của Natsu cho Lucy nghe . Lucy buồn ra mặt , phụng phịu như muốn khóc .

Hôm sau , cô Crystal lại gõ cửa phòng để tiêm thuốc cho Lucy , nhưng vừa mới gõ một lần , Lucy đã lao ra như tên bắn .

- Em sao thế ? - Cô Crystal ngạc nhiên .

- Không ạ . - Lucy thở dài , rồi ủ rũ chui vào giường .

Cô Crystal còn để ý , hôm nay Lucy luôn cầm cái điện thoại , có tin nhắn , thông báo hay cuộc gọi đến là bật lên siêu tốc độ . Mà đáng ngạc nhiên hơn là con bé toàn bật kênh tin tức để nghe ngóng .

- Em lo cho Natsu thế cơ à ? - Cô Crystal khẽ cười .

Lucy chẳng nói gì , chỉ gật đầu cho phải phép .

Hôm sau , mới sáng ra , một cú điện thoại gọi đến làm tỉnh bật dậy nhanh hơn lò xo , cô chớp lấy cái điện thoại với tốc độ ánh sáng .

- Lucy đây . - Cô nói .

- Chị cầm máy nhanh ghê . - Natsu thở phào .

- Tình cờ thôi , chế đang ngồi chơi mà . - Lucy vừa trả lời vừa ngáp dài .

- May quá , em cứ tưởng mình lỡ đánh thức chị . - Natsu cười nhẹ . - Hôm qua bay mất 3 tiếng , xong về đến nhà bố em thì điện thoại lại hết pin , em quên không mang sạc mà gần nhà chẳng có cửa hàng tiện lợi nào cả . Em xin lỗi ...

- Chế hiểu mà ... - Lucy phì cười . Cái điện thoại đó của Natsu giờ ai còn dùng nữa đâu .

- Có lẽ em sẽ ở đây hai ngày nữa . - Natsu trả lời , giọng buồn buồn . - Mà , ở đây cũng có khá nhiều món ăn cổ truyền đấy , chị muốn ăn gì không ?
- Hừm ... Wagashi , Taiyaki , Dorayaki đi . À cả Mochi nữa . - Lucy nói một lèo .
- Toàn đồ ngọt thế hả ? Chị không sợ béo à ? - Trên mặt Natsu xuất hiện rất nhiều vạch đen .
- Sợ gì chứ . - Lucy phì cười trước thái độ của Natsu - mà cô cảm nhận được qua giọng nói của cậu .
- Thôi được rồi , em sẽ mua cho . - Natsu nói lại . - Mà em phải đi đây , tối nói chuyện nhé .
- Ừ . - Lucy gật đầu , rồi cô tắt máy .

Nhờ sự việc này xảy ra mà Lucy đã có thêm ý tưởng viết tiểu thuyết , cô liền ngồi vào bàn , bắt đầu soạn thảo với tốc độ gõ phím cực nhanh . Cuốn tiểu thuyết đã viết gần hết rồi , chỉ còn hơn chục chương nữa là sẽ hoàn thành thôi . Lần này có lẽ Lucy sẽ viết HE , hoặc là OE nhưng nghiêng về phía HE một chút . Cuốn tiểu thuyết viết dở này cũng như mong muốn của Lucy lúc này vậy , cô muốn có một kết cục đẹp với Natsu .

Hôm nay là ngày Natsu trở về , Lucy ngồi ở khuôn viên bệnh viện chờ anh chàng sẵn từ sáng . Thế mà vẫn chưa thấy tăm hơi , đã chiều rồi mà . Hay là tối mới đến được ?

Cô lấy điện thoại ra , vào khung chat của mình với Natsu , bấm vào cái ảnh hôm qua Natsu gửi . Đó là ảnh cậu đang ngồi trước hiên nhà , xung quanh là vô vàn những con đom đóm đang toả sáng vàng nhạt . Mou ... Cô muốn nhìn thấy Natsu thật .

- Real version đây này , muốn ôm không ? - Người-mà-ai-cũng-biết-là-ai thả một túi đồ lớn xuống bên cạnh Lucy , rồi chống tay lên thành ghế mà cất giọng hỏi .

Lucy quay đầu lại , cô nhếch môi khiêu khích .

- Đương nhiên rồi .

35. Chap 35 : Màn Song Ca

Thông báo luôn kéo viết lên wall các bạn không để ý ==))) Hầu hết các fic là do mình viết chính , Crystal viết phụ - các bạn đều biết rồi . Tuy nhiên fic “Để tôi chỉ cho chị thấy” là của Crys lên ý tưởng và viết gần hết , mình chỉ tham gia viết vài chap thôi (arc cuối thì phần lớn là mình nhé , mình thích viết kết lắm ==)))~) . Và sau khi fic đó hoàn thành , Crys sẽ không tham gia viết cùng nữa . Vì vậy , tiến độ sẽ chậm hơn so với trước đó , các bạn thông cảm nhé :v

Ngày mai là lễ tổng kết năm học của Natsu . Nhanh thật đấy , mới đó mà 2 tháng đã trôi qua rồi . May là bệnh của Lucy chưa phát tác , nên cô vẫn đủ khoẻ mạnh để có thể đi ra ngoài , tuy nhiên Natsu nghe cô Crystal nói rằng trong tuần này Lucy sẽ được điều trị bằng phương pháp hoá trị ngay . Lucy tất nhiên đã biết , nên cô nằng ừ rừ mấy ngày nay rồi . Natsu tuy rất muốn ở lại bệnh viện chơi cùng Lucy cho khuấy khoả , tuy nhiên cậu chỉ ở được đến 6 giờ là cùng , vì hôm nay lớp cậu chàng có tổ chức liên hoan cuối năm , thẳng cảm đầu không được phép vắng mặt .

Lucy ở bệnh viện một mình thì chán muốn chết , cô nằng viết nốt cái chương cuối tiểu thuyết sao cho thật mỹ mãn , nhưng hơi mở một chút để người đọc có thể điều chỉnh cái kết theo tưởng tượng của chính mình . Kể ra cũng nhanh thật , mới có 3 tháng thôi mà đã xong bản thảo rồi . Một câu chuyện kể về mối tình kì lạ giữa hai con người trẻ , một chàng bác sĩ lạnh lùng , một nàng học sinh yếu ớt đang cố chống chọi lại bệnh tật , họ gặp nhau , rồi đến với nhau nhưng phải cùng đối mặt với biết bao khó khăn của cuộc sống . Biên tập và giám đốc nhà xuất bản đã đọc , và họ duyệt bản thảo ngay lập tức , thậm chí sẵn sàng cho đi

in ngay thành quyển . Lucy yêu cầu khi in xong phải gửi ngay cho cô một quyển , và họ đồng ý . Giờ thì cô được rảnh rồi thêm một thời gian rồi .

Mà thôi , tiếp tục viết thôi , biết đâu Lucy còn ít thời gian hơn cô tưởng ?

Vậy nên Lucy cắm mặt vào cái laptop cho đến tận tối . Khi cô Crystal chuẩn bị về , cô có ghé qua , và khá ngạc nhiên khi thấy Lucy vẫn chưa ăn mà chỉ tập trung soạn thảo văn bản với tốc độ gõ bàn phím siêu nhanh .

- Này , Lucy . - Cô Crystal khẽ gọi .

- Cô cứ nói đi ạ ? - Lucy trả lời , mắt vẫn không rời màn hình vi tính .

- Mai tổng kết rồi , em có về lại trường không ? - Cô lại nói .

- À ... nếu cô đưa em đi . - Lucy ranh mãnh .

- Ồ , mi giỏi lắm . Để mai cô đưa đi vậy . Giờ thì cô về đây , bye nhé . - Cô Crystal nói .

- Em chào cô . - Lucy đáp lại . - À cô ơi , cô từng học bên nước ngoài nhĩ ?

- Ủ , sao vậy ? - Cô Crystal đáp lại .

- Mai cô cho em mượn bộ đồng phục nhé , giả danh tí cũng chả chết ai . - Lucy cười ha hả .

- Khôn lắm cơ , được rồi để cô . Nhớ mai dậy sớm đấy .

- Vâng ạ .

Lucy tiếp tục gõ bàn phím , rồi sau đó đi ăn , rồi đi ngủ . Mou , cô mong đến ngày mai quá .

Sáng hôm sau , Natsu - MC chính của lễ tổng kết đnag cuồng cuồng trong hậu trường . Cậu ngủ quên , nên đến muộn , vả lại cậu còn chưa chuẩn bị gì hết . Hiện tại , Natsu đang chạy khắp nơi để chuẩn bị cho buổi lễ cùng mọi người , song song đó là chuẩn bị cho bản thân .

- Oya , Susu ơi ! - Cái giọng nghịch ngợm quen thuộc vang lên khiến tất thấy mọi người nổi da gà .

Natsu giật mình quay ngoắt lại , cậu thấy Lucy đang ở đó , mặc một bộ đồng phục của trường khác .

- Chị ở đây làm gì ? - Natsu hỏi .

- Tất nhiên là đến chơi với cậu rồi . - Lucy chui vào lòng Natsu ôm ấp , cô chẳng quan tâm gì đến xung quanh cả . Nhưng Natsu thì có , và mặt cậu đỏ bừng như quả cà chua .

- Này , thất lại cái cà vạt trước khi ra chứ . - Sau màn tình cảm thì Lucy trở lại thành một cô bạn gái đáng yêu biết quan tâm , cô đứng thất cà vạt cho Natsu , lại còn cầu nhàu cậu lôi thôi này nọ . - Chải lại tóc đi , rồi bù à . Sáng ra cậu không nhìn gương à ?

- Em quên khuấy đi mất . - Natsu trả lời .

- Ủ . - Lucy gật đầu , rồi quay ra xung quanh cười tươi . - Nhớ chị không nè ?

- Đại tỷ !!! - Các đàn em thân tín xúm vào , các thanh niên ngày trước bị Lucy hạ thì đứng hết ra một góc còn team không liên quan thì vẫn không liên quan .

- Nhìn tỷ gầy quá !

- Tỷ không quen thức ăn bên đó . - Lucy cười .

- Tỷ nhớ giữ gìn sức khỏe đấy . À .. ơ ? Tỷ đi học ở tận bên Paris cơ à ? Đồng phục trường St. Elizabeth đẹp dã man con ngoan .

- Tỷ kể chuyện đi học ở đó đi .

- Kể sau đi , bây giờ đến lúc rồi kìa . - Lucy nhìn cô hiệu trưởng đnag đi vào và nói .

- Tiếc quá đi mất , lâu lắm rồi không được gặp tỷ , huhuhu ...

- Rồi tụi bay sẽ gặp lại tỷ thôi , giờ thì làm nốt việc của mình đi . - Lucy ngáp dài , rồi cô đứng đĩnh đi ra ghế bành - dùng cho diễn xuất , thần nhiên ngồi xuống . - Thế ... nước của tỷ đâu ?

Cô đánh mắt về phía đám từng bị cô đánh , chúng nó biết điều bèn đi mua nước cho cô .

Lucy cười khẩy , đáng ra cô không nên nhập viện quá sớm theo yêu cầu của mẹ và ông già đó . Cuộc sống học đường cũng khá là thú vị mà .

Ngồi ung dung hack sập trang web Trung Quốc tuyên truyền Hoàng Sa , Trường Sa không phải của Việt Nam xong , Lucy thấy chỗ cô nàng MC và mấy cô bé văn nghệ có vẻ lo lắng . Nổi cơn tò mò , Lucy tiến lại .

- Ấy , chuyện gì vậy ? - Cô cất lời .

- Juvia đột nhiên bị cảm lạnh , mẹ chị ấy vừa gọi đến cho cô tổng phụ trách xong . - Một cô bé nói . - Nhưng chị ấy có một màn diễn song ca với Natsu nên ... bây giờ thì rất khó tìm người thay thế .

- Natsu đang ở ngoài kia , anh ấy chưa biết chuyện nên vẫn ngồi câu giờ bằng vài bản piano đó . - Cô bé khác đệm vào .

Rồi cả lũ lại xôm hết cả lên .

- Mấy đứa quên chị rồi à ? - Lucy nhếch môi , đúng là không nên nhập viện quá sớm , chúng nó quên mất cô thật nhanh .

- A phải rồi , vậy chúng em nhờ chị song ca với anh Natsu bài “We don’t talk anymore” nhé ! - Cô bé còn lại rí rít nói , rồi chạy ra ngoài ra dấu cho Natsu .

Tiếng đàn piano vang lên cùng tiếng hát của Natsu . Lucy giãn mày , tỏ ra ngạc nhiên . Trước giờ Natsu luôn không hát , nên cô cho rằng thằng nhóc hát dở , vậy mà nó lại hát hay được như thế này ?

Chẳng riêng gì cô , mấy đứa tham gia văn nghệ cũng ngạc nhiên lắm .

Xem clip kia chưa ? Xem rồi thì hãy xem lại , còn chưa xem phải bật ngay ra mà xem nhé các bạn ! Bài hát siêu tuyệt vời và hint của hai ca sĩ bay khắp nơi , mình lấy những hint đó cho vào fic đó ahihi :*

Lucy hít thở sâu , rồi cô cầm micro lên và bước ra sân khấu . Giờ thì lại đến lượt Natsu ngạc nhiên , nhưng cậu cũng không để ý lắm , hát với Lucy càng vui chứ sao .

Dân tình há hốc mồm , việc Lucy là người có giọng hát huyền thoại ai cũng biết rồi , nhưng đây mới là lần đầu họ tận mắt chứng kiến .

Cô vừa hát vừa chống tay lên mặt đàn và nhìn cậu . Cậu vừa chơi đàn , vừa hát và nhìn cô . Cảnh tình tứ đó cứ diễn ra mãi khiến mọi người đều thấy ghen tị . Rồi Lucy lượn xung quanh sân khấu , vừa hát vừa nhún nhảy . Kể đó , cô lại quay về bên Natsu , ngồi cạnh cậu , áp má vào lưng cậu và hát . Natsu thì cứ nhìn Lucy đắm đuối , cứ vừa hát vừa tùm tùm cười .

Đến lúc này , ai cũng phải công nhận là cả hai rất đẹp đôi .

- “We don’t talk anymore” . - Cả hai cùng hát câu cuối , rồi họ quay ra ôm nhau , rồi lại nắm tay nhau đi vào bên trong hậu trường .

Đó là màn biểu diễn tuyệt vời nhất mà học sinh trường Fairy Tail từng được chứng kiến , thậm chí nó còn có chỗ trong quyển kỉ yếu sau này .

36. Chap 36 : Cánh Đồng Mimosa

Sau lễ tổng kết , Natsu phải năn nỉ gãy lưỡi với cô Crystal mới được cô giao cho chiếc chìa khoá của con xe motorbike cưng . Cậu đi được , nhưng cô Crystal sợ cậu không giữ xe , dù sao chiếc xe đó cũng là thứ giúp

cô Crys ghi điểm với cô Rika mà ...

- Có một vết xước là cô bấm máy đây . - Cô Crystal nói .

- Không sao đâu cô , em sẽ giữ cẩn thận mà . - Natsu cười khì rồi chạy biến đi .

Một lúc sau , ở cổng trường , dân tình nhao nhao hết cả lên khi thấy anh lớp trưởng phóng motorbike đến , đưa nàng cùng đi trốn . Giờ thì tất cả đều đã sáng mắt , Natsu cũng chẳng kém gì những dân chơi thứ thiệt cả .

Quay lại phía cặp Natsu và Lucy , cậu đưa cô đi khắp nơi , rời xa thành thị , rời xa đám đông ồn ào . Nơi chính xác cậu muốn đưa Lucy đến là một cánh đồng hoa ở ngoại ô . Chúa ơi , nó tuyệt đẹp với sắc vàng tươi của hoa Mimosa . Mimosa là loài hoa rất bé xinh , nó có hình cầu và nở vào tháng hai hàng năm .

- Ở đây đẹp lung linh à ! - Lucy thích thú tháo giày , lon ton chạy trên thảm hoa rồi đổ ụp người xuống . - Ngày tuyệt nhất trong đời là đây ...

- Mùa hè đến thì ở đây sẽ còn đẹp nữa . - Natsu mỉm cười , cậu cũng tháo giày và đi đến nằm ngược chiều với Lucy .

- Ý zai là sao ? - Lucy thắc mắc hỏi .

- Mùa hè đến , hoa mimosa sẽ nhường chỗ cho oải hương . - Natsu nhìn cô , cậu nhìn cô đầy cưng chiều và đáp lại .

- Chế thích oải hương lắm . - Lucy cười rạng rỡ . - Hôm nào đó ta sẽ đến đây nhé ?

- Ừ , tất nhiên là em sẽ đưa senpai đến khi có oải hương . - Natsu cười , cậu hôn nhẹ lên trán Lucy và nói .

- Giá mà thời gian tua nhanh hơn một chút . - Lucy thì thào .

Nhưng nó đủ để Natsu nghe hấy , và cậu thấy lòng mình như thất lại . Natsu đã cố quên đi điều này , vậy mà vẫn không thể , khi mà phải đối mặt với nó mỗi ngày .

- Nay , đừng buồn vì chế nói thế chứ . - Lucy biết vì sao Natsu tỏ ra buồn , vậy nên cô ngồi dậy , cố lấy giọng vui vẻ động viên Natsu .

- Sao em không buồn được chứ ? Cả senpai và em đều biết chuyện gì đang diễn ra mà . - Natsu thở dài .

- vậy nên giờ không phải lúc buồn nữa đâu . - Lucy nhướn miệng cười , cô đứng dậy , kéo cả Natsu dậy theo .

- Chị định làm gì thế ? - Natsu hỏi .

- Cậu không kể gì cho chế về hôm vũ hội cả . - Lucy nhăn mặt vờ như đang dối . - Chắc cậu đi với con ả nào rồi à ?

- Không , em điều chỉnh ánh sáng thôi , có được khiêu vũ đâu mà . - Natsu lắc đầu .

- Vậy bây giờ ta khiêu vũ nhé ? - Lucy cười tươi .

- Nhạc đâu mà khiêu vũ ? - Natsu hỏi lại .

- Cùng hát nào ! - Cô tinh nghịch nháy mắt , rồi cất cao giọng hát .

- Đúng là ... - Natsu nhếch mép . Tam thời gạt mọi suy tư sang một bên , cậu phải tận hưởng thời gian này đã .

Sau khi máu lên não nhiều hơn , cả hai ngừng hát hò nhảy múa . Cũng sắp trưa rồi , vậy mà chẳng thấy nắng mấy .

- Nay , senpai . - Natsu lên tiếng , cậu rút điện thoại ra . - Selfie phát !

- Triển nào . - Lucy cũng hưởng ứng , cô nhảy vào chụp cùng cậu .

Tiếp đó , Natsu lại chụp cho Lucy mấy kiểu deep deep để cô lên facebook sống ảo . Rồi sau công việc đo , cả hai chẳng làm gì nữa .

- Hôm nay chế thật sự rất vui . - Lucy nói .

- Em cũng vậy . - Natsu nhẹ nhàng đáp lại , cậu đưa hai tay mình nắm lấy tay Lucy . - Nói ra thì chị sẽ bảo em sến , nhưng em muốn thời gian trôi chậm lại , hay ngừng hẳn đi cũng được , để em được ở cùng chị nhiều hơn .

- Chế cũng đang định nói vậy đấy , trùng hợp thật . - Lucy khẽ cười . - Đây , hứa với chế một điều nhé ?

- Là gì vậy ? - Natsu hỏi .

- Nếu chế khỏi bệnh , cậu sẽ đưa chế đến đây , khi mùa hoa oải hương về . - Lucy nói .

- Em hứa . - Natsu khẽ cười , cậu tựa trán mình vào trán Lucy . - Đợt điều trị sắp tới ... chị phải gắng lên đấy .

- Chế biết rồi . - Lucy mỉm cười đáp lại . Rồi cô kiễng chân lên , chủ động hôn Natsu .

Dù đây không phải lần đầu Lucy chủ động , nhưng lại giành giải nộ hôn đẹp nhất với sự hỗ trợ của nắng , gió , khung cảnh và cảm xúc của hai người . Chỉ còn thiếu nhạc thôi (chèn We don't ... à mà thôi :V) .

- Mà ... giờ thì chế mệt rồi . - Lucy nói .

- Chị muốn gì nào ? - Natsu hỏi , cậu đã ở trong tư thế sẵn sàng đi mua đồ ăn thức uống cho Lucy từ bao giờ .

- Không cần gì hết . Giờ thì zai chỉ cần làm theo lời chế thôi . - Lucy lắc đầu .

- Hả ? - Natsu thộn mặt ra .

- Làm theo lời chế . - Lucy nhắc lại , rồi cô chỉ ra gốc cây cổ thụ . - Ra đó ngồi đi .

Natsu ngoan ngoãn vâng lệnh đi ra ngồi .

- Dạng chân ra . - Lucy tiếp tục .

Natsu làm theo , dù hơi khó hiểu .

Chỉ chờ có thể , Lucy nhảy phịch vào ngồi trong lòng Natsu .

- Chế buồn ngủ , mà không có giường . Phiền zai nhé . - Lucy hơi đỏ mặt , cô ra giọng uy quyền .

Natsu thấy Lucy thật dễ thương , cậu ôm chặt cô lại làm Lucy giật mình , tí thì ngộp thở .

— — —
Đến chiều , Natsu đưa Lucy về bệnh viện . Khi vừa đi vào khuôn viên bệnh viện , độ nhiên Lucy khựng lại , trừng mắt nhìn vào một người đàn ông có vẻ thành đạt . Natsu thấy quen quen , rồi cậu chợt nhớ ra đó là người cả hai nhìn thấy hôm hẹn hò .

Bố của Lucy .

- Tại sao ông lại ở đây ? - Lucy nắm chặt hai tay , vai run run . Có vẻ như cô đang kiềm chế sự tức giận của mình .

=> Countdown : 4 chapters left =)))

37. Chap 37 : Một Cơ Hội ?

- Tại sao ông lại ở đây ?

- Con vẫn khỏe mạnh , thật tốt quá ... - Bố của Lucy thở phào nhẹ nhõm , nhưng ánh mắt chú nhìn Lucy có vẻ đau buồn .

- Tôi hỏi lại , tại sao ông lại ở đây ? - Lucy tiếp tục , không hề màng đến câu nói vừa rồi của bố mình .

- Coi kìa con gái , đừng cẩu thả thế chứ ! Bố muốn đưa con ra nước ngoài trị bệnh . - Chú tiếp tục nói , và có vẻ khổ sở vì thái độ lạnh nhạt của Lucy dành cho mình .

- Trị bệnh ? Ông có tư cách gì nói với tôi như thế ? - Lucy nhếch một bên mày . Cô có vẻ coi thường điều đó .

- Ta là bố của con kia mà ... - Chú nhẹ nhàng trả lời lại .

- Ông không xứng đáng là bố tôi ! Một người lúc nào cũng biết mỗi công việc , đến cả vợ con mình cũng bỏ bê thì không có tư cách nói với tôi câu đó ! - Lucy gắt lên , mặt cô đỏ bừng . Natsu thầm nghĩ có lẽ ông bố kia đã làm gì có lỗi lớn với Lucy và mẹ cô ấy .

“Bình tĩnh đi chị ...” - Natsu thì thào . Cậu không ngờ Lucy cũng có thái độ như thế này với bố mình , dù biết Lucy không quý bố , nhưng chẳng ngờ nó đến mức như vậy . Bây giờ cậu thấy mình hoàn toàn vô dụng , vì cả hai bố con nhà họ chẳng màng gì đến cậu cả .

- Thời gian qua, bố làm việc là vì con đấy . - Ông bố , tên Jude cúi đầu xuống , chú có vẻ rất buồn . - Con từ nhỏ đã ốm yếu , bố muốn đưa con đi chữa bệnh để không phải chật vật trong đau ốm nữa ...

- Mẹ tôi vì ông mà li dị rồi . Bất con gái mình sống trong cảnh thiếu thốn tình thương , ông có tư cách gì lên tiếng? - Lucy vạch lại .

- Ta là bố của con , Lucy . Một người con không nên nói với cha mình bằng giọng điệu đó . - Chú Jude hít thở sâu , rồi nói với Lucy bằng chất giọng uy quyền . - Bố muốn đưa con ra nước ngoài chữa bệnh . Bố muốn con được sống .

Lucy trừng trừng nhìn bố mình , chú Jude , cô nhất định sẽ không bao giờ đồng ý chuyện này ! Rồi cô kéo heo Natsu , quay lưng bỏ đi . Chú Jude đứng đó , nhìn con gái mình càng ngày càng rời xa thì ông càng tê tái . Rồi ông thở dài , lấy điện thoại ra gọi cho người vợ cũ của mình , Layla .

- Con bé không chịu nghe anh đâu . - Chú nói .

- Em đã bảo để chúng ta cùng nói mà . - Mẹ Lucy đáp lại .

- Chuyện gia đình ta rất phức tạp , em hiểu điều đó mà , Layla . - Chú nhíu mày . - Anh không nghĩ ...

- Dù là thế , em vẫn muốn con bé biết . Giấu tiệt nó mọi chuyện , rồi để nó ghét bỏ anh - người yêu thương con bé nhất không phải ý hay đâu . - Cô Layla ngắt lời người chồng cũ . - Ngày mai anh hãy đến bệnh viện lúc 12 giờ trưa , em và anh sẽ kể cho nó nghe mọi chuyện .

- Cảm ơn em , anh lo quá ... - Chú thì thầm , rồi tắt máy .

Xem ra ngày mai lại phải đối đầu với cô con gái nóng nảy của mình rồi .

Đúng 12 giờ trưa hôm sau , chú Jude đứng chờ cô Layla ở cổng bệnh viện . Chú không dám đi một mình đến gặp Lucy , vì chú sợ con bé sẽ đá văng chú ra khỏi phòng sau khi tuôn 1 tràng chỉ trích .

- Jude . - Tiếng gọi thân quen từ xa vọng lại .

- Layla . -Chú mỉm cười , trong lòng thầm cảm ơn Chúa vì vợ cũ tới sớm hơn .

- Đi nào . - Cô Layla mỉm cười , rồi kéo chú lại đi vào bên trong bệnh viện .

Tron khi đó , Natsu và Lucy đnag ngồi chơi game với nhau . Chơi mấy ván liên liền Natsu đều thắng , nên có vẻ Lucy rất cay cú , cộng thêm cơn tức hồi chiều hôm qua làm cô trở nên linh hoạt 100% , tay bấm nhaoay .

- Nào ... - Lucy nói lớn .

- 3 ,2 , 1 ... - Lucy bật đứng dậy , cô đếm ngược theo cái đồng hồ ảo trên màn hình .

- Yeah , chế thắng rồi !!! - Lucy nhảy nhót trên giường , có vẻ khoái chí .

- Tháng 1/6 ván à ? - Natsu nhếch mép , chẳng qua thấy Lucy đáng sợ quá nên cậu nhường đấy chứ ?

- Im đi . - Lucy ném cái gối về phía Natsu . Rất nhanh , cậu đỡ lấy .

Cùng lúc đó , cánh cửa phòng bệnh mở ra . Cả bố và mẹ Lucy cùng đi vào .

- Mẹ ? Và ông làm gì ở đây ? - Lucy nhú mào .

- Trật tự nào , mẹ và bố con có chuyện quan trọng mà con PHẢI biết . - Cô Layla cười ôn nhu , nhưng giọng nói thì lạnh hơn nước đá .

- À ... vậy em ra ngoài nhé ... ? - Natsu nói , cậu nhanh chân chạy ra cửa .

- Cháu cũng ở lại luôn đi . - Cô Layla nói . - Cháu là bạn trai con gái cô mà nhỉ ?

- À .. dạ . - Natsu gật đầu , rồi cậu trở lại giường ngồi bên cạnh Lucy .

Cô Layla và chú Jude ngồi trên ghế , còn Natsu và Lucy ngồi trên giường . Tám mắt nhìn nhau . Không gian im lặng đến mức tiếng thở nhẹ cũng nghe thấy được . Cô Crystal mở cửa bước vào định tiêm thuốc cho Lucy , nhưng chứng kiến màn hội ngộ gia đình nặng nề như vậy liền lặng lẽ rút êm .

- Nghe nhé . - Cô Layla mở lời .

Và thế là cả Natsu và Lucy đã được cô Layla khai sáng . Do Lucy sinh non , nên từ bé đã có bệnh tật đầy mình . Cô Layla cũng rất ốm yếu vào thời điểm đó . Gia đình lại còn không đủ chi tiêu nên bố Lucy quyết định đi làm ăn xa , kiếm tiền về chữa bệnh cho cả hai mẹ con họ . Nhờ vào tài kinh doanh , chú Jude ngày càng nâng cao và phát triển được công ty riêng của mình , tuy nhiên , song song với đó là những mâu thuẫn với thế giới ngầm từ hồi chú còn trẻ .

- Ông cũng là giang hồ á ? - Lucy ngạc nhiên . Còn Natsu thì ù hết cả tai , giờ thì cậu đã hiểu bản chất hoang dã của Lucy từ đâu mà có .

- Gái ngoan với trai hư luôn là câu chuyện tình kinh điển mà . - Cô Layla khúc khích cười . - Giờ đến lượt bố con kể nhé .

Chú Jude thay cô Layla kể tiếp . Vì những cạnh tranh liên quan đến thế giới ngầm còn chưa giải quyết xong , do lo sợ vợ con mình sẽ gặp rắc rối vì mình , chú liền đề nghị li hôn , tuy nhiên hàng ngày vẫn về nhà ở bên vợ con , cho đến một thời gian sau , bệnh cô Layla tái phát , chú lại lao đầu đi làm việc để kiếm tiền . Sau này , khi Lucy lên lớp 10 , tất cả những mâu thuẫn của chú Jude đã giải quyết xong , cô Layla cũng khỏi bệnh hoàn toàn , thì đúng một cái cô nghe tin rằng con gái mình có nguy cơ bị ung thư dạ dày từ bác sĩ gia đình . Lúc này kinh tế đã vào dạng khá giả , nên điều trị cho Lucy không có gì là khó khăn , chỉ có điều việc chú Jude chi trả tiền điều trị thì được giấu kín . Vì khi này Lucy đã khá là ghét bố rồi , theo cô , từ trước đến nay luôn là mẹ cô nuôi cô lớn , không hề có một người bố nào ở bên cạnh .

- Thực ra chúng ta kết hôn lại rồi đấy chứ , chỉ là sợ Lucy phản đối nên giữ im lặng thôi . - Cô Layla giờ tay lên khoe chiếc nhẫn bạc cũ kĩ có từ lần kết hôn trước .

- Rắc rối đã mãn ... - Natsu nhận xét .

- Hay thật đấy nhờ ? - Lucy nhú mào . - Thế ... tất cả những gì bố làm , chỉ vì mẹ con con ?

- Phải , phải , Lucy à . Đúng là thế . - Chú Jude gật đầu lia lịa . Chú mừng đến mức muốn khóc ngay tại trận , vì Lucy đã chịu gọi chú là “bố” .

- Nhưng con sẽ không đồng ý đâu . - Lucy trả lời .

- Tại sao vậy ? - Cả ba cái loa chõ về phía cô ngay lập tức .

- Ung thư bây giờ chưa có cách chữa khỏi , mà ung thư dạ dày còn là một căn bệnh nguy hiểm . Dù bác sĩ có cao tay đến đâu , thì việc họ làm được chỉ có thể là kéo dài sự sống cho con thôi . - Lucy trả lời , cô nằng nằng như đây là một chuyện hiển nhiên .

Cuối cùng , bố mẹ Lucy bèn ra về , họ đã khuyên nhủ Lucy đến chiều tối mà không được , nên đành để Lucy có thời gian suy nghĩ trước . Mặc dù vậy , cả gia đình họ giờ đây đã yên ả trở lại rồi .

- Chị thật sự muốn thế à ? - Natsu nhú mày .
 - Ừ , thời gian của chế còn ít , nên chế muốn tận dụng để ở bên cậu hơn . - Lucy mỉm cười .
- => 3 chapters left :v

38. Chap 38 : Những Việc Cần Làm

Natsu mở cửa phòng bệnh ra , nhưng bên trong lại trống không chẳng có ai cả . Cậu đi vào bên trong , đặt túi đồ ăn vặt lên trên bàn . Tình cờ cậu nhìn thấy trên bàn một tờ giấy chỉ chút chữ . Nổi cơn tò mò , Natsu cầm tờ giấy lên đọc .

- Lucy's bucket list ? Nhiều vậy cơ à ? - Natsu tự cười một mình , rồi chăm chú đọc “danh sách ý nguyện” của Lucy .

Danh sách của Lucy có hơn 60 mục , bên cạnh còn đánh dấu tích vào những việc đã thực hiện xong , rồi ghi thêm ngày tháng hoàn thành việc đó , có những việc Lucy đã là được từ trước khi phát hiện ra bệnh , có những việc thì mới gần đây . Natsu nhìn thấy ở cuối còn 3 việc Lucy chưa làm được .

Natsu mở to mắt ngạc nhiên .

Một là đi xăm , hai là vẽ bậy lên một bức tường ở trường , và ba là ... ?

Natsu đặt tờ giấy xuống , cậu nhìn ra ngoài ô cửa sổ . Bầu trời mùa xuân trong vắt một màu xanh , không có một gợn mây . Rồi cậu thở dài .

Gray mở cửa phòng Natsu ra , nhìn thấy thằng bạn là lao đến ngay lập tức .

- Yo Natsu , dạo này mày đi đâu thế ? - Gray đi đến , đập một cái rỗ đau lên đầu Natsu . - Lucy-senpai cứ spam điện thoại tao chỉ để hỏi mày thôi đây .

- Tao đi làm thêm . - Natsu trả lời , rồi cậu lại tập trung nhìn vào cái màn hình laptop ra chiều suy tư .

Gray nằm ườn ra giường của Natsu , cậu tò mò nhìn vào màn hình laptop .

- Vl ? Mày cũng lo nghĩ đến cái này rồi cơ à ? - Gray ngạc nhiên tột độ , dám cá rằng nếu cậu ta đang uống nước , chắc chắn Natsu sẽ dính chương .

- Mày đừng làm ầm lên thế . - Natsu với tay , ném con gấu bông Lucy tặng sinh nhật muộn vào người Gray . - Chuyện là ...

Nghe xong câu chuyện thì Gray trợn mắt ngạc nhiên . Cậu không ngờ Lucy có suy nghĩ như vậy , càng không ngờ Natsu nghiêm túc đến như thế . Gray dù miệng trêu chọc Natsu , nhưng trong lòng rất khâm phục cặp đôi ngốc này .

- Tao cần hỏi làm gì đó , vì chị ấy - Natsu tựa đầu vào thành giường , chán nản nói .

- Mày biết đấy , Juvia trong mấy việc như thế này giỏi cực kì . - Gray nói , rồi cậu lấy điện thoại ra nhắn tin cho Juvia . - Rồi , 2 phút nữa mày xuống mở cửa .

- Nhanh thế ? - Natsu trố mắt , Từ nhà Juvia đến nhà cậu cũng khá lâu , làm gì có chuyện 2 phút ?

Và rồi cậu nhìn vào thằng bạn thân đang đọc chiếm cái giường của mình . Gray nhún vai tỏ ra đây là chuyện đương nhiên . À rồi , cậu đã hiểu . Hẳn là “tất cả vì Gray-sama” .

Đúng như Gray đã nói , 2 phút sau , chuông cửa nhà Natsu kêu liên hồi . Khi cậu xuống mở cửa , Juvia đã xộc thẳng vào , lao lên phòng Natsu và ngoan ngoãn ngồi xuống bên cạnh Gray . Bên cạnh đó , tất nhiên không thể thiếu Levy rồi .

- Tốc độ thật ... - Natsu lăm bằm .

Vậy là cả ngày hôm đó , Natsu , Gray , Juvia và Levy chụm đầu lại cùng nhau lập một kế hoạch chi tiết .

Sau khi đến thăm Lucy một lúc , Natsu liền đứng dậy , sửa soạn ra về . Lucy không muốn thế , cô kéo áo Natsu lại , lí nhí hỏi .

- Này zai , dạo này cậu chẳng ở đây mấy , có chuyện gì à ? - Lucy kéo áo Natsu , lí nhí hỏi .

- Này , em đi làm thêm thôi mà . - Natsu gỡ tay Lucy ra , nhẹ nhàng nói .

- Sao lại phải đi ? - Lucy hỏi .

- Có một thứ rất quan trọng mà em muốn mua . - Natsu mỉm cười . Cậu cúi xuống hôn nhẹ lên má Lucy như để xin lỗi , rồi bước ra ngoài . - Vậy em đi nhé , mai gặp chị .

Còn lại Lucy , cô ngã ra giường , trong đầu suy nghĩ lung tung . Natsu đi làm thêm mà chẳng nói với cô từ trước gì cả . Mà như thế cũng là tốt cho cậu nhóc thôi , nhưng chẳng hiểu sao cô lại thấy buồn buồn ? Lucy rút tờ giấy giấu dưới gối ra , cô nhìn vào dòng chữ cuối cùng .

Lucy lắc đầu , cô vo viên tờ giấy rồi ném nó vào thùng rác .

- Quên nó đi . - Lucy đọc thoại . Chẳng cần thực hiện hết danh sách đó nữa đâu nhỉ , vốn dĩ bây giờ Lucy đã quá hạnh phúc rồi .

Sáng sớm hôm sau , Lucy còn đang say giấc nồng thì bị Levy và Juvia đột kích . Cả hai dựng cô dậy , bắt Lucy đi làm vệ sinh cá nhân , dù cho Lucy còn ngái ngủ .

- Giờ này đã được thăm bệnh đâu , mấy cậu sao vào được thế ? - Lucy làu bàu .

- Cô Crystal lo . - Levy nói nhanh , rồi cô nàng nhanh chóng lôi đồ nghề ra .

- Định làm gì tởm đấy ? - Lucy ngáp dài .

- Tỷ ngồi yên đi nào . - Juvia cũng góp vui .

Sau 15 phút , Lucy đã được tút lại nhan sắc , tóc được tạo kiểu cầu kì .

Và bộ váy cô đang bị ép mặc thì không hề hợp với tính cách của cô .

- Định bắt tởm cosplay con ả nào đấy hả ? - Lucy cáu loạn lên . - Cái váy này , quả óc này , cả cái mẹt tởm nữa ? Thế là sao ?

- Ngồi yên , không thì tởm bán hành cho cậu đấy . - Levy bật mode sát thủ , cô lườm Lucy đầy hằn học .

Lucy bèn ngoan ngoãn ngồi yên .

- Giờ chụp kiểu ảnh đã , rồi đi thôi ! - Juvia hào hứng nói , cô nàng lấy máy ảnh ra , chụp tách tách .

Sau đó , Lucy bị cả hai lôi lên sân thượng bệnh viện . Cô còn chưa kịp mở miệng nói thêm câu gì , cả hai con bạn cùng đẩy cô ra sau cánh cửa sân thượng .

- Lucy . - Natsu quay lại , cậu mỉm cười nhìn cô .

39. Chap 39 : The Last Day

=> Chơi tiếng Anh cho deep =)))

Sân thượng được bài trí như một lễ đường tuyệt đẹp , và ở giữa khung cảnh đó là Natsu đang đứng , cậu mặc bộ vest đen lịch lãm , trên tay cầm bó lan tường .

Lucy thộn mặt ra , cô chẳng biết nên nói gì hay làm gì nữa . Chính xác là nghĩ ngợi còn không xong thì được tích sự gì đâu .

- Đây là điều mà em muốn . - Natsu mỉm cười .

Cậu đi đến bên cạnh Lucy , đặt vào tay cô bó hoa cưới .

- Em đã đọc được bản danh sách của chị , và em biết chị còn 3 việc chưa làm . - Natsu nói . - Tuy là em khá ngạc nhiên trước ước nguyện của chị , nhưng em cũng rất hạnh phúc vì chị “muốn kết hôn với Natsu Dragneel” .

Cậu bối rối cười , tay đưa lên gãi đầu .

- Em cũng muốn cưới chị đấy . - Natsu nói câu này thì mặt đỏ ửng , xin lỗi chứ đây là lần đầu cậu phải nói những lời đường mật sến chảy nước như thế này .

Natsu nhìn Lucy , cô đứng bất động như đã hoá đá , rồi cô ngồi thụp xuống , lấy hai tay che mặt lại .

- Cậu đúng là ... tên ngốc . - Lucy òa khóc nức nở .

Natsu ngồi xuống theo , cậu vòng tay mình ôm lấy Lucy . Dù khá xúc động , nhưng Natsu đang kiềm lòng không cho nước mắt chảy ra , cậu cần giữ phong độ trước cô gái của cậu .

- Cảm ơn cậu . - Lucy vòng tay ôm lại cậu , cô vẫn khóc . Nhưng là khóc vì niềm hạnh phúc .

Natsu khẽ cười , cậu hôn nhẹ lên mái tóc Lucy .

Và sau đó , Natsu và Lucy tiếp tục làm lễ theo đúng phong tục . Linh mục không có nhưng đã có Viber kết nối giữa Gray và hai người . Vậy nên “lễ cưới” của cả hai diễn ra suôn sẻ .

- Giờ thì hai người hôn nhau đi . - Gray nói rồi phũ phàng ngắt kết nối luôn .

Lucy khúc khích cười , cô để Natsu nâng mặt mình lên . Cậu từ từ cúi xuống , và hôn cô thật sâu . Không phải nụ hôn đầu , nhưng lại là nụ hôn kéo dài , ngọt ngào , mê mẩn , thấm vào từng mạch máu .

Sáng là như thế , đến chiều , Natsu đưa Lucy đến một tiệm xăm hình nhỏ .

- Cậu thật sự sẽ làm thế ư ? - Lucy hỏi . - Ý chế là .. đây là điều chế muốn , nhưng còn cậu ... ?

- Ổn mà . - Natsu mỉm cười , cậu nắm tay cô bước vào trong .

Với cái tính của Lucy , dĩ nhiên là cô muốn xăm hình nào đó thật độc , nhưng vì là có Natsu , nên Lucy chỉ chọn những hình nhỏ nhỏ xinh xinh thôi .

Cuối cùng thì Natsu và Lucy đã rời khỏi tiệm xăm với hai hình xăm đôi . Một cặp hình xăm là vương miện của vua và hoàng hậu , cùng xăm ở tay trái . Cặp còn lại là L và N cùng được xăm ở trên hõm cổ . Là điều Lucy muốn , nhưng khi xăm xong , Lucy lại lo Natsu sẽ bị giáo viên bắt bẻ . Nhưng cậu chàng có vẻ chẳng quan tâm , thậm chí còn huýt sáo yêu đời .

Khi nhìn thấy dáng lưng của Natsu , tim Lucy đột nhiên thất lại . Cô muốn được nhìn thấy hình ảnh đầy nhiều hơn nữa .

- Này , đi mua sơn thôi . - Natsu quay lại , đưa tay cho Lucy nắm .

- Ừ . - Lucy mỉm cười , cô đặt tay mình vào tay cậu .

A , chết tiệt thật . Cô muốn ở bên cạnh Natsu nhiều hơn nữa , cô muốn có thêm thời gian .

Tối đến , có hai bóng đen lên vào trường , cả hai chọn bức tường của nhà thể chất để vẽ . Sở dĩ chọn nó vì nhà thể chất sắp phá đi xây lại , nên bức tranh tường của hai người sẽ không bị ảnh hưởng , cùng lắm là bị ăn mất thôi .

- Chị định vẽ gì thế ? - Natsu hỏi .

- Đồng hoa mùa xuân . - Lucy trả lời .

- Giống cánh đồng hôm đấy à ? - Natsu mỉm cười .

- Phải đấy , cứ cho đây là một cách lưu lại kỉ niệm đi . - Lucy cười lại với Natsu , cô tiện tay cầm bút vẽ quét màu lên mũi cậu .

- Đấy mà mặt em chứ không phải bức tường đâu . - Natsu càu nhàu , rồi cậu bắt đầu vẽ cùng Lucy .

Khi vẽ xong bức tranh , Natsu và Lucy kí tên ở góc , rồi cả hai cùng nhúng tay vào thùng sơn màu đỏ , rồi ấn lên tường để thay cho cái đóng dấu .

- Sáng mai nắng chiếu tới nhất định sẽ đẹp lắm . - Lucy nói .

- Chắc chắn sẽ rất đẹp . - Natsu mỉm cười .

- E hai đứa kia làm cái gì ở đây giờ này thế ? - Chú bảo vệ vội đèn pin chạy tới làm Natsus và Lucy cuống cuống xách đồ nghề chạy mất dép .

Chú ta dừng lại trước bức tranh tường vừa mới hoàn thành , và đứng bất động luôn tại chỗ . Rồi sau đó , khi định thần lại , chú gọi điện cho cô hiệu trưởng .

- Ra thế , có hai đứa vào vẽ lên tường nhà thể chất . - Cô Rika gật đầu , khi nghe báo cáo xong thì cô đã biết hai đứa đó là ai rồi . - Anh cứ để bức tường như thế , đừng làm gì cả . Vâng , tôi sẽ xử lí sau .

Rồi cô tắt máy .

- Sao thế , ai vẽ bậy à ? - Cô Crystal hỏi .

- Còn ai nữa chứ . Nhưng mà em sẽ phải tính lại rồi , em không muốn phá nhà thể chất nữa . - Cô Rika nói .

- Sao lại thế ? - Cô Crystal thắc mắc .

- Em không muốn phá mất kỉ niệm của chúng nó . - Cô Rika cười . - Đành sửa sang bên trong thôi vậy , bên ngoài sẽ cố để sửa sao cho bức tranh tường đó không bị ảnh hưởng .

Quay trở lại với Natsu và Lucy nào~

Khi đưa Lucy về đến tận phòng bệnh viện , Natsu mới đưa cho cô cái túi xách mà cậu ôm khư khư không cho Lucy cầm từ sáng .

- Là cái gì vậy ? - Lucy hỏi .

- Thì chị cứ cầm lấy , vào rồi hãy lấy ra xem . - Natsu nói vội . - Giờ thì em về nhé .

- Khoan đã . - Lucy kéo Natsu lại , cô áp môi mình lên môi cậu . - Cảm ơn zai vì ngày hôm nay .

- Không có gì . - Natsu mỉm cười , cậu đi ra cầu thang máy .

Lucy đóng cửa phòng lại , cô phi thẳng lên giường , lấy cái túi của Natsu ra xem .

Đó là một quyển album ảnh , ngoài bìa có ghi chữ “My Lucy” bằng bút xóa . Lucy nhú mày , cô mở quyển album ra xem . Tất cả những hình ảnh bên trong đều khiến cô cảm thất thật bất ngờ . Bắt đầu là ảnh cô vừa ngồi chơi piano vừa hát , cả cú hất tóc thần thánh của cô cậu cũng chụp được . Rồi tiếp đó là hình ảnh cô được chụp ở công viên , nhìn cô thật vui vẻ . Ảnh cô ngủ gật trong thư viện , góc ánh sáng rất đẹp . Ảnh cô đứng hóng gió ngoài ban công , ảnh cô ngồi ăn , ảnh cô đang chơi với chú mèo hàng xóm , ảnh cô đỏ mặt hôm nghe Natsu tỏ tình , ảnh cô mặc chiếc váy cưới dài ngang gối hay ahr của cả hai khi đang ở lễ đường tự tạo ... Rất nhiều . Và tiếp đó , là những hình ảnh có cả cô và Natsu , chủ yếu là những tấm ảnh cả hai selfie cùng nhau , xen kẽ vào đó là những khoảnh khắc ở phòng y tế , khi Natsu ôm cô , khi cô và cậu ngủ trong phòng y tế , hay ngủ trong phòng bệnh , hay là đứng dựa vào nhau ở ngoài ban công , hay là ánh mắt natsu âu yếm nhìn cô , hay là ảnh của cả hai hôm chơi tuyết đều có (mà ai chụp thì mọi người đều biết) .

Lucy chột khóc oà khi thấy dòng chữ Natsu ghi ở cuối quyển album .

“Đây là tuyển tập những hình ảnh em thích nhất của chị , chị không biết mình xinh đẹp và dịu dàng thế nào đâu . Phải nói là em rất tự hào khi được nhìn thấy chị mỗi ngày đấy . Dù muốn có thêm thời gian ở bên cạnh chị , nhưng em sẽ tôn trọng quyết định của chị . Từ giờ , nhất định em sẽ ở bên cạnh chị nhiều hơn . Cố lên nhé , Lucy !”

Sau một lúc lâu , Lucy lau nước mắt . Cô đứng dậy , nhanh chóng gọi điện thông báo cho bố và mẹ , sau đó nhanh chóng thu dọn hành lý . 30 phút sau , hai cô chú chạy xồng xộc đến mở cửa phòng bệnh ra . Họ nhìn con gái như thể muốn vỡ oà .

Lucy mỉm cười đáp lại , cô sẽ không trốn tránh nữa .

Cô muốn được sống .

P.S : Có ý câu view + vote =)))) Đến khi nào chap 34 , 35 , 36 , 37 , 38 và chap này đạt trên 70 votes thì mình sẽ ra chap cuối =)))) Đạo này đang muốn thấy sự đều đặn của việc vote :v Cơ mà nếu fic HE mình sẽ cho ra 3 ngoại truyện =))))

40. Chap 40 : Kết

Sáng hôm sau , Natsu vẫn đến thăm Lucy như thường lệ . Tuy nhiên lần này cậu không còn thấy Lucy tươi cười chào cậu như mọi lần khác , chỉ có một căn phòng trống không , dường như Lucy đã không còn ở đây nữa .

- A chị y tá ơi , bệnh nhân phòng này đi đâu rồi ạ ? - Natsu hỏi với một chị y tá đi ngang qua .

- Cô bé ấy được gia đình lam thủ tục xuất viện rồi , họ liền đi luôn trong đêm . - Cô y tá trả lời .

Natsu thở dài . Vậy là Lucy đã đi thật rồi . Cậu biết cô muốn được chữa bệnh , nhưng sao lại không nói cho cậu một lời nào chứ ?

Natsu nhìn lên giường , có một quyển sách bị giấu ở sau gối . Cậu đi đến , lấy nó ra . Đó là tiểu thuyết mới của Lucy dưới bút danh Lucia Heart , ngoài bìa dán tờ giấy nhớ màu vàng “Tặng Natsu” . Kẹp bên trong là một tờ giấy , chắc là lời nhắn của Lucy . Natsu rút tờ giấy ra đọc . Chỉ là một vài dòng chữ thôi . Lucy muốn được chữa khỏi bệnh nên đã đi , dặn cậu không cần lo lắng . Cô còn nói rằng phương pháp chữa bệnh này là mới được phát hiện , quá trình chỉ diễn ra trong vòng 9 tháng nhưng khả năng có chữa khỏi hay không thì chưa ai biết , vì mới chỉ ở giai đoạn thử nghiệm , cô là người đầu tiên được chữa bằng phương pháp này . Nếu khỏi thì cô sẽ trở về ngay , còn nếu không thì mong Natsu sẽ tiếp tục sống cuộc sống của mình, đừng quá buồn vì cô .

- Chị mới đúng là đồ ngốc . - Natsu thở dài . Thà trước khi đi , Lucy có nói với cậu thì cậu còn đỡ buồn , đây lại đi luôn , thậm chí còn ngắt liên lạc . Cô không muốn cậu hi vọng quá nhiều vào việc điều trị lần này ư ?

Natsu cười khổ , cậu khẽ lắc đầu . Dù cho Lucy không có ở đây giờ này , thì tình cảm của hai người vẫn kết nối cậu với cô . Và nhất định những cảm xúc ấy sẽ không thay đổi .

Một năm trôi qua có rất nhiều thứ đã đổi thay . Natsu đã trở thành đội trưởng của đội bóng rổ Fairy Tail - đội mạnh nhất thành phố , Juvia trở thành giọng hát chính của cậu lạc bộ âm nhạc - cô đã đem lại giải thưởng cho trường nhưng chưa thể sánh với Lucy , hẳn rồi . Còn Gray đã trở thành một tiên đạo siêu đẳng , Levy thì đạt được học bổng vào trường đại học Fairy Tail vì điểm thi trung bình đạt 10.0 . Cô Crystal và cô Rika đã làm đám cưới , cả hai đang hủ hỉ cùng nhau ở chân trời Paris xa xôi . Bạn bè của Lucy đều đã trở thành những người rất tuyệt vời . Nhưng thiếu đi Lucy quả là một điều đáng tiếc .

Năm ngoái , Lucy cùng gia đình chuyển đi trong im lặng . Lucy chỉ để lại vài lời nhắn với Natsu , rằng cô sẽ ra nước ngoài chữa bệnh một thời gian , không dám chắc sẽ trở lại . Bạn gái Natsu đấy , quá đáng nhỉ ? Nhưng có trách cô đến mấy thì Natsu vẫn không thể ngăn bản thân thôi nghĩ về Lucy . Ừ thì ... cậu yêu cô mà .

Cũng đã hơn 1 năm kể từ khi Lucy , vậy là cô đã không trở về như đã hứa . Natsu cứ cho rằng là Lucy muốn trêu chọc mình , sẽ làm cho mình bất ngờ . Nhưng cuối cùng , cậu đành gạt bỏ suy nghĩ đó vì Lucy vẫn

không liên lạc gì . Thật là quá đáng . Nhưng hiện tại Natsu chưa thể nào tiếp tục được , cậu vẫn còn yêu Lucy quá nhiều . Vì vậy nên , Natsu vẫn cứ giữ trong mình một hi vọng mong manh rằng Lucy sẽ trở lại bên cậu , dù tỉ lệ không hề cao .

Hôm nay là ngày lễ tổng kết năm học cuối cùng ở trường Fairy Tail của Natsu . Trong ngày này , sau khi xem nát quyển kỷ yếu , đã có rất nhiều người nói đến cậu và Lucy - người đã mất dấu tích cả năm nay rồi .

- Huyền thoại của trường mình ? Người mang lại những danh hiệu cao quý cho trường , tạo ra niềm vui cho bất cứ ai gặp phải ? Người như thế có tồn tại ư ? - Một cô gái kinh ngạc khi nghe kể về “huyền thoại” , người sở hữu 15 trang sách trong kỷ yếu . - Vậy mà chị ấy lại chuyển trường mất rồi ...

- Có tồn tại chứ , dù chị ấy phá phách đến đâu , thì chị ấy đối với bọn này vẫn là nhất . - Một cậu trai gật gù với cô bé năm nhất . - Và không có chị ấy thì buồn thật ...

- Chị ấy rất nổi đó nhé . Lại còn là bạn gái của Natsu, đội trưởng đội bóng rổ cơ . - Bạn của cậu trai bắt đầu kể về cho các em học sinh mới .

- Cái anh lớp trưởng 12-1 nổi tiếng coi trọng kỉ luật đấy á ? - Một cô bé có vẻ hiểu biết lên tiếng .

- Trái ngược như vậy mà vẫn yêu nhau được á ? - Thêm cậu nào đó tham gia .

- Thế mới hay chứ , chúng nó cực kì yêu nhau đấy nhé ! Nhìn này , màn song ca của hai anh chị đó trong hôm tổng kết năm ngoái đấy , đáng yêu không ? - Chị gái nào đó chỉ vào tấm ảnh .

- Oa , đẹp đôi ghê ấy . - Cô nữ sinh trầm trồ .

- Còn cái tranh tường ở nhà thể chất cũng đúng là do họ vẽ à ? - Một cậu nam sinh khác tò mò .

- Thật đấy , bác bảo vệ phát hiện mà . - Cậu chàng lớp 12 vênh mặt lên . - Cả hai người đều là biểu tượng của trường mình đó nhé !

- À , cậu ấy kia kìa . - Nữ sinh lớp trên vênh mặt , cô chỉ về phía Natsu .

Nhận ra hành động đó , Natsu mỉm cười đáp lễ rồi bước tiếp . Cả nhóm kia bấn loạn vì nụ cười đẹp trai của cậu , mà , Natsu chẳng quan tâm . Như mọi lần bước đi trên sân trường , Natsu lại nhìn lên cửa sổ lớp học 12-5 . Cậu tưởng nó vẫn trống vắng như mọi lần ngược nhìn . Nhưng không , lần này ở khung cửa sổ quen thuộc , cậu thấy bóng dáng của ai đó , với màu tóc vàng như nắng mùa hạ tung bay trong gió .

- Không thể nào ... - Natsu mắt mở to , nói trợn ngược lên thì đúng hơn . Cậu há hốc miệng . Trên thế giới này có những điều không thể lường trước được , cậu nói đầy hoàn toàn chính xác .

Và rồi , Natsu lao đi với vận tốc tên lửa về phía phòng học 12-5 . Càng đến gần , cậu càng nghe rõ tiếng hát của Lucy . Là bản tình ca “Love me like you do” đã gây sốt toàn thế giới .

Natsu tăng tốc , cậu như bắn về phía cửa phòng học . Đến rồi ! Natsu nhanh như cắt đẩy cửa ra . Những gì cậu nhìn thấy ở bên trong khiến cậu ... cảm xúc cậu loạn hết cả rồi , chẳng biết nên nói sao nữa .

Là Lucy đang tựa lưng vào cánh cửa sổ , tay khoanh lại , mắt nhắm hờ và đang hát vang bài ca lãng mạn đó . Cậu biết mà , cậu biết . Natsu luôn biết đó là Lucy .

- Chào zai . - Lucy mỉm cười , cô ngừng hát rồi mở mắt ra nhìn người đang đứng trước mình

Natsu chạy vội đến , làm xô lệch cả bàn ghế . Cậu ôm Lucy thật chặt , càng lúc càng siết vòng tay .

- Chẳng liên lạc gì cả ! Chị có biết là em nhớ chị đến phát điên không ? - Natsu nói , giọng lạc đi . - Em cứ nghĩ là chị ...

Lucy thở dài . Cô biết cậu đang nghĩ cái gì . Định là sẽ cười và an ủi Natsu cơ , ai ngờ mắt Lucy cũng nhạt nhòa .

- Quá trình đó khắc nghiệt lắm , chế mệt mỗi đến nỗi chẳng buồn làm gì nữa luôn . - Lucy cũng ôm lại Natsu , giọng nghẹn ngào . - Chế xin lỗi , chế chẳng làm được gì cả , Natsu ạ . Chế xin lỗi , chế cũng nhớ cậu lắm đấy , nhưng chế ...

- Không , chị cũng phải nghĩ đến mình nữa mà . - Natsu vẫn ôm cô , tay cậu đưa lên vuốt nhẹ mái tóc suôn dài .

Cô dụi dụi vào áo Natsu , nước mắt cô mắt đầu thấm vào chiếc áo đồng phục của cậu . Natsu hôn nhẹ lên mái tóc Lucy , thở dài .

- Bỏ qua vậy . - Natsu mỉm cười . - Bây giờ nghe em nói đây .

Natsu nâng mặt Lucy lên , lau hết nước mắt cho cô . Và cậu mỉm cười .

- Nghe kĩ nhé ... Anh . Yêu . Em . - Natsu nói .

- Tshh ... Sao cậu có thể nói mấy câu ngược thế nhỉ ? - Lucy cúi đầu để giấu đi khuôn mặt đỏ gay .

- Sau này ta cưới nhau thì phải xưng hô như thế còn gì ? - Natsu nhếch mép cười .

- Ờ thì ... - Lucy bối rối . Hết đường chối cãi rồi . Ai bảo ngày trước bày trò kết hôn rồi hứa hẹn làm gì cơ ...

Natsu mỉm cười , cậu lại nâng mặt Lucy lên lần nữa , và đặt lên môi cô một nụ hôn thật sâu . Rồi cậu lại ôm cô , thở ra một cách nhẹ nhõm . Thật mừng vì cô đã trở về . Lucy cũng vòng tay ôm lấy cậu , tận hưởng sự bình yên mà con người ấy mang lại . Thật mừng vì cô có thể trở về .

-End-

Đôi lời lảm nhảm từ #Rika :

- Kết thúc rồi , mệt quá các bạn ạ :v Dù sao cũng rất cảm ơn mọi người đã theo dõi “Đại tỷ và lớp trưởng” đến tận đây . Mình sẽ trở lại sớm thôi , vì có rất nhiều fic chưa hoàn thành mà =)))) À còn 2 ngoại truyện nữa :V 1 là Nalu trước , 2 là Cryska cho thím nào quan tâm :3

- Cơ mà khi nào đạt 500 lượt follow , mình sẽ tung fic mới ^^

#Crystal :

- Lần sau nó viết mấy lời đầy cứ việc bơ cho tôi =”=

- À mà các bạn sẽ nhớ tôi chứ , khi tôi và Rika không còn collab với nhau nữa ? *rưng rưng*

41. Ngoại Truyện : Tuyển Tập Các Mẫu Chuyện Về Natsu Và Lucy (1)

Như cái title đã thể hiện , đây là tuyển tập những câu chuyện nhỏ về 2 main nhà ta , khi mà viết full rồi hai con tác giả mới nghĩ + khám phá ra tình huống .

— —
Story 1 : Cái ôm

Vào một ngày đẹp trời nọ , cả trường có một buổi sinh hoạt chung bàn về vấn đề tình yêu , LGBT và tuổi trẻ . Đây đúng là chủ đề mà tất cả mọi người đều có hứng thú , nhất là mấy cô cậu team LGBT mà chưa có cơ hội come-out . Lucy , người vừa mới trở thành bạn gái của Natsu vào tuần trước cũng có đôi chút tò mò . Cô chưa hiểu biết về tình yêu lắm , dù đã cày nát 1 list phim tình cảm suốt mướt , và những gì cô biết được chỉ là nắm tay , ôm , hôn , hành động tình cảm nào đó và ... thôi quên đi .

- Đúng nguyên vọng của Lucy rồi kìa~ . - Levy thì thầm , giọng cô bạn có vẻ hơi châm chọc .

Lucy hoàn toàn hiểu vì sao Levy lại như thế , vì cô vừa trở thành bạn gái Natsu . Thậm chí chuyện hai người hẹn hò còn làm toàn trường từ giáo viên đến học sinh sốc tận óc . Cũng phải thôi , họ trái ngược nhau mà .

- Tổ cũng không biết nữa . - Lucy lắc đầu . Cô đang nghĩ rằng buổi hôm nay cũng sẽ nói về mấy cái giai đoạn tình tang như trên phim .

- Được rồi , được rồi . - Levy nói , cô giơ hai tay lên như là một sự đầu hàng . Cô đã hiểu là Lucy không hứng thú với chuyện này .

Lucy cười khở . Cô thừa biết Levy chẳng hứng thú với buổi sinh hoạt này , cô nàng đang tập trung học để có học bổng vào địa học Fairy Tail kia kìa , yêu đương gì chứ . Levy chỉ nói thế để trêu chọc cô giải trí thôi .

- Tớ ra chỗ Natsu đây . - Lucy nói , rồi cô đi thẳng .

Levy gật đầu , rồi cô lại tranh thủ lấy vở ra xem lại mấy công thức hoá học .

Trong khi đó , Lucy đã đi đến khu vực ngồi của lớp 11-1 . Vì là lớp trưởng , nên Natus phải ngồi đầu , mà Lucy thì không thích ngồi đầu cho lắm . Cô quan sát hàng ngũ lớp 11-1 , rồi nhảy vào một hàng ghế chỉ có một người ngồi . Rồi Lucy quay sang nhìn cậu trai một sách ngồi bên cạnh .

- Ấy , chế lấy chỗ này , cậu đi gọi Natsu hộ chế nhá . - Lucy cười “thân thiện” với cậu chàng đó .

Tất nhiên , thằng bé lủi thủi đi lên hàng đầu , thì thầm cái gì đó với Natsu . Cậu quay xuống , và ngay khi thấy cô , Natsu đã đi xuống , cậu nhờ cô bạn Laki ngồi sau Lucy lên thế chỗ mình , rồi cậu ngồi vào chỗ của cô bạn cùng lớp đó .

- Thế ... chị lượn ra đây làm gì vậy ? - Natsu hỏi nhỏ .

- Chỉ là chế thích ở cạnh cậu thôi . - Lucy tỉnh bơ đáp lại .

Hai má Natsu đỏ lên , nhưng cũng chẳng làm sao vì chẳng ai để ý cả . Cậu vòng tay mình , ôm lấy Lucy . Đừng hỏi vì sao cậu hành động như thế , vì chính cậu cũng không rõ cơ mà . Lucy hơi ngạc nhiên trước hành động bất ngờ của Natsu , nhưng rồi cô mỉm cười , và dựa vào người cậu . Mấy học sinh xung quanh phát sốt với hành động của hai người , bàn ra tán vào , thậm chí có người định chụp ảnh . Tuy nhiên , tất cả đã ngoan ngoãn ngồi yên sau khi nhận sự tấn công thầm lặng từ hai cặp mắt của đôi uyên ương . Một lúc sau , cả đám mới dám ngoe nguẩy vì cặp đôi số 1 của trường đã say ngủ .

Cuối cùng , cô hiệu trưởng lên sân khấu và nói câu chốt : “Hi vọng với những gì các em tiếp nhận được từ buổi sinh hoạt này , các em sẽ biết cách tận hưởng tình yêu , tuổi trẻ sao cho thật tuyệt vời .”

Toàn trường vỗ tay , trong khi đó , Gray quay xuống nhìn đôi chim cu đang say ngủ . Cậu ta chép miệng .

- Họ chắc không cần kiến thức yêu đương đâu nhỉ ? - Juvia ngồi bên cạnh Gray , cô quay xuống và khúc khích cười khi thấy họ .

- Hai đứa ngốc xít . - Gray nói .

Story 2 : Câu hát thay lời muốn nói

(mục'ss này'ss có'ss nội'ss dung'ss nhạy'ss cảm'ss , Sky'ss đừng'ss đọc'ss nhé'ss =))~)

Vẫn là khung cảnh quen cmn thuộc , Natsu và Lucy nằm trên thảm cỏ , tránh nắng dưới tán cây cổ thụ , cả hai cùng ngửa mặt nhìn lên bầu trời xanh xanh . Bất chợt Lucy thở dài , nét mặt khó chịu .

- Chị sao thế ? - Natsu quay sang , lo lắng hỏi .

- Hàng xóm của chế toàn là Sky . - Lucy thở dài .

- Ha , xin chia buồn . - Natsu cười nhạt .

Natsu nhìn lên bầu trời . Cậu hiểu cái nổi khở của Lucy , khi mà phải ở gần những thanh niên mạnh động như vậy , suốt ngày phải nghe những câu từ nhảm nhí . Vì ở lớp cậu cùng có vài thanh niên như thế mà . Cảm giác thật khó tả ...

- Có khi phải đốt nhà mất . - Lucy thở dài . - Đạo này cái vụ “We don't thuộc về nhau” cứ loạn lên , bọn nó cũng chỉ choé suốt ngày .

- Ấy , chị bình tĩnh nào . Thay vì thế , cứ ở nhà , bật “We don't talk anymore” với “Fire” max volume cho em . - Natsu nói , giọng chắc nịch .

Lucy bật cười . Ý tưởng đó nghe hay ra phết đấy chứ , hôm nay cô sẽ thử luôn vậy . Lucy quay sang nhìn Natsu , cậu chàng đang khép hờ mắt , có vẻ đang thư giãn với giọng hát của cô . Cơ mà ... từ góc này , nhìn

Natsu cứ cuốn hút sao ấy nhỉ ? Lucy nghĩ thầm , rồi nằm nhìn Natsu mãi . Bất chợt , Natsu quay ra nhìn cô . Hai đôi mắt chạm nhau , cả hai hơi đỏ mặt , rồi họ lại cùng cười .

- Chúng ta thật là kì quặc . - Natsu lấy tay che mặt lại , cậu vừa cười vừa nói .

- Nổi bần bật luôn . - Lucy cũng cười , cô đáp lại .

Natsu mỉm cười với Lucy . Rồi cậu lại nhắm mắt vào , toàn tâm toàn ý lắng nghe giai điệu của “Hands to myself” . Lucy nhìn cậu một lúc , rồi cô với lấy điện thoại của Natsu , tắt nhạc đi . Hành động đó khiến Natsu mở mắt ra , cậu hơi thắc mắc .

- Chế đang thích một bài . - Lucy nói ngay tắp lự , mặt chẳng có tí gì ngại ngùng hay xấu hổ cả . Mà cũng đúng , từ khi hẹn hò đến nay đã bao giờ chúng nó xấu hổ đâu .

- Bài gì cơ ? - Natsu hỏi lại . Cậu không hiểu vì sao Lucy lại ngắt mạch cảm xúc của cậu .

Cô ghé sát vào tai cậu zai đang ngồi bên cạnh mình , và khe khẽ hát .

”I really really really really really really like you

And I want you

Do you want me , do you want me too ?”

Natsu nghe và mỉm cười khi Lucy hát hết đoạn . Well , hát thu âm hay hát live thì chị ấy vẫn hát hay như thường .

Lucy nhìn Natsu đang tỏ ra thích thú thì biết là nó không hiểu hàm ý của mình rồi . Cô cốc vào đầu cậu , rồi nằm quay ra chỗ khác .

- Nếu cậu hiểu ý chế là gì . - Lucy nói .

Natsu ngơ ra . Việc chị ấy thích nghe bài hát có nhiều từ “really” nhất hệ Mặt Trời thì có liên quan gì ? Rồi cậu lại ngẫm nghĩ một lúc , ngẫm nghĩ , ngẫm nghĩ ...

- À . - Natsu kéo dài giọng .

- Em cũng thích chị mà . - Natsu lặn đến chỗ Lucy đang nằm , cậu nghịch mái tóc vàng dài mượt của cô , cốt để cô quay lại .

Tuy nhiên , Lucy đã ngủ mất tiêu rồi .

Story 3 : Trên tàu điện ngầm

Lucy , Natsu , Levy , Gray và Juvia được hôm đỡ gùi rủ nhau cùng đi về bằng tàu điện . Đúng là giờ tan tầm có khác , trên khoang tàu của cả đám đông một cách dã man , tàn bạo . Lucy sau đợt cấm trại sút mất mấy cân , do vậy sức trụ của cô nàng yếu hơn hẳn . Vậy nên khi tàu lắc một cái , Lucy cũng lắc theo . Natsu không kịp trở tay , cậu vừa đưa tay ra định đỡ Lucy thì đã yên chuyện rồi .

Levy nhìn thấy thế , cô nàng liền bắt đầu tưởng tượng ra vài chuyện thú vị . Kiểu như Lucy sẽ dịu dàng hơn , mượn tay Natsu chống đỡ . Hai đứa nó đứt dây thần kinh xấu hổ từ lâu , vậy nên chỉ cần đối xử với nhau nhẹ nhàng lịch thiệp là được .

Và trên mặt cô nàng xuất hiện mấy cái gạch đen sì ngay lập tức khi thấy cảnh bám víu của con bạn .

Hắn là con bé bám vào cạp quần Natsu .

“Có biết mình đang làm gì không bà nội ?” - Cả Levy , Juvia và Gray thầm nghĩ .

- Có sao không mà ? - Gray cố nín cười nhìn thẳng bạn đang tái mặt của mình .

- Quần của tao có lẽ sẽ tụt , nhưng không sao , Lucy không bị gì là OK . - Natsu nói chắc nịch .

- Kéo lên đi ! - Gray quát , cậu chàng đưa tay che mắt Juvia .

“Moá thẳng đại gái .” - Juvia và Levy , và cả Gray nữa lại cùng chung suy nghĩ .

Một lúc sau , khoang tàu còn đông hơn nữa , mọi người chen chúc làm Natsu và Lucy bị tách khỏi nhóm bạn . Đã vậy , Lucy còn bị chen ép giữa một đồng công nhân viên chức nam giới , cô cau mày , khó chịu ra mặt . Natsu luồn , rồi lách , rồi len , nhanh nhẹn hết như một ninja . Cuối cùng , cậu tóm lấy tay cô , và kéo cô ra đứng gần cửa khoang tàu . Natsu quay lưng lại , tạo ra một khoảng trống để thở cho cả hai . Cậu phải chống cả hai tay lên cửa để giữ thăng bằng .

Chính xác đấy , kabe don .

Ồ de , thường thì hai main nam nữ sẽ thấy ngại ngùng , tuy nhiên như mọi người đã biết , chúng nó có biết ngại đâu . Natsu cúi xuống nhìn Lucy , Lucy ngẩng lên nhìn Natsu .

Được một lúc , Natsu nhìn Lucy , rồi cậu lên môi mình . Lucy nhún vai như đồng ý .

Vậy là Natsu cúi xuống hôn Lucy .

Một lúc sau nữa , Gray và Juvia xuống tàu . Bây giờ chỉ còn lại cặp đôi ngáo ngơ và nàng một sách Levy . Khoang tàu cũng vắng người hơn , tuy nhiên vẫn chưa có ghế trống , vậy nên Natsu và Lucy phải đứng , còn Levy tí hon đã xí được 1 slot tạm ổn .

Bỗng ...

- Natsu ! Ghế ! - Lucy nhìn ra sau Natsu , cô thấy có một người vừa đứng lên thì ngay lập tức hành động .

Tuy nhiên cách xí chỗ của Lucy quá thô bạo , cô đẩy Natsu ngã theo vào chỗ ghế ngồi mình vừa phát hiện . Cuối cùng , Lucy lấy cả người Natsu làm ghế cho mình luôn .

42. Ngoại Truyện : Tuyển Tập Các Mẫu Chuyện Về Natsu Và Lucy (2)

Title đã được giải thích ở ngoại truyện trước :v

— — —
Story 1 : Cái nắm tay

- Rõ ràng là chị đang giận em cơ mà nhỉ ? - Natsu nói . Về mặt cậu có vẻ hơi mệt mỏi nhưng vẫn có lẫn một niềm vui nho nhỏ nào đó .

- Ồ , tất nhiên , chế rất giận là đằng khác . - Lucy xác nhận . Cô nàng huyết sáo làm như mình không quan tâm , nhưng thật ra cô cũng đang tủm tủm cười .

- Vậy tại sao chúng ta còn làm thế này nữa ? - Natsu chép miệng . Hỏi cho có thôi , cậu thừa biết Lucy đã hết giận rồi , chẳng qua cô nàng không muốn thừa nhận .

Lucy và Natsu đang đứng tựa vào lan can , mỗi người quay ra một phía khác nhau , nhưng tay cả hai lại đan nhau thật chặt . Và ai nấy đều đang cố giấu nụ cười trên môi .

- Vì chế thích như vậy thôi . - Lucy khúc khích cười ra tiếng .

- Ủ . - Natsu mỉm cười đáp lại , cậu nắm chặt tay Lucy hơn .

Và đương nhiên , chưa đứa nào muốn nhìn mặt đứa nào .

Story 2 : Lễ tốt nghiệp

Tiếng chuông reo liên hồi phá vỡ khoảnh khắc lãng mạn khi cả hai hội ngộ . Natsu thở dài , cậu sơ vin lại và vuốt tóc lên . Trong khi đó , Lucy lại chép miệng giúp Natsu thất cà vạt . Đã từng có những lúc họ bị phá đám như thế , nên bây giờ cả cô và cậu đều phối hợp rất tốt mỗi khi có chuông reo .

- Chị đã tốt nghiệp chưa nhỉ ? - Natsu hỏi Lucy .

- Chế được đặc cách thi tốt nghiệp từ giữa năm cơ . - Lucy đáp lại .

- tức là chị chưa có lễ tốt nghiệp đúng không ? - Natsu lại hỏi .

- Đương nhiên , ai lại tổ chức lễ đầy vào giữa năm học chỉ vì một học sinh cơ chứ . - Lucy thở dài .

- Vậy đi nào . - Natsu nhe nhớn cười .

Rồi cậu kéo Lucy đi mất , không kịp để Lucy thắc mắc lấy một câu . Khi đi vào bên trong sân khấu , Natsu lấy ra một chiếc áo và mũ cử nhân , cậu trang bị cho Lucy luôn .

- Hả ? - Lucy kéo dài giọng ra . - Cậu định

- Đương nhiên rồi , chúng ta sẽ tốt nghiệp cùng nhau . - Natsu cười toe . - Em biết chị đã chém rằng chị đi học ở nước ngoài , nhưng em vừa nói với cô Rika rằng chị muốn tốt nghiệp ở đây , tại ngôi trường này .

Lucy rưng rưng , cô ùa đến ôm lấy Natsu . Huhu có gấu thật là tốt , và Natsu thì best cmnr .

Một lúc sau , cô Rika đọc tên “Lucy Heartfilia” , cô nàng bước ra rất hoàng tráng , lại còn tháo mũ ra vẫy chào toàn trường . Hầu hết mọi người đều ồ lên và vỗ tay mừng cho cô . Tiếp đến là Natsu , cậu đi ra nhận bằng khen rồi đi thẳng đến chỗ Lucy , đỡ cô ngã người ra sau và hôn . Đã bảo là chúng nó đứt dây thần kinh xấu hổ mà . Toàn trường ồ lên tập hai , nhưng lần này có kèm tiếng cười , tiếng vỗ tay , tiếng huýt sáo và những lời bình phẩm hài hước .

- Chúc mừng các em đã tốt nghiệp . - Cô Rika xoa , ném tờ giấy ghi chép lời phát biểu lên trên cao .

Ngay sau đó , những chiếc mũ cử nhân được tung lên theo . Những quả bóng bay nhiều sắc màu từ đâu đó cũng được thả ra , chúng bay lên cao và mang theo ước mơ , tâm sự của những kẻ sắp bị tổng cổ ra khỏi trường .

Story 3 : Ngày thi

Hôm nay là ngày thi chính thức đầu tiên của kì thi đại học . Lucy đứng bơ vơ trước cổng trường , chờ lúc tập trung . Thật mệt mỏi , tối qua cô đã thức đến 2 giờ sáng để ôn lại bài rồi mới dám đi ngủ , nhưng 4 rưỡi sáng mắt đã mở thao láo . Lo lắng chết đi được ! không biết Natsu có thi ở đây không nữa . Một tuần trước khi thi , Lucy đã tuyệt giao với thế giới hiện đại để tập trung ôn luyện . Thực ra chỉ cần học qua cô cũng có thể đạt điểm cao , tuy nhiên Lucy lại rất hiếu thắng , cô muốn là người duy nhất có số điểm tuyệt đối trong kì thi quốc gia này .

Bỗng điện thoại cô có tin nhắn :

- Đứng yên đấy !!

“Con lợn gợi tình ?” -Lucy khó hiểu nhìn tin nhắn từ số máy lạ .

- Đến ngay !

“Hả ?” - Lucy chảy dài cái miệng , biểu thị rằng cô vô-cùng-khó-hiểu với mấy cái tin nhắn này .

Ngay lúc đó , có ai đó tiến đến sát chỗ cô , và búng trán cô một cái .

- Không nhận ra số em à ? - Natsu cần nhắn .

- Chế xin lỗi ... - Lucy cười cười cho qua . Cô mới thay sim , dù Natsu đã gọi và nhắn tin khá nhiều lần nhưng cô toàn quên lưu số thẳng bé .

Story 4 : Khi đến nhà Natsu

Natsu mở cửa nhà ra , cậu thấy Lucy đang đứng đó với dáng vẻ bất cần . Chắc cô nàng lại đang tức cái gì rồi , cậu nghĩ thầm . Và cậu thấy ở bàn tay Lucy có mấy vết thâm . Quả này chắc chắn Lucy vừa khô máu với ai đó rồi .

- Sao đến muộn thế ? - Natsu hỏi . Cậu cần biết nguyên nhân . - Chỗ chị với chỗ em cách nhau có 5 dãy nhà thôi mà ?

- Ấu zè , 5 dãy nhà và 15 lần “chào cô em” . - Lucy bực bội đáp lại .

À , rồi cậu hiểu . Tội nghiệp thằng nào bị Lucy “âu yếm” .

Story 5 : Lựa chọn

Lucy , Natsu , Juva , Gray và Levy hẹn nhau ở nhà Gray để làm bài tập (học thì ít nhưng quậy phá thì nhiều) . Sau khi giúp Natsu xong hết phần văn , Lucy lăn đùng ra ôm cặp sách ngủ . Thấy cô nàng quá khổ , Natsu liền khều cô dậy .

- Này , bây giờ chị muốn ôm cặp ngủ , hay gối đầu lên đùi em và ngủ , hay lấy tay em làm gối ? - Natsu hỏi , cậu cười đều .

- Lấy tay cậu làm gối . - Lucy trả lời .

- Tốt , rất thành thật . - Natus cười , hào quang lấp lánh quả ra xung quanh .

“Không bao giờ hết ngốc ...” - Ba đứa còn lại nghĩ thầm .

=> Đã ra long fic :v

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nalu-dai-ty-va-lop-truong>